

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 4.5.2016
COM(2016) 270 final

2016/0133 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (omarbetning)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- Motiv och syfte med förslaget

EU eftersträvar ett mer hållbart sätt att hantera migration, både med avseende på människor som är i behov av internationellt skydd och människor som flyttar av andra skäl. Syftet är att komma tillrätta med irreguljära och farofyllda migrationsströmmar och människosmuggling, och istället erbjuda säkra och lagliga sätt att resa in till EU för människor som behöver skydd. Skydd på plats och vidarebosättning till EU bör vara den modell som används i framtiden och som bäst tjänar flyktingarnas intressen och säkerhet.

Men på kort till medellång sikt är det troligt att människor kommer att fortsätta anlända till EU:s yttre gränser. De som inte ansöker om internationellt skydd bör återsändas. De som ansöker om asyl bör få ansökan prövad på ett effektivt sätt och erbjudas människovärdig mottagning och stöd av den medlemsstat som ansvarar för att pröva ansökan under den tid prövningen tar och därefter, om ansökan visar sig vara välgrundad.

Den senaste tidens erfarenheter visar dock att omfattande och okontrollerade ankomster ställer medlemsstaternas asylsystem under hårt tryck, vilket i sin tur leder till att bestämmelserna allt oftare åsidosätts. Åtgärder vidtas nu för att återfå kontrollen över situationen genom att tillämpa gällande bestämmelser om förvaltningen av Schengenområdet gränser och om asyl, samt öka samarbetet med viktiga tredjeländer såsom Turkiet. Men situationen har lagt i dagen mer grundläggande svagheter i utformningen av asylbestämmelserna som undergräver deras effektivitet och inte garanterar en hållbar fördelning av ansvaret. Dessa svagheter bör nu åtgärdas.

Den 6 april fastställde kommissionen sina prioriteringar för att förbättra det gemensamma europeiska asylsystemet i meddelandet "För en reform av det gemensamma asylsystemet och ökade möjligheter till laglig inresa till Europa"¹. Kommissionen tillkännagav att den progressivt skulle arbeta på att omarbeta unionens befintliga asylregelverk i syfte att inrätta ett hållbart och rättvist system för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva asylansökningar, stärka Eurodacsystemet, öka samstämmigheten i asylsystemet, förebygga sekundär förflyttning och utvidga uppdraget för Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo). Behovet av omarbetning har brett stöd, även från Europaparlamentet² och Europeiska rådet³.

Detta förslag till omarbetning av Dublin III-förordningen är en del av det första lagstiftningspaket som kommer att innebära en omfattande reform av det gemensamma europeiska asylsystemet. Detta första lagstiftningspaket omfattar även ett förslag till omarbetning av Eurodacförordningen och ett förslag om Europeiska unionens asylbyrå. Eurodacförslaget omfattar även de ändringar som behövs för att anpassa systemet till de föreslagna Dublinbestämmelserna, eftersom det förslagets främsta syfte är att främja tillämpningen av Dublinförordningen. Eurodacdatabasens användningsområde ska också breddas i fråga om invandring, återvändande och insatser mot irreguljär migration.

¹ COM(2016) 197 final.

² Se t.ex. Europaparlamentets yttrande av den 12 april 2016 över situationen i Medelhavet och behovet av ett helhetsgrepp på migration i EU (2015/2095(INI)) och resolutionen av den 10 september 2015 om migration och flyktingar i Europa (2015/2833(RSP)).

³ EUCO 19.02.2016, SN 16/16.

Förslaget om inrättande av Europeiska unionens asylmyndighet syftar till att förbättra det gemensamma europeiska asylsystemets tillämpning och funktion genom att utifrån det arbete som bedrivits av Europeiska stödkontoret för asylfrågor vidareutveckla en myndighet som bör ha ansvar för att underlätta det gemensamma europeiska asylsystemets funktion, säkerställa samstämmigheten inom hela unionen avseende bedömningen av ansökningar om internationellt skydd samt övervaka den operativa och tekniska tillämpningen av unionsrätten.

Ett andra lagstiftningspaket kommer därefter att följa, med förslag till omarbetning av direktivet om asylförfaranden, skyddsdirektivet och direktivet om mottagningsvillkor i syfte att säkra en uttömmande omarbetning av alla delar av EU:s asylsystem, och undvika att Dublinsystemet sätts ur spel genom missbruk och av att personer som söker eller åtnjuter internationellt skydd lämnar in flera ansökningar (så kallad asylshopping). I synnerhet bör man se till att asylförfarandena tar mindre tid och blir mer samstämmiga, införa mer enhetliga regler om förfaranden och de rättigheter som erbjuds personer som beviljats internationellt skydd, samtidigt som mottagningsvillkoren anpassas för att i möjligaste mån åstadkomma en harmonisering mellan medlemsstaterna.

I kommissionens meddelande av den 6 april framhölls att migrations- och flyktingkrisen lagt i dagen väsentliga strukturella svagheter och brister i det europeiska asylsystemets utformning och tillämpning, i synnerhet i Dublinbestämmelserna. Dagens Dublinsystem har inte utformats för att åstadkomma en hållbar fördelning av ansvaret för asylsökande inom unionen. Detta har lett till situationer där ett fåtal enskilda medlemsstater behövt hantera den allra största delen asylsökande som anländer till unionen, vilket ställt ländernas asylsystem under hård press och lett till att vissa EU-bestämmelser åsidosatts. Dublinsystemets effektivitet undergrävs även av ett komplicerat och illa förankrat system för att bestämma vilken medlemsstat som är ansvarig samt tidskrävande förfaranden. Detta gäller i synnerhet bestämmelserna om att ansvaret övergår till en annan medlemsstat efter en viss tid. Eftersom dagens system saknar tydliga bestämmelser om de sökandes skyldigheter samt om vad som blir följden om de inte fullgörs tenderar systemet att missbrukas av asylsökande.

Däremot är målen för den ursprungliga Dublinförordningen fortfarande aktuella, nämligen att se till att de asylsökande snabbt får tillgång till asylförfarandet och att asylansökan prövas i sak av en enda, klart fastställd medlemsstat. Men det står klart att Dublinsystemet måste omarbetas, dels för att förenkla systemet och öka effektiviteten i praktiken, dels för att kunna hantera situationer där medlemsstaternas asylsystem utsätts för ett oproportionerligt högt tryck.

Detta förslag är en omarbetning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (Dublin III-förordningen).

Förslaget har följande särskilda mål:

- Att öka systemets förmåga att på ett effektivt och verkningsfullt sätt fastställa vilken enskild medlemsstat som är ansvarig för att pröva ansökan om internationellt skydd. Förslaget innebär framför allt strykning av bestämmelser om ansvarets upphörande och en väsentlig kortning av tidsfristerna för att begära, besvara och verkställa överföringar mellan medlemsstaterna.

- Förslaget ska säkerställa en rättvis fördelning av ansvaret mellan medlemsstaterna genom att dagens system kompletteras med en korrigerande tilldelningsmekanism. Mekanismen skulle automatiskt aktiveras när medlemsstater ställs inför ett oproportionerligt högt antal asylansökningar.
- Förslaget ska avvärja missbruk och förebygga sekundär förflyttning som asylsökande företar inom EU, i synnerhet genom tydliga bestämmelser om att asylsökande är skyldiga att lämna in ansökan i första inreseland och sedan stanna i den medlemsstat som är ansvarig för prövningen. Detta förutsätter även proportionerliga formella och materiella påföljder om skyldigheterna inte fullgörs.

Riktade samråd med Europaparlamentet och medlemsstaterna, däribland med utgångspunkt i meddelandet av den 6 april, samt med FN:s flyktingkommissariat (UNCHR) och det civila samhället bekräftade att det råder skilda åsikter om på vilket sätt och i vilken mån Dublinförordningen bör omarbetas⁴. Med tanke på detta har kommissionen noggrant bedömt de argument som lagts fram. Kommissionen har dragit slutsatsen att de gällande kriterierna i Dublinsystemet bör behållas, men att de bör kompletteras av en korrigerande tilldelningsmekanism för att hjälpa medlemsstater som utsätts för oproportionerligt starkt tryck. Därmed kommer det nya Dublinsystemet redan när det börjar genomföras att bygga på ett europeiskt referenssystem med en solidarisk korrigeringsmekanism som automatiskt utlöses när en medlemsstat utsätts för oproportionerligt starkt tryck.

Samtidigt införs andra grundläggande förändringar för att avvärja missbruk och förebygga sekundär förflyttning som asylsökande företar inom EU.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Dublinsystemet är hörnstenen i det gemensamma europeiska asylsystemet och reglerar fastställandet av vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en asylansökan. Systemet fungerar med hjälp av rättsliga och politiska instrument avseende asyl, i synnerhet asyلفörfaranden, normer för beviljande av internationellt skydd, mottagningsvillkor samt bestämmelser om omplacering och vidarebosättning.

På grund av dåliga resultat med EU-lagstiftningens genomförande på asylområdet har framstegen avstannat. Det är en prioriterad fråga att se till att medlemsstaterna snarast tillämpar unionsrätten fullt ut. Kommissionen har i synnerhet under det senaste året samarbetat med de grekiska myndigheterna och prioriterat en normalisering av situationen efter det att Dublinöverföringarna inställdes år 2010. Kommissionen riktade i denna fråga en rekommendation till Grekland den 10 februari 2016⁵ om brådskande åtgärder som Grekland ska vidta så att överföringarna enligt förordning (EU) nr 604/2013 kan återupptas.

Det föreliggande förslaget ingår i ett lagstiftningspaket med andra förslag om övriga delar av Dublinsystemet, för att bestämmelserna på detta politikområde ska vara samstämmiga. Förslaget till omarbetning av Eurodacförordningen omfattar nödvändiga ändringar som motsvarar de som föreslås för Dublinförordningen och som ska göra det möjligt att få bättre kontroll på irreguljär migration. Kommissionen föreslår även att man inrättar Europeiska

⁴ Se punkt 3.4 nedan angående samråd med berörda parter.

⁵ C(2016) 871 final.

unionens asylbyrå till stöd för det gemensamma europeiska asylsystemets funktion och det omarbetade Dublinsystemet.

Som en reaktion på krisläget i Grekland och Italien antog rådet i september 2015 två beslut om omplacering⁶, som ska tillämpas fram till september 2017. Detta var en tillfällig engångsåtgärd i en nödsituation där två medlemsstater stod inför exceptionella migrationsströmmar och behövde avlastning av en del av ansvaret för vissa asylsökande som därför överfördes från Italien och Grekland till övriga medlemsstater. Kommissionen har utarbetat två rapporter om genomförandet av dessa beslut⁷.

För att ta fram en strukturell lösning för att hantera denna typ av krislägen lade kommissionen i september 2015 fram ett förslag om en omplaceringsmekanism vid kriser⁸. Förslaget innebar att omplacering skulle kunna ske med hjälp av en delegerad akt i vilken man även skulle fastställa hur många personer som skulle omplaceras. Det föreliggande förslaget inför en automatiskt utlöst korrigerande tilldelningsmekanism. Det har därför en liknande målsättning som kommissionens förslag från september 2015 varför kommissionen, beroende på resultaten av diskussionerna om förslaget, kan överväga att dra tillbaka förslaget från september.

Förslaget innehåller även nya bestämmelser om fastställande av vilken medlemsstat som ska ansvara för att pröva asylansökningar som lämnats in av ensamkommande barn, nämligen att det i avsaknad av familjeanknytning ska vara den medlemsstat där ansökan först gjordes som ska vara ansvarig, om inte detta strider mot den underåriges bästa. Denna bestämmelse gör det möjligt att snabbt avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig och därmed ge denna sårbara grupp sökande snabb tillgång till asylförfarandet, vilket är viktigt inte minst med tanke på de kortare tidsfrister som föreslås. Eftersom denna bestämmelse avviker från kommissionens förslag från juni 2014⁹ har kommissionen för avsikt att dra tillbaka det förslaget, som det hittills inte gått att enas om.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Det föreliggande förslaget är förenligt med den övergripande långsiktiga politiken för en bättre migrationshantering i enlighet med kommissionens meddelande om en europeisk migrationsagenda¹⁰, som uttryckte kommissionsordförande Jean-Claude Junckers politiska riktlinjer i en rad sammanhängande och ömsesidigt förstärkande förslag med fyra pelare. Pelarna är i tur och ordning att minska incitamenten till irreguljär migration, att säkra de yttre gränserna och rädda liv, att föra en stark gemensam asylpolitik och att utveckla en ny politik för reguljär migration. Det föreliggande förslaget vidareutvecklar den europeiska migrationsagendan med avseende på målet att stärka unionens asylpolitik. Detta bör ses som ett led i den övergripande politiken på EU-nivå som syftar till att inrätta ett gediget och effektivt system för att kunna hållbart hantera framtida migration på ett sätt som är rättvist mot de mottagande länderna och EU medborgarna, tredjelandsmedborgarna samt ursprungs- och transitländer.

⁶ Rådets beslut 2015/1523 av den 14 september 2015 och rådets beslut (EU) 2015/1601 av den 22 september.

⁷ COM (2016) 165 och COM (2016) 222.

⁸ COM (2015) 450.

⁹ COM(2014) 382.

¹⁰ COM(2015) 240.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Genom detta förslag omarbetas förordning (EU) nr 604/2013 och förslaget bör därför antas på samma rättsliga grund, nämligen artikel 78.2 e i EUF-fördraget, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

• Variabel geometri

Förenade kungariket och Irland är bundna av förordning 604/2013 sedan de anmält sin avsikt att delta i antagandet och tillämpningen av den förordningen på grundval av protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget.

I enlighet med det ovannämnda protokollet får Förenade kungariket och Irland besluta att delta i antagandet av detta förslag. De har också denna möjlighet efter det att förslaget antagits.

Enligt det protokoll om Danmarks ställning som fogats till EU- och EUF-fördragen ska Danmark inte delta i rådets beslut om åtgärder enligt avdelning V i EUF-fördraget (med undantag för ”åtgärder för att bestämma de tredjeländer vars medborgare är skyldiga att ha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser eller [...] åtgärder som avser en enhetlig utformning av viseringar”). Eftersom Danmark emellertid tillämpar den gällande Dublinförordningen på grundval av ett internationellt avtal med Europeiska gemenskapen som slöts 2006¹¹, ska Danmark enligt artikel 3 i det avtalet meddela kommissionen om landet har för avsikt att genomföra den ändrade förordningen eller inte.

Huruvida Förenade kungariket, Irland och Danmark kommer att delta i det föreliggande förslaget till omarbetning av förordning (EU) nr 604/2013 kommer att avgöras vid förhandlingar i enlighet med dessa protokoll. Dessa protokoll ger bland annat Förenade kungariket och Irland rätt att, frivilligt, välja att delta i förslag som avser området med frihet, säkerhet och rättvisa med hänsyn till deras operabilitet.

• Förslagets påverkan på länder utanför EU som deltar i Dublinsystemet

Parallellt med associeringen av ett antal tredjeländer till Schengenregelverket har unionen ingått flera avtal om associeringen av dessa länder även till Dublin- och Eurodaclagstiftningen:

- Associeringsavtalet med Island och Norge från 2001.
- Associeringsavtalet med Schweiz av den 28 februari 2008.
- Protokollet om associering av Liechtenstein av den 7 mars 2011.

För att fastställa vilka rättigheter och skyldigheter som ska gälla mellan Danmark (som anslutit sig till Dublin- och Eurodaclagstiftningen genom ett internationellt avtal) och de

¹¹ Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredjeland har gett in i Danmark eller någon annan medlemsstat i Europeiska unionen, och om Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen (EUT L 66, 8.3.2006, s. 38).

associerade länder som nämns ovan har ytterligare två protokoll ingåtts mellan unionen och de associerade länderna¹².

Enligt de ovanstående tre avtalen är de associerade länderna skyldiga att godta gällande Dublin- och Eurodaclagstiftning utan undantag. De deltar inte i antagandet av nya rättsakter som ändrar eller bygger vidare på den gällande Dublinlagstiftningen (bl.a. detta förslag), men är skyldiga att inom givna tidsramar meddela om de har för avsikt att godta innehållet i sådana nya rättsakter så snart dessa antagits av Europaparlamentet och rådet. Om Norge, Island, Schweiz eller Liechtenstein inte skulle godta en rättsakt som ändrar eller bygger på Dublin- och Eurodaclagstiftningen, ska det berörda avtalet upphöra att gälla, om inte den gemensamma kommitté som inrättas genom avtalet enhälligt fattar ett annat beslut.

- **Subsidiaritetsprincipen**

I avdelning V i EUF-fördraget, om ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, ges Europeiska unionen vissa befogenheter i dessa frågor. Dessa befogenheter måste utövas i enlighet med artikel 5 i EU-fördraget, dvs. endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av de enskilda medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås av Europeiska unionen.

Det föreliggande förslaget rationaliserar de nuvarande Dublinbestämmelserna och kompletterar dem med en ny korrigerande tilldelningsmekanism för att kunna hantera situationer där medlemsstaternas asylsystem utsätts för ett oproportionerligt högt tryck.

Syftet är att åstadkomma en rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna genom att lätta på bördan för medlemsstater som ställs inför ett oproportionerligt högt tryck och fördela den bördan mellan övriga medlemsstater. Det ligger i sakens natur att detta kräver åtgärder på EU-nivå. Vidare syftar detta förslag till att säkra att Dublinsystemet tillämpas korrekt i kristider och hantera sekundära förflyttningar som tredjelandsmedborgare företar mellan medlemsstaterna, frågor som till sin natur är gränsöverskridande. Det står klart att enskilda medlemsstaters åtgärder inte räcker till som svar på behovet av åtgärder från EU för att lösa gemensamma utmaningar som alla medlemsstater står inför.

- **Proportionalitetsprincipen**

När det gäller rationaliseringen av Dublinbestämmelserna begränsas de föreslagna ändringarna till det som är nödvändigt för att systemet ska kunna fungera i praktiken, både för att de sökande ska få snabbare tillgång till asylförfarandet och för att medlemsstaternas förvaltnings ska ha möjlighet att tillämpa systemet.

När det gäller införandet av en ny korrigerande tilldelningsmekanism tillhandahåller inte förordning (EU) nr 604/2013, i sin nuvarande form, verktyg som möjliggör tillräckliga insatser i situationer där medlemsstaternas asylsystem utsätts för ett oproportionerligt högt tryck. Denna brist ska avhjälpas genom förslagets bestämmelser om en korrigerande tilldelningsmekanism. Dessa bestämmelser går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet att faktiskt lösa situationen.

¹² Protokoll mellan Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz (ingånget den 24 oktober 2008, EUT L 161, 24.6.2009, s. 8) samt Protokoll till avtalet mellan Europeiska gemenskapen, Republiken Island och Konungariket Norge om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Island eller Norge (EGT L 93, 3.4.2001).

- **Val av instrument**

Eftersom det befintliga Dublinsystemet inrättades genom en förordning används samma rättsliga instrument för att effektivisera och komplettera det med en ny korrigering tilldelningsmekanism.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR/KONTROLLER AV ÄNDAMÅLSENLIGHETEN MED BEFINTLIG LAGSTIFTNING

I den europeiska migrationsagendan uppmanade kommissionen medlemsstaterna att till fullo tillämpa Dublin III-förordningen och EU:s befintliga asylregelverk, men tillkännagav samtidigt att förordningen skulle utvärderas och eventuellt omarbetas år 2016. Därför beställde kommissionen externa studier för att utvärdera Dublinsystemet¹³. Utvärderingen bedömde om Dublin III-förordningen fungerade i praktiken, var effektiv, relevant, konsekvent och tillförde ett mervärde på EU-nivå. Utvärderingen tittade på i vilken mån förordningen uppfyllde sitt syfte, EU:s bredare politiska behov och de berörda aktörernas behov¹⁴. Utvärderingen omfattade även en djupstudie av den praktiska tillämpningen av Dublin III-förordningen i medlemsstaterna¹⁵. Resultaten beskrivs nedan.

3.1. Dublin III-förordningens relevans

Dublinsystemet är en av hörnstenarna i EU:s asylregelverk och dess mål är fortfarande aktuella. Så länge olika nationella asylsystem förekommer inom unionen behövs ett EU-instrument som fastställer kriterier och mekanismer för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd. I annat fall skulle medlemsstaterna, såsom var fallet innan Dublinförordningarna antogs, behöva använda tillfälliga överenskommelser, vilket skulle göra det mycket svårt att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig. Utvärderingen drog slutsatsen att inga nationella eller bilaterala bestämmelser skulle ge samma övergripande verkan, vilket i sin tur skulle kunna leda till att ansökningar om internationellt skydd som faller mellan nationella jurisdiktioner aldrig skulle prövas. Det förekom olika åsikter om de faktiska verkningarna av förordningen, som skulle ge de sökande snabb tillgång till asyلفörfarandena och utmynna i en långsiktig strategi för att förhindra inlämning av flera ansökningar. Detta skulle göra asylsystemet mer effektivt genom att förebygga missbruk och minska de övergripande kostnaderna.

¹³ Utvärderings- och genomföranderapporter finns här: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/asylum/examination-of-applicants/index_en.htm.

¹⁴ Utvärderingen bygger på dokumentanalys, kvantitativ analys och diskussioner med rättsliga rådgivare eller politiska rådgivare i sammanlagt 19 länder (BE, BG, CH, CY, EL, FR, HR, HU, IT, LT, LV, MT, NL, NO, PL, RO, SE, SI och SK). Uppgifter från de övriga 12 länder som deltar i Dublin III-förordningen kom inte in i tid för att tas med i rapporten.

¹⁵ Ett brett urval aktörer konsulterades, däribland Dublinenheterna i de nationella asyl myndigheterna, rättsliga och politiska rådgivare, icke-statliga organisationer, advokater och andra juridiska ombud, myndigheter med ansvar för att behandla överklaganden och omprövningar, rättsvårdande myndigheter, fängelser och andra myndigheter med ansvar för frihetsberövande åtgärder samt personer som söker eller beviljats internationellt skydd. Sammanlagt utfördes 142 intervjuer. Besök på plats gjordes i 15 länder (AT, BE, DE, EL, FR, HU, LU, IT, MT, NL, NO, PL, SE, UK och CH) medan telefonintervjuer gjordes i 16 länder (BG, CY, CZ, DK, EE, ES, FI, HR, IE, LT, LV, PT, RO, SI, SK och LI).

3.2 Tillämpningen av förordningen

- **Allmänt**

Det största problem som framkom vid utvärderingen var bristen på konsekvent och korrekt tillämpning i de olika medlemsstaterna. Man drog även slutsatsen att själva utformningen av Dublin III-förordningen hade en rad brister som gjorde det svårt att uppnå huvudsyftena med förordningen. Rangordningen av kriterierna i Dublin III-förordningen tar ingen hänsyn till medlemsstaternas kapacitet och syftar inte till att få balans på insatserna. Metoden för att fastställa ansvaret försenar tillgången till asyلفörfarandet. Enligt det nuvarande systemet kan asylsökande få vänta i 10 månader (vid framställan om återtagande) eller 11 månader (vid framställan om övertagande) innan ansökan börjar prövas. Detta undergräver Dublinförordningens möjlighet att ge sökande snabb tillgång till asyلفörfarandet.

Det står även klart att Dublin III-förordningen inte är utformad för att hantera situationer med oproportionerligt stort migrationstryck. Den syftar inte till en rättvis ansvarsfördelning eller till att hantera en oproportionerlig fördelning av de asylsökande mellan medlemsstaterna. Detta har blivit särskilt tydligt i vissa medlemsstater som har haft svårigheter med att tillämpa förordningen i konkreta situationer där asylsökande inte alltid har registrerats, förfarandena har försenats och den interna kapaciteten inte räckt till för att hantera alla ärenden inom rimlig tid.

- **Rättsliga garantier och rättssäkerhet**

Det finns stora skillnader avseende vilken **information** de sökande får om Dublinförfarandet. Ungefär hälften av de deltagande medlemsstaterna uppgav att de lämnar "allmän information", vilket eventuellt inte uppfyller kraven i artikel 4.1. Uppgifterna tyder även på att ingen information alls lämnas i ett litet antal medlemsstater, och att den information som lämnas tycks vara föråldrad.

Nästan alla medlemsstater håller en **personlig intervju** för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig, men kapacitetsbristen i vissa överlastade länder har gjort att myndigheterna inte rutinemässigt utfört intervjuer. Om ingen intervju hålls brukar den sökande få möjlighet att lämna information på annat sätt. Många medlemsstater uppgav att intervjuerna försenats kraftigt på grund av pågående högt migrationsinflöde.

Barnets bästa tolkas på olika sätt. I vissa fall har detta lett till kommunikationsproblem och brist på förtroende mellan medlemsstaterna. Praktiska problem har även uppkommit med att utse en företrädare för underåriga, i synnerhet på grund av pågående högt migrationsinflöde. Detta är dock ett övergripande problem i asyلفörfarandet.

- **Kriterier för att fastställa ansvarig medlemsstat och bevisning**

De kriterier som vanligen legat till grund för överföring rör handlingar och inresa (artiklarna 12 och 13), vilket lett till att största delen av ansvaret lagts på medlemsstaterna vid de yttre gränserna. Detta har lett till att sökande försöker undvika att få sina fingeravtryck tagna och har bidragit till sekundära förflyttningar.

Flera medlemsstater uppger att den tolkning av godtagbar bevisning som görs vid ansvariga myndigheter i de mottagande länderna lägger en orimligt stor bevisbörda på det avsändande

landet. Nästan alla medlemsstater godtar uppgifter i Eurodac och Informationssystemet för viseringar som bevisning, och dessa uppgifter används vanligen när man avgör vilken medlemsstat som är ansvarig. Uppgifter som erhållits vid personlig intervju betraktas vanligen inte som tillräcklig bevisning. Bestämmelserna om diskretionär bedömning och om personer i beroendeställning (artiklarna 16 och 17) som gäller humanitära orsaker används sällan, förutom i ett litet antal medlemsstater.

De kriterier som avser familjeanknytning används mer sällan, huvudsakligen beroende på svårigheterna att spåra familjemedlemmar eller bevisa anknytningen. Det finns stora skillnader mellan vilken typ av bevisning medlemsstaterna godtar för dessa kriterier, men ett huvudkrav är vanligen handlingar (födelsebevis, vigselbevis) som den asylsökande ofta har svårigheter att förete. De väsentliga skillnaderna i vad som godtas som bevisning för familjeanknytning gör det svårt att avgöra vilket land som är ansvarigt, och leder till långdragna förfaranden. Detta kan vara en pådrivande faktor för sekundära förflyttningar, där de sökande försöker resa vidare.

- **Förfaranden för övertagande och återtagande**

Antalet framställningar om återtagande var betydligt fler än antalet framställningar om övertagande. Mellan år 2008 och 2014 utgjordes 72 % av de utgående Dublinförfrågningarna av framställningar om återtagande medan 28 % var framställningar om övertagande. På samma sätt var 74 % av de inkommande Dublinförfrågningarna framställningar om återtagande jämfört med 26 % inkommande framställningar om övertagande. **Tidsfristerna** för att lämna in och besvara sådana framställningar respekterades till största delen av alla medlemsstater, men det stora inflödet av migranter satte ökat tryck på migrationsmyndigheterna, vilket förlängde svarstiden i vissa medlemsstater. Detta ledde även till att fler framställningar var ofullständiga, vilket kunde utmynna i avvisande och tvister. Detta har också lett till en praxis där man utgår från att framställan godtas om inget annat sägs, eftersom vissa länder reagerat på det mycket stora antalet ärenden genom att medvetet inte svara inom utsatt tid.

År 2014 gjordes sammanlagt 84 586 framställningar om övertagande eller återtagande. Detta utgör 13% av alla asylansökningar i EU och är färre än de föregående åren. Av alla ansökningar avvisades 33 % av den mottagande medlemsstaten, vilket skulle kunna tyda på att Dublin III-förordningen när den trädde ikraft år 2014 gjorde det svårare för medlemsstaterna att nå en samsyn om ansvaret. År 2014 ledde bara cirka en fjärdedel av alla godtagna framställningar om övertagande eller återtagande faktiskt till en fysisk överföring av personen. Detta låga antal tyder på problem med den praktiska tillämpningen av Dublin III-förordningen. Men det skulle även delvis kunna bero på förseningar med överföringarna som inte framgår av de olika uppgifter som använts i utvärderingen. Ett annat viktigt skäl till det låga antalet överföringar, som bekräftats av många medlemsstater, är att **många avviker under Dublinförfarandena**, vilket leder till att ansvaret övergår på en annan av medlemsstaterna.

- **Genomförande av överföringar**

Hur lång tid det tog att verkställa överföringarna varierade väsentligt. Effektiviteten berodde på kapaciteten och resurserna vid de enheter som ansvarar för att verkställa överföringarna, den separata myndighet som ansvarade för arrangemangen, antalet ärenden, de sökandes samarbetsvilja och kännedomen om var personen befann sig. Ett skäl till förseningar som uppgavs var förlängning av tidsfristerna enligt artikel 29.2. Tjugo medlemsstater uppgav att

huvudorsaken till förseningar var att den sökande hade avvikit och att överföring tog sammanlagt 18 månader. Tagande i förvar, som enligt uppgift används ofta av 21 av de 31 deltagande länderna, varierar väsentligt med avseende på i vilket stadium av förfarandet detta sker. Vissa myndigheten tar personer i förvar redan när Dublinförfarandet inleds, andra först när begäran om överföring godtagits av den ansvariga medlemsstaten. Dessa avvikelser i praxis skapar både rättsosäkerhet och praktiska problem. Vidare framhöll 13 medlemsstater att överföringar vanligen är verkningslösa, och att sekundära förflyttningar ”ofta” förekommer efter verkställd överföring.

- **Överklagande**

Alla medlemsstater medger att beslut om överföring överklagas. Medlemsstaterna föredrar rättsliga överklaganden, vanligtvis till förvaltningsdomstolar. För överklagande har alla medlemsstater infört **tidsfrister** inom vilka den sökande kan utöva rätten till ett effektivt rättsmedel, även om tolkningen av vad som utgör en rimlig tid varierar stort – allt från tre till 60 dagar. Om ärendet överklagas tillämpar vissa medlemsstater automatiskt **uppskov med överföring**, medan andra i enlighet med artikel 27.3 c kräver att den sökande ska begära detta.

- **Administrativt samarbete**

Alla medlemsstater uppgav att de ofta använde den säkra elektroniska överföringskanalen DubliNet för informationsutbyte och att informella kommunikationskanaler bara används i undantagsfall. För att ytterligare underlätta den faktiska tillämpningen av Dublin III-förordningen har många medlemsstater ingått sådana administrativa överenskommelser som avses i artikel 36. Hittills hade dock ingen av medlemsstaterna använt förlikning i enlighet med artikel 37, utan eventuella tvister löstes informellt.

- **Mekanism för tidig varning och beredskap**

Mekanismen för tidig varning och beredskap har hittills aldrig använts. Vissa medlemsstater framförde att de omständigheter som krävs för att tillgripa mekanismen ännu inte föreläggat, medan andra hävdade att det är svårt att nå en politisk överenskommelse om att tillgripa mekanismen i avsaknad av klara och tydliga kriterier och indikatorer för att mäta migrationstrycket. Vidare ansågs förfarandet långdraget och komplicerat. Alternativa stödsystem hade också bidragit till att lätta på trycket och kan ha minskat behovet av att utlösa mekanismen. Europeiska stödkontoret för asylfrågor var ett exempel på stöd som lämnats som minskat behovet av att utlösa mekanismen, eftersom stödkontoret bidragit till att förebygga eller hantera flyktingkriser.

3.3 Målen med Dublin III-förordningen

Huvudresultaten av den externa utvärderingen av Dublin III-förordningen beskrivs nedan.

- ***Hindra asylsökande från att lämna in flera ansökningar och minska sekundär förflyttning***

Trots målet att minska sekundära förflyttningar är det fortfarande ett vanligt problem i EU att flera asylansökningar lämnas in. Under år 2014 hade 24 % av de sökande redan lämnat in tidigare ansökningar i andra medlemsstater, vilket tyder på att förordningen haft ingen eller liten verkan i fråga om denna målsättning. Det framfördes vidare att den oavsiktligt kan ha bidragit till att öka andra typer av sekundära förflyttningar, eftersom nationella skillnader i kvaliteten på mottagningen och asylsystemen kvarstår och ger incitament till sekundära förflyttningar.

- ***Säkerställa en rättvis fördelning mellan medlemsstaterna av personer som ansöker om eller beviljats internationellt skydd***

Dublin III-förordningen har en begränsad påverkan på fördelningen av de sökande inom EU eftersom nettoöverföringar enligt Dublinförfarandet ligger nära noll. När medlemsstaterna tar emot och översänder ungefär lika många sökande tar de ankommande och de sända framställningarna ut varandra, varför Dublin III-förordningen leder till ingen eller mycket begränsad omfördelning. Detta tycks bero på rangordningen mellan kriterierna, som inte tar hänsyn till medlemsstaternas kapacitet, det oproportionerligt stora ansvar som läggs på medlemsstater vid de yttre gränserna, eftersom man vanligen tillämpar kriteriet om första inreseland, och de få överföringar som faktiskt genomförs, vilket tyder på att de sökande kan välja var de lämnar in asylansökan och därmed i högre grad belastar eftersökta destinationer. Detta framgår av siffrorna för år 2014, där 70 % av alla förstagångsansökningar om asyl lämnades in i bara fem av medlemsstaterna.

- ***Rimliga ekonomiska och mänskliga kostnader för att genomföra Dublin III-förordningen***

De beräknade direkta och indirekta kostnaderna för arbete relaterat till Dublinförordningen uppskattades år 2014 till kring 1 miljard euro. Om Dublinsystemet inte fanns skulle det skapa ännu högre kostnader för EU och EES-länderna, men utvärderingen visade att Dublin III-förordningen i många avseenden har stora brister med avseende på verkan. Den rättsligt fastställda fristen för att överföra sökande är lång och det faktiska antalet överföringar litet – två faktorer som väsentligt påverkar de indirekta kostnaderna och systemets allmänna effektivitet. Vissa medlemsstater som vill förhindra att personer avviker har mycket höga kostnader för tagande i förvar. Personer som avviker skapar andra indirekta kostnader och minskar systemets effektivitet. Att personer som ska överföras eller återsändas därför att asylansökan avslagits försvinner skapar i praktiken stora samhällskostnader för irreguljär migration. Det uppskattas att högst 42 % av de asylsökande enligt Dublinsystemet som inte faktiskt överförts fortfarande uppehåller sig som irreguljära migranter i EU.

Det är mycket troligt att dagens system kommer att fortsätta vara ohållbart med tanke på det pågående migrationstrycket. Att inga överföringar enligt Dublinsystemet gjorts till Grekland sedan 2011 har visat sig vara ett särskilt stort problem med systemet, i synnerhet med tanke på det stora antal migranter som anlänt till Grekland under de senaste månaderna.

3.4 Samråd med berörda parter

Förutom den externa utvärderingen har kommissionen även hållit riktade samråd med samordnarna för de politiska grupperna i Europaparlamentets utskott för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, med medlemsstaterna och andra aktörer.

Samordnarna för de politiska grupperna i Europaparlamentets utskott för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor hördes med hjälp av diskussionsunderlag och preliminära resultat av den externa utvärderingen av Dublinförordningen. Generellt fanns ett brett stöd för en omfattande reform av Dublinsystemet och en allmän åsikt att status quo inte är hållbart. En del förespråkade objektiva kriterier för att fördela ansvaret, däribland med hjälp av en fördelningsnyckel, medan andra noterade vikten av att ta hänsyn till den sökandes önskemål eller profil, trots svårigheterna att göra detta på ett objektivt, rättvist och fungerande sätt.

Medlemsstaterna hördes på grundval av samma dokument. Det fanns enighet om att dagens förordning är alltför komplicerad och överreglerande, varför den är mycket svår att tillämpa för myndigheterna. De ändringar som gjordes under 2013 års omarbetning av Dublin III-förordningen gav de sökande utökade rättigheter, som skulle kunna missbrukas och därmed undergräva systemet. Det främsta överhängande problemet med tillämpningen var sekundära förflyttningar. Diskussionerna om huruvida det var nödvändigt eller inte att omarbota Dublin III-förordningen från dess nuvarande ansvarsbestämmande karaktär till att istället bli ett instrument för ansvarsfördelning bekräftade att det finns två huvudinställningar. Vissa medlemsstater efterfrågade ett stående system för fördelning av bördan med hjälp av en fördelningsnyckel, medan andra ville behålla och harmonisera det nuvarande systemet, däribland kriteriet avseende irreguljär inresa.

Det fanns olika åsikter om huruvida den sökandes önskemål skulle beaktas eller ej. En del framförde att önskemål inte helt borde ignoreras, eftersom detta oundvikligen skulle leda till sekundära förflyttningar, medan andra kraftigt motsatte sig detta och återopade behovet av objektiva kriterier och tillade att beaktande av önskemål skulle nödvändiggöra komplicerade bedömningar från fall till fall. Vissa medlemsstater erinrade om att personer som söker internationellt skydd eller flyr förföljelse inte borde få alltför stort handlingsutrymme att välja sitt slutliga asylland, eftersom Dublinsystemet inte är avsett för ekonomisk migration.

Även andra aktörer hördes, däribland FN:s flyktingkommissariat och icke-statliga organisationer som är verksamma på asylområdet. Dessa instämde i att Dublin III-förordningen har stora brister när det gäller de bakomliggande förutsättningarna – i synnerhet kriteriet avseende irreguljär inresa – och att de praktiska erfarenheterna under de senaste månaderna visat att en grundläggande reform behövs. Den allmänna inställningen var att den sökandes önskemål eller profil borde beaktas vid tilldelningen av ansvaret till en given medlemsstat, med tanke på integrationen och för att begränsa sekundära förflyttningar. I samma syfte borde även familjekriteriet utvidgas. Många framhöll behovet av att nå fram till liknande förutsättningar i alla medlemsstater, i synnerhet med avseende på mottagningsvillkor och förfaranden.

3.5 Grundläggande rättigheter

Det föreliggande förslaget är helt förenligt med de grundläggande rättigheterna och gemenskapens allmänna principer samt med internationell rätt.

I synnerhet kommer **bättre information** till asylsökande om tillämpningen av förordningen samt deras rättigheter och skyldigheter inom ramen för den dels att ge dem möjlighet att bättre försvara sina rättigheter, dels bidra till att minska de sekundära förflyttningarna eftersom de får incitament att rätta sig efter systemet. **Effektiva rättsmedel** förbättras genom att tillämpningsområdet preciseras och en gemensam tidsfrist för beslut sätts ut. Därtill kommer överklagande att få uppskjutande verkan.

Rätten till frihet och fri rörlighet stärks genom att den tid en person i undantagsfall får hållas i förvar enligt förordningen kortas och förenas med krav på att tagande i förvar ska vara förenligt med principerna om nödvändighet och proportionalitet.

Rätten till familjeåterförening stärks, i synnerhet genom att förordningens tillämpningsområde utvidgas till att även omfatta syskon och familjebildningar som uppkommit under transiteringstiden.

Ensamkommande barns rättigheter har också stärkts tack vare en bättre definition av principen om barnets bästa och ett system för att fastställa barnets bästa med hänsyn till alla de omständigheter som kan bli aktuella vid överföring av barn.

4. BUDGETKONSEKVENSER

De totala finansiella resurser som krävs för att genomföra det föreliggande förslaget uppgår till 1828,6 miljoner euro för perioden 2017–2020. Detta omfattar kostnaderna för överföringar när den korrigerande tilldelningsmekanismen utlöses för att bistå en medlemsstat, inrättande och drift av it-systemet för registrering och automatisk tilldelning av asylsökande, men även kostnader för att utveckla nödvändig mottagningskapacitet, både med avseende på infrastruktur och driftskostnader, i synnerhet i medlemsstater som hittills bara hanterat ett litet antal asylsökande.

De ekonomiska behoven är förenliga med den gällande fleråriga budgetramen, men kan inbegripa användning av särskilda instrument enligt definitionen i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013¹⁶.

5. INGÅENDE REDOGÖRELSE FÖR DE SPECIFIKA BESTÄMMELSERNA I FÖRSLAGET

Förslaget behåller kopplingen mellan ansvaret för asyl och medlemsstaternas åligganden i fråga om skyddet av de yttre gränserna, med förbehåll för undantag som görs för att hålla samman familjer och för barnets bästa. De nuvarande kriterierna för ansvarsfördelningen behålls till största delen, men vissa målriktade ändringar föreslås, bland annat för att stärka rätten till familjesammanhållning enligt Dublinbestämmelserna och utvidgning av definitionen av familj.

De största förändringarna görs i avsikt att för det första göra systemet mer effektivt, främst tack vare en stabilare situation avseende medlemsstaternas ansvar för att pröva asylansökan, när ansvarsfrågan väl har fastställts. För det andra ska ändringarna begränsa sekundära förflyttningar, i synnerhet genom strykning av bestämmelserna om att ansvaret kan övergå på en annan medlemsstat.

Dublinsystemet kompletteras med en ny korrigerande tilldelningsmekanism som bygger på en referensnyckel och som gör det möjligt att justera tilldelningen av asylsökande under vissa förutsättningar. Detta innebär att Dublinsystemet bättre kan hantera situationer där medlemsstaternas asylsystem utsätts för ett oproportionerligt högt tryck, genom ett lämpligt system för ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna.

I. Harmonisera Dublinförordningen och öka dess effektivitet

¹⁶ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

För att Dublinförfarandet ska fungera smidigt och hållbart och därmed ge snabb tillgång till asylprövning och skydd för dem som behöver det, samtidigt som sekundära förflyttningar förebyggs, föreslås olika förändringar, däribland följande:

- En **ny skyldighet införs för sökande att lämna in asylansökan i den första irreguljära inresemedlemsstaten eller, vid laglig vistelse, i vistelsemedlemsstaten**. Syftet är att reglera migrationsflöden på ett ordnat sätt, göra det lättare att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig samt förebygga sekundära förflyttningar. Denna ändring förtydligar att den sökande varken får välja i vilken medlemsstat han eller hon lämnar in sin ansökan och inte heller vilken medlemsstat som ska pröva ansökan. Om den sökande inte efterkommer denna nya skyldighet ska medlemsstaten pröva ansökan med ett påskyndat förfarande. Den sökande kommer vidare enbart att ha rätt till materiella mottagningsvillkor i det land där han eller hon är skyldig att vistas.
- Innan förfarandet inleds för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig ålägger förordningen ansökningsmedlemsstaten en skyldighet att **kontrollera om ansökan ska avvisas** därför att sökanden kommer från ett första asylland eller ett säkert tredjeland. I så fall kommer den sökande att återsändas till det första asyllandet eller det säkra tredjelandet och den medlemsstat som kontrollerade om ansökan ska avvisas ska betraktas som ansvarig. Den medlemsstat där ansökan lämnats in ska även kontrollera om den sökande kommer från ett säkert ursprungsland eller utgör en fara för den inre säkerheten; i sådana fall är den medlemsstat där ansökan lämnats in ansvarig och ska pröva ansökan med ett påskyndat förfarande.
- Förordningen **inför en bestämmelse om att en medlemsstat som prövat ansökan** i egenskap av ansvarig medlemsstat behåller ansvaret för att pröva ytterligare inlagor och ansökningar från samma sökande. Detta stärker regeln om att endast en av medlemsstaterna är och ska fortsätta vara ansvarig för att pröva en asylansökan och att kriterierna för ansvarsfördelningen bara ska tillämpas en gång.
- Kravet på samarbete från den sökandes sida skärps för att säkerställa snabb tillgång till beslut om status, att systemet fungerar korrekt och förebygga att bestämmelserna kringgås, till exempel därför att personen avviker. I förordningen fastställs **proportionerliga skyldigheter för den sökande** att i tid lämna alla uppgifter och handlingar som krävs för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig och att samarbeta med medlemsstaternas behöriga myndigheter. Det anges även uttryckligen att den sökande är skyldig att vistas i den berörda medlemsstaten och stå till dess myndigheters förfogande samt rätta sig efter beslut om överföring. **Underlåtenhet att fullgöra rättsliga skyldigheter** enligt förordningen ska ha proportionerliga formella påföljder för sökanden, till exempel preskription av uppgifter som utan skäl lämnats in för sent och därför inte kan beaktas.
- Förordningen utvidgar omfattningen på den **information** som måste lämnas till den sökande. Den **personliga intervjun** ska göra det lättare att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig genom att samla in alla nödvändiga uppgifter. Den bör dock inte försena förfarandet om den sökande avviker eller tillräcklig information redan har lämnats.

- I bestämmelserna om **kriteriernas inbördes rangordning för att avgöra ansvarig medlemsstat** sägs det uttryckligen att kriteriet bara ska tillämpas en gång. Detta innebär att bestämmelserna om återtagande ska gälla utan undantag vid en andra ansökan. Bestämmelsen om att kriterierna ska fastställas på grundval av situationen vid den tidpunkt då sökanden först lämnade in sin ansökan om internationellt skydd i en medlemsstat är nu tillämplig på alla kriterier, inklusive de som gäller familjemedlemmar och underåriga. Ett tydligt slutdatum för att lämna nödvändiga uppgifter möjliggör snabba bedömningar och beslut.
- **Definitionen av familjemedlemmar** utvidgas på två sätt: 1) den omfattar nu även sökandens syskon 2) den omfattar nu även familjebildningar som uppkommit efter avresan från ursprungslandet, men före ankomsten till medlemsstaternas territorium. Syskon är en relativt snäv men viktig kategori där möjligheterna att bevisa och kontrollera familjebandet är relativt enkla, och risken för missbruk därför är liten. Utvidgningen till att även omfatta familjebildningar som uppkommit under transiteringstiden beror på hur migrationen går till, med ofta lång tids vistelse utanför ursprungslandet före ankomsten till EU, till exempel i flyktingläger. Den begränsade utvidgningen av definitionen av familjemedlemmar väntas minska risken för irreguljära förflyttningar eller att personer som omfattas av de vidgade bestämmelserna avviker.
- En rad förändringar föreslås för att **göra ansvarskriterierna i artikarna 14, 15 och 16 enhetligare**. I artikel 14 har ansvarskriterierna avseende viseringar och uppehållstillstånd förtydligats. I artikel 15 om irreguljär inresa har två klausuler strukits, dels bestämmelsen om att ansvaret efter tolv månader från den irreguljära inresan ska övergå på vistelselandet, dels den komplicerade och svårbevisade bestämmelsen om irreguljär vistelse. I bestämmelsen om inresa efter upphävt viseringskrav stryks undantaget avseende efterföljande inresor till andra medlemsstater där visering inte heller behövs, i linje med att den första inresemedlemsstaten i regel ska vara ansvarig och för att förhindra omotiverad sekundär förflyttning efter inresan. Klausulen om diskretionär bedömning har blivit snävare, för att den bara ska användas av humanitära skäl med avseende på anhöriga.
- Den ändrade förordningen inför **kortare tidsfrister** för de olika stegen i Dublinförfarandet i syfte att påskynda fastställandet av ansvaret och ge asylsökande snabbare tillgång till förfarandena. Detta gäller tidsfrister för att lämna in och besvara framställan om övertagande, skicka meddelande om återtagande och fatta beslut om överföring. Eftersom tidsfristerna kortats har bestämmelserna om skyndsamt förfarande strukits.
- **När tidsfrister löper ut kommer detta inte längre att leda till att ansvaret övergår på en annan medlemsstat** efter en viss tid (detta gäller dock inte tidsfristen för att besvara framställan om övertagande). Att ansvaret gick över på ett annat land tycks ha ökat möjligheterna att kringgå bestämmelserna och förhåla förfarandena. Den nya regeln bör istället vara att när en medlemsstat fastställts som ansvarig kommer den medlemsstaten att behålla ansvaret.
- Framställan om återtagande har omvandlats till ett enkelt **meddelande om återtagande** eftersom det står klart vilken medlemsstat som är ansvarig och det inte längre finns något utrymme för ansvarsöverlåtelse. Sådana meddelanden

behöver inte besvaras, men mottagandet ska bekräftas omedelbart. Detta är ett viktigt verktyg för att motverka sekundära förflyttningar, eftersom det idag är vanligare med framställan om återtagande än framställan om övertagande.

- Härmed sammanhänger **formella påföljder** vid prövningen av ansökan efter det att personen återtagits och överförts. Bestämmelserna har ändrats med avseende på hur den ansvariga medlemsstaten ska pröva ansökan efter återtagande. Detta har gjorts i syfte att motverka sekundära förflyttningar och koppla dem till negativa påföljder.
- En **skyldighet** har tillkommit för den ansvariga medlemsstaten **att återta personer som beviljats internationellt skydd** och som lämnat in en ny ansökan eller vistas olagligen i en annan medlemsstat. Denna skyldighet kommer att ge medlemsstaterna nödvändiga rättsliga verktyg för att verkställa överföring och återtagande, vilket är viktigt för att begränsa sekundära förflyttningar.
- **Bestämmelserna om rättsmedel** har anpassats för att väsentligt påskynda och harmonisera förfaranden för överklagande. Överklagande utlöser särskilda och korta tidsfrister och uppskjuter automatiskt verkställigheten av överföring. Ett nytt rättsmedel införs för fall när inget beslut om överföring fattats och den sökande hävdar att en familjemedlem, eller avseende ensamkommande barn en släkting, lagligen vistas i en annan medlemsstat.
- Förlikning har aldrig använts för formell tvistlösning sedan möjligheten infördes i Dublinkonventionen år 1990 (även om den då hade en annan utformning), varför bestämmelsen framstår som överflödig och därmed kan strykas.
- Syftet med den befintliga **mekanismen för tidig varning och beredskap** ska enligt förslaget övertas av Europeiska unionens asylbyrå som nyligen inrättats, bland annat i enlighet med kapitel 5 om övervakning och utvärdering och kapitel 6 om operativt och tekniskt stöd i förslaget om Europeiska unionens asylbyrå. Mekanismen hade redan tidigare strukits ur Dublinförordningen.
- Ett **nät för Dublinhetererna** inrättas och sköts av Europeiska unionens asylbyrå för att förbättra det praktiska samarbetet och informationsutbytet i alla frågor som gäller tillämpningen av den föreliggande förordningen, däribland utvecklingen av praktiska verktyg och riktlinjer.
- Med avseende på **ensamkommande barn** förtydligar förslaget att det är den medlemsstat där barnet första gången lämnade in ansökan om internationellt skydd som ska vara ansvarig för att pröva ansökan, förutom om det kan påvisas att detta inte är för barnets bästa. Denna bestämmelse gör det möjligt att snabbt avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig och därmed ge denna sårbara grupp snabb tillgång till asyلفörfarandet, vilket är viktigt inte minst med tanke på de kortare tidsfrister som föreslås.
- Bestämmelsen om **rättssäkerhetsgarantier för ensamkommande barn** har anpassats för att göra bedömningen av barnets bästa lättare att tillämpa i praktiken. Innan ett ensamkommande barn överförs till en annan medlemsstat ska den överförande medlemsstaten kontrollera att den andra medlemsstaten snarast kommer att vidta alla nödvändiga åtgärder enligt direktivet om asyلفörfaranden och direktivet om mottagningsvillkor. Alla beslut om att

överföra ensamkommande barn ska dessutom föregås av en bedömning av barnets bästa som ska utföras skyndsamt av kompetent personal.

II. Korrigering av tilldelningsmekanism

Den omarbetade förordningen inrättar en mekanism som ska ge en rättvis fördelning av ansvaret mellan medlemsstaterna och ge snabb tillgång till asylförfarandena i situationer där en medlemsstat konfronteras med ett oproportionerligt stort antal ansökningar som ska prövas av landet enligt denna förordning. Systemet bör mildra betydande snedfördelning av medlemsstaternas ansvar för asylansökningarna som beror på tillämpningen av ansvarskriterierna.

- **System för registrering och övervakning**

Ett automatiskt system inrättas för att registrera alla ansökningar och övervaka medlemsstaternas andelar av ansökningarna. Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA) ska ha ansvar för utvecklingen och den tekniska driften av systemet. Så snart en asylansökan lämnas in ska medlemsstaten registrera den i det automatiska systemet, som diarieför varje ansökan med ett unikt ansökningsnummer. Så snart en medlemsstat fastställts som ansvarig för att pröva ansökan kommer uppgift om detta också att föras in i systemet. Det automatiska systemet ska även i realtid ange hur många asylansökningar som lämnats in i EU och hur de fördelas mellan medlemsstaterna samt – när den ansvariga medlemsstaten fastställts – hur många ansökningar var och en av medlemsstaterna är ansvariga för att pröva och vilken andel detta utgör i förhållande till övriga medlemsstater. Systemet kommer även att ange hur många personer som faktiskt vidarebosatts av varje medlemsstat.

- **Användning av den korrigerande tilldelningsmekanismen**

Beräkningen av medlemsstaternas respektive andel bygger på hur många asylansökningar en viss medlemsstat ansvarar för att pröva och hur många personer som faktiskt vidarebosatts till den medlemsstaten. Detta omfattar även asylansökningar för vilka medlemsstaten skulle vara ansvarig efter kontrollen av om ansökan ska avvisas, om personen kommer från ett säkert ursprungsland eller utgör en fara för den inre säkerheten. Beräkningarna görs löpande på årsbasis, dvs. vid vilken tidpunkt som helst, utifrån hur många nya asylansökningar som en medlemsstat enligt systemet varit ansvarig för att pröva under det gångna året och hur många personer som faktiskt vidarebosatts. Systemet beräknar löpande vilken procentandel av ansökningarna som en medlemsstat varit ansvarig för att pröva och jämför med en referenssats utifrån en referensnyckel. Referensnyckeln bygger på två kriterier som väger 50 % vardera, nämligen medlemsstatens befolkningsstorlek och BNI.

Användning av korrigerande tilldelning från en medlemsstat utlöses automatiskt om någon medlemsstat ansvarar för mer än 150 % fler ansökningar om internationellt skydd än vad som anges i referensnyckeln.

- **Tilldelning av asylärenden med hjälp av en referensnyckel samt bestämmelser om när tilldelningen ska upphöra**

Så snart mekanismen utlöses kommer alla nya asylansökningar som lämnas in i den medlemsstat som är utsatt för oproportionerligt högt migrationstryck att, efter

kontrollen av om ansökan ska avvisas men före Dublinkontrollen, tilldelas medlemsstater som är ansvariga för färre ansökningar än sin andel enligt referensnyckeln. Andelarna fördelas proportionellt mellan de medlemsstaterna med hjälp av referensnyckeln. Ingen ytterligare tilldelning kommer att göras till medlemsstater som ansvarar för att pröva fler ansökningar än vad som anges i referensnyckeln.

Tilldelningen fortsätter så länge som den medlemsstat som är utsatt för oproportionerligt högt tryck ligger över 150 % av sitt referenstal.

Familjemedlemmar som omfattas av tilldelningsförfarandet kommer att placeras i samma medlemsstat. Den korrigerande tilldelningsmekanismen bör inte få leda till att familjer splittras.

- **Ekonomisk solidaritet**

En tilldelad medlemsstat kan besluta att tillfälligt inte delta i korrigeringsmekanismen under en tolv månaders period. Medlemsstaten bör i så fall föra in uppgift om detta i det automatiska systemet och underrätta övriga medlemsstater, kommissionen och Europeiska unionens asylbyrå. Därefter ska de asylsökande som skulle tilldelats medlemsstaten i fråga tilldelas övriga medlemsstater istället. Den medlemsstat som tillfälligt inte deltar i den korrigerande tilldelningen ska betala en solidaritetsavgift på 250 000 euro per vägrad sökande till de andra medlemsstater som fastställs som ansvariga för att pröva asylansökningarna. Kommissionen bör anta en genomförandeakt med närmare bestämmelser om tillämpningen av solidaritetsavgiften. Europeiska unionens asylbyrå ska övervaka och till kommissionen årligen rapportera om tillämpningen av systemet med solidaritetsavgifter.

- **Förfarande i den överförande medlemsstaten och den tilldelade medlemsstaten**

Den medlemsstat som använder korrigeringsmekanismen ska överföra den sökande till den tilldelade medlemsstaten och ska även överföra den sökandes fingeravtryck för att möjliggöra säkerhetskontroll i den tilldelade medlemsstaten. Syftet är att undvika sådana hinder som uppstått vid verkställighet av beslut om omplacering. Efter överföringen kommer den tilldelade medlemsstaten att göra kontroller enligt Dublinförordningen för att se om några av grundkriterierna är tillämpliga på den sökande, till exempel om denne har familjemedlemmar i en annan medlemsstat. Skulle detta vara fallet kommer den sökande att överföras till den medlemsstaten, som därmed blir ansvarig för att pröva ansökan.

- **Översynsklausul**

Enligt planerna ska kommissionen se över hur den korrigerande tilldelningsmekanismen fungerar 18 månader efter det att denna förordning trätt ikraft, och därefter varje år, för att bedöma om mekanismen uppfyller målet att åstadkomma en rättvis fördelning av ansvaret mellan medlemsstaterna och lätta på trycket i medlemsstater som står inför ett oproportionerligt högt migrationstryck.

Kommissionen kommer framför allt att kontrollera att tröskeln för när den korrigerande tilldelningen ska användas eller upphöra faktiskt ger en rättvis fördelning av ansvaret mellan medlemsstaterna och ger de sökande snabb tillgång till asylförfarandena i situationer där en medlemsstat konfronteras med ett

oproportionerligt stort antal ansökningar som ska prövas av landet enligt denna förordning.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (omarbetning)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 78.2 e,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,
med beaktande av Regionkommitténs yttrande,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

↓ 604/2013 skäl 1 (anpassad)

- (1) Ett antal väsentliga ändringar bör göras av ~~rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat⁴⁷~~ ☒ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013¹⁸ ☒. Av tydlighetsskäl bör den förordningen omarbetas.

↓ 604/2013 skäl 2

- (2) En gemensam asylpolitik, med ett gemensamt europeiskt asylsystem (Ceas), är en del av Europeiska unionens mål att gradvis upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa som är öppet för dem som av olika omständigheter tvingas söka skydd i unionen på laglig väg.

⁴⁷ ~~EUT L 50, 25.2.2003, s. 1.~~

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 29.6.2013, s. 31).

↓ 604/2013 skäl 3

- (3) Europeiska rådet enades vid sitt särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 om att arbeta för att inrätta Ceas, grundat på en fullständig och allomfattande tillämpning av Genèvekonventionen om flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951 (nedan kallad Genèvekonventionen), kompletterad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, och på så sätt säkerställa att ingen skickas tillbaka för att bli utsatt för förföljelse, det vill säga att principen om *non-refoulement* upprätthålls. Utan att det påverkar ansvarskriterierna i denna förordning betraktas i detta avseende medlemsstaterna, som alla iakttar principen om *non-refoulement*, som säkra länder för tredjelandsmedborgare.

↓ 604/2013 skäl 4

- (4) I slutsatserna från Tammerfors förklarades också att Ceas på kort sikt bör omfatta ett tydligt och praktiskt genomförbart sätt att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en asylansökan.

↓ 604/2013 skäl 5

- (5) En sådan metod bör bygga på objektiva kriterier, som är rättvisa för både medlemsstaterna och de berörda personerna. Den bör särskilt göra det möjligt att snabbt fastställa ansvarig medlemsstat, för att garantera faktisk tillgång till förfarandena för beviljande av internationellt skydd och inte äventyra målet att behandla ansökningar om internationellt skydd snabbt.

↓ 604/2013 skäl 6

- (6) Den första etappen i inrättandet av Ceas, som på sikt bör leda till ett gemensamt förfarande och en gemensam status i hela unionen för personer som beviljas internationellt skydd, har nu avslutats. I Haagprogrammet, som antogs av Europeiska rådet den 4 november 2004, fastställs målen på området för frihet, säkerhet och rättvisa under perioden 2005–2010. I Haagprogrammet uppmanades kommissionen att slutföra utvärderingen av den första etappens rättsliga instrument och att för Europaparlamentet och rådet lägga fram den andra etappens instrument och åtgärder för att kunna anta dem före 2010.

↓ 604/2013 skäl 7

⇒ ny

- (7) I Stockholmsprogrammet bekräftade Europeiska rådet sitt engagemang för målet att i enlighet med artikel 78 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) senast 2012 upprätta ett gemensamt område för skydd och solidaritet för personer som beviljats internationellt skydd. Dessutom betonade det att Dublinsystemet fortfarande utgör en grundsten när det gäller att bygga upp Ceas,

eftersom det tydligt fördelar ansvar mellan medlemsstater för prövning av ansökningar om internationellt skydd. ⇨ I maj 2015 uppgav kommissionen i meddelandet om europeiska migrationsagendan att Dublinförordningen skulle utvärderas och att man vid behov skulle lägga fram ett förslag till omarbetning, i synnerhet för att få en mer rättvis fördelning av asylsökande inom EU. ⇐

↓ 604/2013 skäl 8

- (8) ~~Resurserna vid Europeiska stödkontoret för asylfrågor (nedan kallat stödkontoret), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 439/2010¹⁹, bör vara tillgängliga för att tillhandahålla lämpligt stöd till de berörda myndigheterna i de medlemsstater som ansvarar för att genomföra den här förordningen. Stödkontoret bör särskilt tillhandahålla solidaritetsåtgärder, såsom reserven för asylinsatser med asylstödgrupper, för att bistå de medlemsstater som är utsatta för särskilt tryck och där sökande av internationellt skydd (nedan kallade sökande) inte har tillgång till adekvata standarder, i synnerhet i fråga om mottagning och skydd.~~

↓ ny

- (9) Europeiska unionens asylbyrå bör ge lämpligt stöd för genomförandet av denna förordning, i synnerhet genom att fastställa den referensnyckel som ska användas för fördelningen av asylsökande enligt den korrigering tilldelningsmekanismen och genom att årligen bearbeta de siffror som ligger till grund för referensnyckeln och den referensnyckel som bygger på uppgifter från Eurostat.

↓ 604/2013 skäl 9 (anpassad)

⇨ ny

- (10) Mot bakgrund av resultaten av den utvärdering som gjorts av genomförandet av ~~☒~~ förordning (EU) 604/2013 ~~☒~~ i den första etappen är det lämpligt att i detta skede bekräfta de principer som ligger till grund för förordning ~~(EG) nr 343/2003 (EU) nr 604/2013~~, och samtidigt, på grundval av gjorda erfarenheter, göra nödvändiga förbättringar för att öka effektiviteten i Dublinsystemet och i det skydd som beviljas personer som ansöker om internationellt skydd enligt det systemet. ~~Eftersom ett väl fungerande Dublinsystem är viktigt för Ceas bör dess principer och funktion ses över när andra komponenter av Ceas och unionens verktyg för solidaritet byggs upp. En omfattande kontroll av ändamålsenligheten bör föreskrivas i form av en evidensbaserad översyn av Dublinsystemets rättsliga, ekonomiska och sociala effekter, inbegripet dess inverkan på de grundläggande rättigheterna.~~ ⇨ Med utgångspunkt i denna utvärdering och samråd med medlemsstaterna, Europaparlamentet och andra aktörer, framstår det som lämpligt att i förordningen fastställa åtgärder som ska åstadkomma en rättvisare fördelning av ansökningarna om internationellt skydd mellan medlemsstaterna, i synnerhet för att undvika att en oproportionerligt stor börda läggs på vissa medlemsstater. ⇐

¹⁹

~~EUT L 132, 29.5.2010, s. 11.~~

↓ 604/2013 skäl 10

- (11) För att säkerställa likabehandling av alla personer som ansöker om eller åtnjuter internationellt skydd, och överensstämmelse med det befintliga unionsregelverket på asylområdet, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU ~~av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande och för innehållet i det beviljade skyddet~~²⁰, omfattar tillämpningsområdet för denna förordning personer som ansöker om subsidiärt skydd och personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande.
-

↓ ny

- (12) Personer som beviljats internationellt skydd bör omfattas av denna förordnings tillämpningsområde, för att se till att sådana personer som beviljats internationellt skydd och som rest till en annan medlemsstat än den ansvariga medlemsstaten, utan att uppfylla villkoren för vistelse i den andra medlemsstaten, återtas av den ansvariga medlemsstaten.
-

↓ 604/2013 skäl 11

- (13) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU ~~av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd~~²¹ bör vara tillämpligt på förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat enligt denna förordning, om inte annat följer av begränsningarna för tillämpningen av det direktivet.
-

↓ 604/2013 skäl 12

- (14) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU ~~av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd~~²² bör dessutom vara tillämpligt och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om rättssäkerhetsgarantier som regleras enligt denna förordning, om inte annat följer av begränsningarna för tillämpningen av det direktivet.

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 20.12.2011, s. 9).

²¹ ~~Se sidan 96 i detta nummer av EUT.~~ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 96).

²² ~~Se sidan 60 i detta nummer av EUT.~~ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 60).

↓ 604/2013 skäl 13

- (15) I enlighet med Förenta nationernas konvention av år 1989 om barnets rättigheter och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna bör barnets bästa komma i främsta rummet vid tillämpningen av denna förordning. Vid bedömningen av barnets bästa bör medlemsstaterna i synnerhet ta vederbörlig hänsyn till den underåriges välbefinnande och sociala utveckling, säkerhets- och trygghetshänsyn och den underåriges egna synpunkter beroende på hans eller hennes ålder och mognad, inklusive hans eller hennes bakgrund. Dessutom bör det införas särskilda rättssäkerhetsgarantier för ensamkommande barn på grund av deras särskilda sårbarhet.

↓ 604/2013 skäl 14

- (16) I enlighet med Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna bör respekten för familjelivet vara en fråga av största vikt för medlemsstaterna vid tillämpningen av denna förordning.

↓ ny

- (17) För att hindra överföring mellan medlemsstaterna av personer vars asylansökan ska avvisas, personer som troligen inte är i behov av internationellt skydd eller personer som utgör en fara för den inre säkerheten är det nödvändigt att se till att den första ansökningsmedlemsstaten kontrollerar om ansökan ska avvisas med hänvisning till principen om första asylland eller säkert tredjeland, samt med hjälp av det påskyndade förfarandet prövar ansökningar som lämnats in av personer från ett sådant säkert tredjeland som finns upptaget på EU:s förteckning eller av personer som utgör en fara för den inre säkerheten.

↓ 604/2013 skäl 15

- (18) Om en och samma medlemsstat gör en samlad prövning av ansökningar om internationellt skydd från medlemmar i samma familj kan det säkerställas att ansökningarna prövas grundligt, att de beslut som fattas i dessa ärenden blir enhetliga och att medlemmar i samma familj inte skiljs från varandra.

↓ ny

- (19) Definitionen av familjemedlemmar i denna förordning bör även omfatta sökandens syskon. Att återförening syskon är av särskild vikt för att förbättra de sökandes möjligheter till integration och därmed minska sekundär förflyttning. Definitionen av familjemedlemmar bör även återspegla den verklighet som ligger bakom dagens migrationsutveckling, där sökande ofta anländer till medlemsstaternas territorium efter en lång tids transitering. Definitionen bör därmed även ta hänsyn till familjebildningar

som uppkommit utanför ursprungslandet, men före ankomsten till medlemsstaternas territorium. Denna begränsade och målriktade utvidgning av definitionen väntas minska incitamenten till sekundär förflyttning av vissa asylsökande inom EU.

↓ 604/2013 skäl 16

⇒ ny

- (20) För att säkerställa full respekt för principen om familjens enhet och hänsyn till barnets bästa, bör förekomsten av ett beroendeförhållande mellan en sökande och dennes barn, syskon eller förälder på grund av sökandens graviditet eller moderskap, hälsotillstånd eller höga ålder göras till ett bindande ansvarskriterium. Om sökanden är ett ensamkommande barn bör även närvaron av en familjemedlem eller en släkting som kan ta hand om honom eller henne, på en annan medlemsstats territorium, göras till ett bindande ansvarskriterium. ⇒ För att avvärja sådan sekundär förflyttning av ensamkommande barn som inte är för deras bästa bör ansvarig medlemsstat, om det inte finns några familjemedlemmar eller släktingar, vara den där det ensamkommande barnet första gången lämnat in ansökan om internationellt skydd, om det inte kan påvisas att detta inte är för barnets bästa. Innan ett ensamkommande barn överförs till en annan medlemsstat bör den överförande medlemsstaten kontrollera att den andra medlemsstaten kommer att vidta alla nödvändiga och lämpliga åtgärder för att garantera lämpligt skydd av barnet, i synnerhet snarast utse en eller flera företrädare som ska ha i uppgift att bevaka barnets rättigheter. Alla beslut om att överföra ensamkommande barn bör föregås av en bedömning av barnets bästa som ska utföras av personal med erforderlig kompetens och erfarenhet. ⇐

↓ 604/2013 skäl 17 (anpassad)

⇒ ny

- (21) ⇒ Att en medlemsstat tar ansvar för att pröva en ansökan som lämnats in till den när den inte är ansvarig för att pröva ansökan enligt kriterierna i den här förordningen kan undergräva systemets effektivitet och hållbarhet och bör därför endast förekomma i undantagsfall. ⇐ ~~Varje~~ En medlemsstat bör därför kunna frånga om det föreligger humanitära och ömmande skäl, i synnerhet familjerskäl, innan det fastställs vilken medlemsstat som är ansvarig i syfte att sammanföra familjemedlemmar, släktingar eller andra närstående och pröva en ansökan om internationellt skydd som den staten har mottagit eller som lämnats in i en annan medlemsstat, även om de inte skulle vara ansvariga för prövningen enligt de bindande kriterierna i denna förordning.

↓ ny

- (22) För att se till att syftet med förordningen uppnås och undanröja hinder för tillämpningen, i synnerhet för att undvika att personer avviker eller sekundärt förflyttar sig mellan medlemsstaterna, är det nödvändigt att fastställa klara och tydliga skyldigheter som den sökande ska åläggas inom ramen för förfarandet och i god tid underrättas om i vederbörlig ordning. Överträdelse av dessa rättsliga skyldigheter bör leda till lämpliga och proportionerliga formella påföljder för sökanden samt lämpliga

och proportionerliga påföljder med avseende på mottagningsvillkoren. I enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna bör den medlemsstat där sökanden vistas i vart fall ombesörja personens omedelbara materiella behov.

↓ 604/2013 skäl 18 (anpassad)

⇒ ny

- (23) En personlig intervju med sökanden bör hållas för att underlätta fastställandet av vilken medlemsstat som är ansvarig för prövningen av en ansökan om internationellt skydd ⇒ om inte sökanden har avvikit eller de uppgifter sökanden lämnat räcker för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig ⇐. Sökanden bör omedelbart efter det att ansökan om internationellt skydd har lämnats in underrättas ☒ i synnerhet ☒ om tillämpningen av denna förordning, ⇒ om att det inte går att välja vilken medlemsstat som ska pröva en asylansökan, om sina skyldigheter enligt denna förordning och om följderna av att inte fullgöra dem. ⇐ ~~samt om möjligheten att under den personliga intervjun lämna information om familjemedlemmar, släktingar eller andra närstående som befinner sig i medlemsstaterna, för att underlätta den ansvariga medlemsstatens bedömningsprocess.~~
-

↓ 604/2013 skäl 19

⇒ ny

- (24) För att garantera ett effektivt skydd av den berörda individens rättigheter är det viktigt att fastställa rättssäkerhetsgarantier och rätten till ett effektivt rättsmedel i samband med beslut om överföring till den ansvariga medlemsstaten, särskilt i enlighet med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. ⇒ Ett effektivt rättsmedel bör också tillhandahållas när inget beslut om överföring fattas men den sökande hävdar att en annan medlemsstat är ansvarig eftersom den sökande har en familjemedlem, eller avseende ensamkommande barn en släkting, i en annan medlemsstat. ⇐ För att säkerställa respekten för internationell rätt bör ett effektivt rättsmedel för sådana beslut omfatta prövning såväl av tillämpningen av denna förordning som av den rättsliga och faktiska situationen i den medlemsstat till vilken den sökande överförs. ⇒ Omfattningen av det effektiva rättsmedlet bör begränsas till en bedömning av om det föreligger risk för överträdelse av den sökandes grundläggande rättigheter med avseende på respekten för familjelivet, barnets rättigheter eller förbudet mot omänsklig eller förnedrande behandling. ⇐
-

↓ ny

- (25) Den medlemsstat som fastställs som ansvarig för att pröva asylansökan enligt denna förordning bör fortsättningsvis vara ansvarig för att pröva alla påföljande ansökningar från samma person, däribland eventuella tillkommande ansökningar, i enlighet med artikel 40, 41 och 42 i direktiv 2013/32/EU, oavsett om den sökande lämnat eller avlägsnats från medlemsstaternas territorium. De bestämmelser i förordning (EU) 604/2013 som föreskriver att ansvaret under vissa förutsättningar ska övergå på en annan medlemsstat, till exempel en viss tid efter det att fristen för att verkställa överföringar löpt ut, skapade incitament att avvika och bör därför strykas.

- (26) För att säkerställa snabbt fastställande av ansvarsfrågan och tilldelning mellan medlemsstaterna av personer som ansöker om internationellt skydd bör man i största möjliga mån harmonisera och korta tidsfristerna för att sända och besvara framställningar om övertagande, sända meddelanden om återtagande, verkställa överföringar samt överklaga och pröva överklaganden.

↓ 604/2013 skäl 20

- (27) Förvar av sökande bör följa den grundläggande principen att personer inte bör hållas i förvar enbart av det skälet att de ansöker om internationellt skydd. Förvar bör pågå en så kort tidsperiod som möjligt och följa nödvändighets- och proportionalitetsprinciperna. Förvar av asylsökande måste särskilt ske i enlighet med artikel 31 i Genèvekonventionen. De förfaranden som föreskrivs i denna förordning med avseende på personer som hålls i förvar bör, som en fråga av största vikt, tillämpas inom kortaste möjliga tidsfrister. När det gäller de allmänna garantier som reglerar förvar, samt villkoren för förvar, bör medlemsstaterna i förekommande fall tillämpa bestämmelserna i direktiv 2013/33/EU också på personer som hålls i förvar på grundval av denna förordning.

↓ 604/2013 skäl 21

- (28) Brister i, eller sammanbrott av, asylsystem, som ett särskilt tryck på systemen ofta kan förvärra eller bidra till, kan riskera den smidiga funktionen hos det system som inrättats genom denna förordning, vilket kan medföra en risk för kränkning av de rättigheter som sökande har enligt unionsregelverket på asylområdet och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt andra internationella förpliktelser i fråga om mänskliga rättigheter och flyktingars rättigheter.

↓ ny

- (29) Regelrätt registrering av alla asylansökningar i EU under ett unikt ansökningsnummer bör öka möjligheterna att upptäcka flerfaldiga ansökningar, förebygga irreguljära sekundära förflyttningar och asylshopping. Ett automatiskt system bör inrättas för att underlätta tillämpningen av denna förordning. Systemet bör göra det möjligt att registrera asylansökningar som lämnats in i EU, övervaka vilken andel av ansökningarna som behandlas av de olika medlemsstaterna och korrekt tillämpa den korrigering tilldelningsmekanismen.
- (30) Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa som inrättades genom förordning (EU) nr 1077/2011²³ bör vara ansvarig för att förbereda, utveckla och driva det centrala systemet och infrastrukturen för kommunikation mellan det centrala systemet och de nationella infrastrukturerna.

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1077/2011 av den 25 oktober 2011 om inrättande av en Europeisk byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (EUT L 286, 1.11.2011, s. 1).

↓ 604/2013 skäl 22
⇒ ny

(31) En process för tidig varning, beredskap och hantering av asylkriser som syftar till att förhindra att asylsystem försvagas eller bryter samman, i samband med vilken stödkontoret spelar en central roll genom att utnyttja sina befogenheter enligt förordning (EU) nr 439/2010, bör inrättas i syfte att säkerställa ett solitt samarbete inom ramen för den här förordningen och för att utveckla ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna i fråga om asylpolitik. Denna process bör säkerställa att unionen så snabbt som möjligt varnas om farhågor för att det system som inrättats genom denna förordning inte längre kan fungera smidigt på grund av att en eller flera medlemsstaters asylsystem utsätts för särskilt tryck och/eller på grund av brister i en eller flera medlemsstaters asylsystem. En sådan process skulle göra det möjligt för unionen att främja förebyggande åtgärder i ett tidigt skede och att uppmärksamma sådana situationer politiskt på ett lämpligt sätt. Solidaritet, som är en avgörande komponent i Ceas, och ömsesidigt förtroende går hand i hand. Genom att stärka detta förtroende kan processen för tidig varning, beredskap och hantering av asylkriser förbättra möjligheterna att rikta konkreta åtgärder för verklig och konkret solidaritet till medlemsstaterna i syfte att bistå de berörda medlemsstaterna i allmänhet och sökandena i synnerhet. I enlighet med artikel 80 i ~~EUE-fördraget~~ i fördraget, där det föreskrivs att unionsakterna, när det är nödvändigt, ska innehålla lämpliga åtgärder för tillämpningen av principen om solidaritet, ⇒ En korrigerande tilldelningsmekanism bör inrättas för att ge en rättvis fördelning av ansvaret mellan medlemsstaterna och ge asylsökande snabb tillgång till förfaranden för internationellt skydd i situationer där en medlemsstat konfronteras med ett oproportionerligt stort antal ansökningar som ska prövas av landet enligt denna förordning. ⇐ och förfarandet bör åtföljas av dessa åtgärder. Slutsatserna om en gemensam ram för verklig och konkret solidaritet med medlemsstater som är utsatta för särskilda påfrestningar på sina asylsystem, även till följd av blandade migrationsströmmar, vilka antogs av rådet den 8 mars 2012, är en ”verktygslåda” med existerande och potentiella nya åtgärder, som bör beaktas i samband med mekanismen för tidig varning, beredskap och krishantering.

↓ ny

- (32) En referensnyckel som bygger på befolkningens storlek och medlemsstaternas ekonomiska situation bör användas som hållpunkt för användningen av den korrigerande tilldelningsmekanismen, tillsammans med en tröskel så att mekanismen kan hjälpa medlemsstater som står inför ett oproportionerligt högt migrationstryck. Användning av korrigerande tilldelning från en medlemsstat bör utlösas automatiskt om någon medlemsstat ansvarar för mer än 150 % fler ansökningar om internationellt skydd än vad som anges i referensnyckeln. För att på ett uttömmande sätt återspegla varje medlemsstats ansträngningar bör antalet personer som faktiskt vidarebosatts till den medlemsstaten läggas till antalet personer som ansökt om internationellt skydd för denna beräkning.
- (33) När mekanismen används bör personer som ansökt om internationellt skydd i en tilldelande medlemsstat tilldelas andra medlemsstater som inte behandlar sin andel av ansökningarna enligt den referensnyckel som är tillämplig på dem. Lämpliga bestämmelser bör antas om sökanden på allvarliga grunder kan betraktas som en fara

för den inre säkerheten eller den allmänna ordningen i medlemsstaten, i synnerhet bestämmelser om informationsutbyte mellan behöriga asylmyndigheter i medlemsstaterna. Efter överföringen bör den tilldelade medlemsstaten fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig och bör ansvara för att pröva asylansökan om det inte föreligger övervägande ansvarskriterier, i synnerhet med avseende på eventuella familjemedlemmar, och i så fall fastställa att en annan medlemsstat ska pröva ansökan.

(34) Enligt mekanismen ska kostnaderna för överföring av den sökande till den tilldelade medlemsstaten ersättas från EU:s budget.

(35) En tilldelad medlemsstat får besluta att under en tolv månaders period inte godta tilldelning av asylsökande; i så fall ska uppgift om detta föras in i det automatiska systemet och övriga medlemsstater, kommissionen och Europeiska unionens asylbyrå underrättas. Sökande som skulle ha tilldelats den medlemsstaten ska då tilldelas övriga medlemsstater istället. Den medlemsstat som tillfälligt inte deltar i den korrigerande tilldelningen bör betala en solidaritetsavgift på 250 000 euro per vägrad sökande till den andra medlemsstat som fastställs som ansvarig för att pröva asylansökan. Kommissionen bör anta närmare bestämmelser om tillämpningen av solidaritetsavgiften i en genomförandeakt. Europeiska unionens asylbyrå ska övervaka och till kommissionen årligen rapportera om tillämpningen av systemet med solidaritetsavgifter.

↓ 604/2013 skäl 22

~~Medlemsstaterna bör samarbeta med stödkontoret vid insamlingen av information om medlemsstaternas förmåga att hantera särskilt tryck på sina asyl- och mottagningssystem, särskilt inom ramen för tillämpningen av denna förordning. Stödkontoret bör regelbundet rapportera om den information som samlats in i enlighet med förordning (EU) nr 439/2010.~~

↓ 604/2013 skäl 24

(36) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003²⁴ får överföringar till den medlemsstat som är ansvarig för prövning av en ansökan om internationellt skydd genomföras på frivillig grund, i form av kontrollerad avresa eller med eskort. Medlemsstaterna bör främja frivillig överföring genom att förse sökanden med adekvat information och bör se till att kontrollerade avresor och avresor med eskort genomförs på ett humant sätt, i full överensstämmelse med de berörda personernas grundläggande rättigheter och mänskliga värdighet samt för barnets bästa och med största möjliga beaktande av utvecklingen när det gäller relevant rättspraxis, särskilt beträffande överföringar av humanitära skäl.

↓ 604/2013 skäl 25

(37) Ett gradvist upprättande av ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för personer garanteras i enlighet med EUF-fördraget, och införandet av en unionspolitik för villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse, med gemensamma insatser

²⁴ EUT L 222, 5.9.2003, s. 3.

för att hantera de yttre gränserna, gör det nödvändigt att finna en jämvikt mellan ansvarskriterierna i solidarisk anda.

↓ ny

(38) [Den allmänna dataskyddsförordningen (EU) .../2016] är tillämplig på medlemsstaternas behandling av personuppgifter enligt den här förordningen från det datum som anges i den förordningen. Fram till den dagen är direktiv 95/46/EG tillämpligt. Medlemsstaterna bör vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa och kunna styrka att behandling utförs i enlighet med den förordningen och de bestämmelser i den föreliggande förordningen som preciserar dessa krav. Åtgärderna ska särskilt avse att garantera säkerheten för personuppgifter som behandlas enligt denna förordning, särskilt för att förhindra olaglig eller obehörig åtkomst, eller röjande, ändring eller förlust av personuppgifter som behandlas. Varje medlemsstats behöriga tillsynsmyndighet eller tillsynsmyndigheter bör övervaka lagligheten i de berörda myndigheternas behandling av personuppgifter, däribland överföring till och från det automatiska systemet och till de myndigheter som är behöriga att utföra säkerhetskontroll.

(39) All behandling av personuppgifter som utförs av Europeiska unionens asylbyrå bör ske under tillsyn av Europeiska datatillsynsmannen i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001 och bestämmelserna om uppgiftsskydd i [förslag till förordning om Europeiska unionens asylbyrå och om återkallande av förordning (EU) nr 439/2010].

↓ 604/2013 skäl 26 (anpassad)

~~Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter²⁵ är tillämpligt på sådan behandling av personuppgifter som utförs av medlemsstaterna i enlighet med denna förordning.~~

↓ 604/2013 skäl 27

~~Utbytet av sökandes personuppgifter, inklusive känsliga uppgifter om hans eller hennes hälsotillstånd, före en överföring kommer att säkerställa att de behöriga asylmyndigheterna kan ge de sökande adekvat stöd och säkerställer kontinuitet i det skydd och de rättigheter som tillkommer de sökande. Särskilda åtgärder bör vidtas för att säkerställa skyddet av uppgifter om sökande som befinner sig i denna situation, i enlighet med direktiv 95/46/EG.~~

↓ 604/2013 skäl 28

(40) Det går att underlätta tillämpningen av denna förordning och göra den effektivare genom bilaterala överenskommelser mellan medlemsstaterna för att förbättra kommunikationen mellan behöriga myndigheter, korta ner tidsfrister för förfaranden

²⁵ EUT L 281, 23.11.1995, s. 31.

eller förenkla handläggningen av framställningar om övertagande eller återtagande och fastställa former för överföringar.

↓ 604/2013 skäl 29

- (41) Det är nödvändigt att säkerställa överensstämmelse mellan bestämmelserna om ansvarig medlemsstat i förordning ~~(EG) nr 343/2003~~ (EU) nr 604/2013 och motsvarande bestämmelser i den här förordningen. Man bör även se till att den här förordningen överensstämmer med *[förslag till förordning om omarbeting av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013]* ~~av den 26 juni 2013 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EU) nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter begär jämförelser med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål~~²⁶.

↓ ny

- (42) Ett nät för behöriga myndigheter i medlemsstaterna bör inrättas och skötas av Europeiska unionens asylbyrå för att förbättra det praktiska samarbetet och informationsutbytet i alla frågor som gäller tillämpningen av den föreliggande förordningen, däribland utvecklingen av praktiska verktyg och riktlinjer.

↓ 604/2013 skäl 30

- (43) Användningen av Eurodacsystemet, som inrättades genom förordning *[förslag till förordning om omarbeting av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013]*, bör underlätta tillämpningen av den här förordningen.

↓ 604/2013 skäl 31

- (44) Användningen av informationssystemet för viseringar, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 ~~av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av~~

26

~~Se sidan 1 i detta nummer av EUT. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 av den 26 juni 2013 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EU) nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter begär jämförelse med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, samt om ändring av förordning (EU) nr 1077/2011 om inrättande av en Europeisk byrå för den operativa förvaltningen av stora it system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (omarbeting) (EUT L 180, 29.6.2013, s. 1).~~

~~uppgifter om viseringar för kortare vistelse~~²⁷, särskilt genomförandet av artiklarna 21 och 22 i denna, bör underlätta tillämpningen av den här förordningen.

↓ 604/2013 skäl 32

- (45) I fråga om behandlingen av personer som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning är medlemsstaterna bundna av sina förpliktelser enligt internationella rättsliga instrument, inklusive relevant rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna.
-

↓ 604/2013 skäl 33

- (46) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter²⁸.
-

↓ 604/2013 skäl 34 (anpassad)
⇒ ny

- (47) Granskningsförfarandet bör användas för att anta en gemensam broschyr om Dublin- och Eurodaclagstiftningen, samt en särskild broschyr för ensamkommande barn, ett standardformulär för utbyte av relevanta uppgifter om ensamkommande barn, enhetliga villkor för utbyte av uppgifter om underåriga och personer i beroendeställning, enhetliga villkor för utarbetande och översändande av ☒ framställan ☒ om övertagande och ☒ meddelanden ☒ om återtagande ~~framställningar~~, två förteckningar över relevanta delar av bevis och indicier, och regelbunden revidering av dessa, en *laissez passer*, enhetliga villkor för uppgifter rörande överföringar, ett standardformulär för utbyte av uppgifter före en överföring, ett gemensamt hälsointyg, enhetliga villkor och förfaranden för utbyte av uppgifter om en persons hälsotillstånd före en överföring och säkra elektroniska överföringskanaler för översändande av framställningar.
-

↓ 604/2013 skäl 35 (anpassad)

- (48) För att fastställa kompletterande bestämmelser bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen vad gäller identifiering av familjemedlemmar eller släktingar till ett ensamkommande barn, kriterier för att fastställa förekomsten av erkända familjeband, kriterier som ska

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (EUT L 218, 13.8.2008, s. 60).

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

beaktas vid bedömningen av en släktings förmåga att ta hand om ett ensamkommande barn i de fall när familjemedlemmar, syskon eller släktingar vistas i mer än en medlemsstat, kriterier för att bedöma ett beroendeförhållande, kriterier som ska beaktas vid bedömningen av en persons förmåga att ta hand om en person i beroendeställning och de uppgifter som ska beaktas vid bedömningen av en oförmåga att resa under en betydande tid. När kommissionen utövar sin befogenhet att anta delegerade akter ska den inte överskrida räckvidden för barnets bästa som fastställs i artikel ~~68(3)~~ i denna förordning. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå ~~☒~~ och att samråden anordnas i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 ~~☒~~. ~~☒~~ För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelserna av delegerade akter ska Europaparlamentet och rådet få alla dokument samtidigt som medlemsstaternas experter och deras experter ska systematiskt ges tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelser av delegerade akter. ~~☒ När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att det sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.~~

↓ 604/2013 skäl 36

- (49) Vid tillämpningen av denna förordning, inklusive i samband med förberedandet av delegerade akter bör kommissionen samråda med experter från bland annat alla relevanta nationella myndigheter.

↓ 604/2013 skäl 37

- (50) Närmare bestämmelser för tillämpningen av förordning ~~(EG) nr 343/2003~~ (EU) nr 604/2013 har fastställts genom förordning (EG) nr 1560/2003. Vissa av bestämmelserna i förordning (EG) nr 1560/2003 i dess ändrade lydelse enligt förordning 118/2014 bör införlivas med den här förordningen, antingen av tydlighetsskäl eller därför att de kan fylla ett allmänt syfte. Det är särskilt viktigt för både medlemsstaterna och de berörda sökandena att det finns en allmän mekanism för att finna en lösning i fall där medlemsstater har skilda uppfattningar om tillämpningen av en bestämmelse i den här förordningen. Det är därför motiverat att införliva den mekanism för lösning av tvister rörande den humanitära klausulen som föreskrivs i förordning (EG) nr 1560/2003 i den här förordningen och att utvidga dess tillämpningsområde till den här förordningen i sin helhet.

↓ 604/2013 skäl 38

- (51) En effektiv övervakning av genomförandet av denna förordning förutsätter att den utvärderas regelbundet.

↓ ny

- (52) För att kontrollera att den korrigerande tilldelningsmekanismen enligt denna förordning uppfyller målet att åstadkomma en rättvis fördelning av ansvaret mellan medlemsstaterna och att mildra det oproportionerliga migrationstryck som vissa medlemsstater utsätts för, bör kommissionen se över hur mekanismen fungerar och i synnerhet kontrollera att tröskeln för när den korrigerande tilldelningen används eller upphör faktiskt åstadkommer en rättvis fördelning av ansvaret mellan medlemsstaterna och ger snabb tillgång till förfarandena för att ansöka om internationellt skydd i situationer där en medlemsstat konfronteras med ett oproportionerligt stort antal ansökningar som ska prövas av landet enligt denna förordning

↓ 604/2013 skäl 39

- (53) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Förordningen syftar särskilt till att trygga full respekt för den rätt till asyl som garanteras i artikel 18 i stadgan och för de rättigheter som erkänns i artiklarna 1, 4, 7, 24 och 47 i stadgan. Denna förordning bör därför tillämpas i enlighet med detta.

↓ 604/2013 skäl 40

- (54) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att införa kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av denna förordnings omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

↓ 604/2013 skäl 41

~~I enlighet med artiklarna 3 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, har dessa medlemsstater meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.~~

↓ ny

- (55) [I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

har dessa medlemsstater meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.]

ELLER

- (56) [I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på dem.]

ELLER

(53) [I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Förenade kungariket inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.]

(54) [I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Irland (genom en skrivelse av den ...) meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.]

ELLER

(53) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Förenade kungariket (genom en skrivelse av den ...) meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.

(54) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.]

↓ 604/2013 skäl 42

- (57) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs kriterier och mekanismer för att fastställa vilken ☒ enskild ☒ medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som lämnats in i en av medlemsstaterna av en tredjelandsmedborgare eller en statslös person (nedan kallad *den ansvariga medlemsstaten*).

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *tredjelandsmedborgare*: varje person som inte är unionsmedborgare enligt artikel 20.1 i EUF-fördraget och som inte heller är medborgare i en stat som deltar i denna förordning genom ett avtal med Europeiska unionen.
- b) *ansökan om internationellt skydd*: en ansökan om internationellt skydd i den mening som avses i artikel 2 h i direktiv 2011/95/EU.
- c) *sökande*: en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som har lämnat en ansökan om internationellt skydd som ännu inte har slutligt avgjorts.
- d) *prövning av ansökan om internationellt skydd*: alla de prövningsåtgärder, beslut eller avgöranden som ankommer på de behöriga myndigheterna rörande en ansökan om internationellt skydd enligt direktiv 2013/32/EU och direktiv 2011/95/EU, med undantag för förfarandena för att fastställa ansvarig medlemsstat i enlighet med denna förordning.
- e) *återkallande av en ansökan om internationellt skydd*: åtgärder varigenom den sökande i enlighet med direktiv 2013/32/EU, uttryckligen eller underförstått, avbryter det förfarande som inleddes i och med att han eller hon lämnade in sin ansökan om internationellt skydd.
- f) *person som beviljats internationellt skydd*: en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som har beviljats internationellt skydd i den mening som avses i artikel 2 a i direktiv 2011/95/EU.
- g) *familjemedlemmar*: följande familjemedlemmar till den sökande, om dessa befinner sig på medlemsstaternas territorium och under förutsättning att familjen existerade ⇒ innan den sökande anlände till medlemsstaternas territorium ⇐ ~~redan i ursprungslandet~~:

- Sökandens make eller maka eller ogifta partner i ett varaktigt förhållande, om lag eller praxis i den berörda medlemsstaten behandlar ogifta par som jämställda med gifta par i sin nationella rätt avseende tredjelandsmedborgare.
- Underåriga barn till sådana par som avses i första strecksatsen eller till sökanden, förutsatt att de är ogifta och oavsett om de är födda inom eller utom äktenskapet eller adopterade enligt nationell rätt.
- Om sökanden är underårig och ogift, fadern, modern eller en annan vuxen som ansvarar för sökanden enligt lag eller praxis i den medlemsstat där den vuxna befinner sig.
- Om den person som beviljats internationellt skydd är underårig och ogift, fadern, modern eller en annan vuxen som ansvarar för denne antingen enligt lag eller praxis i den medlemsstat där den person som beviljats internationellt skydd befinner sig.

↓ ny

- Den sökandes syskon.
-

↓ 604/2013

h) *släkting*: sökandens vuxna faster/moster eller farbror/morbror eller mor- eller farförälder, som befinner sig på en medlemsstats territorium, oavsett om sökanden är född inom eller utom äktenskapet eller adopterad enligt nationell rätt.

i) *underårig*: en tredjelandsmedborgare eller en statslös person under 18 år.

j) *ensamkommande barn*: underårig som anländer till medlemsstaternas territorium utan att vara i sällskap med en vuxen som enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten ansvarar för honom eller henne, så länge han eller hon inte faktiskt tas om hand av en sådan vuxen; det gäller även en underårig som lämnas utan medföljande vuxen efter att ha anlänt till medlemsstaternas territorium.

k) *företrädare*: en person eller organisation som av behöriga organ utsetts för att bistå och företräda ett ensamkommande barn i förfarandena enligt denna förordning för att tillgodose barnets bästa och att vid behov företräda barnet rättsligt. Om en organisation utses till företrädare ska den utse en person som ansvarig för att uppfylla företrädarens ansvar för det ensamkommande barnet, i enlighet med denna förordning.

l) *uppehållstillstånd*: varje tillstånd som utfärdas av myndigheterna i en medlemsstat och som berättigar en tredjelandsmedborgare eller en statslös person att vistas på dess territorium, inklusive de dokument som styrker rätten att vistas på territoriet inom ramen för tillfälligt skydd eller i väntan på att den situation som förhindrar att ett avlägsnandebeslut verkställs ska upphöra, med undantag för viseringar och uppehållstillstånd som utfärdas under den tid som krävs för att fastställa ansvarig medlemsstat enligt denna förordning eller under prövningen av en ansökan om internationellt skydd eller en ansökan om uppehållstillstånd.

m) *visering*: tillstånd som utfärdas eller beslut som fattas av en medlemsstat och som krävs för transitering genom eller inresa för vistelse i den medlemsstaten eller flera medlemsstater. Viseringarnas art fastställs enligt följande definitioner:

- *visering för längre vistelse*: tillstånd eller beslut som utfärdas av en av medlemsstaterna i enlighet med nationell rätt eller unionsrätten och som krävs för inresa för vistelse i den medlemsstaten under längre tid än tre månader.
- *visering för kortare vistelse*: tillstånd som utfärdas eller beslut som fattas av en medlemsstat för transitering genom eller vistelse på en eller flera eller samtliga medlemsstaters territorium som inte varar längre än tre månader under en sexmånadersperiod från dagen för första inresa till medlemsstaternas territorium
- *visering för flygplatstransitering*: visering som är giltig för transitering genom de internationella transitområdena på en eller flera av medlemsstaternas flygplatser.

n) *risk för avvikande*: skäl i det enskilda fallet och grundade på lagstadgade objektiva kriterier, att anta att en sökande, en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som är föremål för ett överföringsförfarande kan komma att avvika.

↓ ny

o) *tilldelande medlemsstat*: den medlemsstat som använder den korrigerande tilldelningsmekanism som beskrivs i kapitel VII i denna förordning på en sökande.

p) *tilldelad medlemsstat*: den medlemsstat till vilken en sökande hänvisas enligt den korrigerande tilldelningsmekanism som beskrivs i kapitel VII i denna förordning.

q) *vidarebosatt person*: person som genomgår den process genom vilken tredjelandsmedborgare på begäran av FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) och på grundval av deras behov av internationellt skydd överförs från ett tredjeland och etableras i en medlemsstat där de får rätt att uppehålla sig med någon av följande statusar:

i) flyktingstatus i den mening som avses i artikel 2 e i direktiv 2011/95/EU,

ii) status som subsidiärt skyddsbehövande i den mening som avses i artikel 2 g i direktiv 2011/95/EU, eller

iii) annan status som erbjuder rättigheter och förmåner enligt nationell rätt och unionsrätt liknande de som avses i led i och ii.

r) *Europeiska unionens asylbyrå*: den byrå som inrättas enligt förordning (EU) [förslag till förordning om Europeiska unionens asylbyrå och om återkallande av förordning (EU) nr 439/2010].

KAPITEL II

ALLMÄNNA PRINCIPER OCH GARANTIER

Artikel 3

Tillgång till förfarandet för prövning av en ansökan om internationellt skydd

1. Medlemsstaterna ska pröva varje ansökan om internationellt skydd som lämnas in av en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som är tillämplig på någon av medlemsstaternas territorium, inklusive vid gränsen eller i transitområden. Ansökan ska prövas av en enda medlemsstat, som ska vara den medlemsstat som enligt kriterierna i kapitel III fastställs som ansvarig.

2. Om ansvarig medlemsstat inte kan fastställas på grundval av kriterierna i denna förordning inte kan fastställas, ska den medlemsstat där ansökan om internationellt skydd först lämnades in ansvara för prövningen.

Om det är omöjligt att överföra en sökande till den medlemsstat som ursprungligen utsetts som ansvarig på grund av att det finns välgrundade skäl att anta att det finns systematiska brister i asyلفörfarandet och i mottagningsvillkoren för sökande i den medlemsstaten, vilket medför en risk för omänsklig eller förnedrande behandling i den mening som avses i artikel 4 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska den medlemsstat som genomför förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat fortsätta att undersöka de kriterier som anges i kapitel III för att fastställa huruvida en annan medlemsstat kan utses som ansvarig.

Om överföringen i enlighet med denna punkt inte kan göras till någon medlemsstat som utsetts på grundval av kriterierna i kapitel III eller till den medlemsstat där ansökan först lämnades in, ska den medlemsstat som genomför förfarandet för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig bli ansvarig medlemsstat.

↓ ny

~~3. Varje medlemsstat behåller möjligheten att skicka en sökande till ett säkert tredjeland om inte annat följer av de bestämmelser och garantier som föreskrivs i direktiv 2013/32/EU.~~

3. Innan kriterierna för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva ansökan enligt kapitel III och IV tillämpas ska den första medlemsstat i vilken en ansökan om internationellt skydd lämnats in

a) undersöka om ansökan om internationellt skydd ska avvisas i enlighet med artikel 33.2 b och c i direktiv 2013/32/EU om ett annat land än en medlemsstat är att betrakta som första asylsökt eller säkert tredjeland för den sökande, och

b) pröva ansökan med det påskyndade förfarandet enligt artikel 31.8 i direktiv 2013/32/EU om

i) den sökande är medborgare i tredjeland eller är en statslös person som tidigare hade sitt hemvist i det landet, och landet betecknas som säkert ursprungsland i

EU:s gemensamma förteckning över säkra ursprungsländer som fastställts enligt förordning [förslag COM (2015) 452 av den 9 september 2015], eller

ii) sökanden på allvarliga grunder kan betraktas som en fara för den inre säkerheten eller den allmänna ordningen i medlemsstaten eller med tvång har utvisats i egenskap av ett allvarligt hot mot allmän ordning och säkerhet enligt nationell rätt.

4. Om medlemsstaten anser att ansökan ska avvisas eller prövar ansökan med det påskyndade förfarandet enligt punkt 3, ska den medlemsstaten anses vara ansvarig medlemsstat.

5. Den medlemsstat som har prövat ansökan om internationellt skydd, även i de fall som avses i punkt 3, ska vara ansvarig för att pröva alla påföljande inlagor, däribland eventuella tillkommande ansökningar, från samma person i enlighet med artikel 40, 41 och 42 i direktiv 2013/32/EU, oavsett om den sökande lämnat eller avlägsnats från medlemsstaternas territorium.

Artikel 4

Den sökandes skyldigheter

1. Om en person som har för avsikt att ansöka om internationellt skydd har rest in irreguljärt på medlemsstaternas territorium ska ansökan lämnas in i den första inresemedlemsstaten. Om en person som har för avsikt att ansöka om internationellt skydd vistas lagligen i en medlemsstat ska ansökan lämnas in i den medlemsstaten.

2. Den sökande ska så snart som möjligt, och senast vid den personliga intervju som hålls enligt artikel 7, lämna in alla uppgifter och handlingar som krävs för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva ansökan och ska samarbeta med medlemsstaternas behöriga myndigheter.

3. Sökanden ska

- a) efterkomma sådana beslut om överföring som meddelas honom eller henne i enlighet med artikel 27.1 och 27.2 samt artikel 38 b,
- b) vistas och stå till förfogande för de behöriga myndigheterna i ansökningsmedlemsstaten respektive den medlemsstat dit han eller hon överförs.

Artikel 5

Påföljder vid bristande efterlevnad

1. Om den sökande inte efterkommer den skyldighet som fastställs i artikel 4.1 ska den medlemsstat som är ansvarig enligt denna förordning pröva ansökan med ett påskyndat förfarande i enlighet med artikel 31.8 i direktiv 2013/32/EU.

2. Den medlemsstat där sökanden är skyldig att vistas ska fortsätta förfarandet för att utreda vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva ansökan, även om sökanden utan tillstånd

lämnat landet eller på annat sätt inte står till förfogande för de behöriga myndigheterna i landet.

3. Med undantag för akutsjukvård ska sökanden inte ha rätt till de mottagningsvillkor som beskrivs i artiklarna 14–19 i direktiv 2013/33/EU i någon annan medlemsstat än den där han eller hon är skyldig att vistas.

4. De behöriga myndigheterna ska beakta uppgifter och handlingar av vikt för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig bara om de lämnats före den tidsfrist som avses i artikel 4.2.

↓ 604/2013 (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~4~~ 6

Rätt till information

1. Omedelbart efter det att en ansökan om internationellt skydd har lämnats in i den mening som avses i artikel ~~20~~ 21.2 i en medlemsstat ska dess behöriga myndigheter underrätta sökanden om tillämpningen av denna förordning ⇒ och om skyldigheterna enligt artikel 4 samt om påföljder enligt artikel 5 vid bristande efterlevnad ⇐, särskilt om:

↓ ny

a) om att rätten att ansöka om internationellt skydd inte ger rätt att välja vilken medlemsstat som ska ansvara för att pröva ansökan,

↓ 604/2013 (anpassad)
⇒ ny

(~~ab~~) ☒ om ☒ syftena med denna förordning och följderna av att lämna in en ny ansökan i en annan medlemsstat samt följderna av att ~~att förflytta sig från en medlemsstat till en annan~~ ⇒ lämna den medlemsstat där personen är skyldig att vistas ⇐ under de skeden när den ansvariga medlemsstaten enligt denna förordning fastställs och ansökan om internationellt skydd provas ⇒, i synnerhet om att sökanden, med undantag för akut sjukvård, inte har rätt till de mottagningsvillkor som avses i artiklarna 14–19 i direktiv 2013/33/EU i någon annan medlemsstat än den där personen är skyldig att vistas ⇐,

(~~bc~~) ☒ om ☒ kriterierna ⇒ och förfarandena ⇐ för fastställande av ansvarig medlemsstat, och rangordningen mellan dessa kriterier i de olika stegen i förfarandet, och deras varaktighet, ~~samt att en ansökan om internationellt skydd som har lämnats in i en medlemsstat kan leda till att denna medlemsstat blir ansvarig enligt denna förordning även om detta inte grundar sig på dessa kriterier,~~

(~~ed~~) ☒ om ☒ den personliga intervjun enligt artikel ~~5~~ 7 och ~~möjligheten~~ ⇒ skyldigheten ⇐ att lämna ⇒ och styrka ⇐ information om närvaron av

familjemedlemmar, släktingar eller andra närstående i medlemsstaterna, inklusive på vilket sätt sökanden kan lämna denna information,

(~~de~~) ☒ om ☒ möjligheten att överklaga eller begära omprövning av ett beslut om överföring ~~och, i tillämpliga fall, ansöka om avbrytande av överföringen~~ ⇒ inom sju dagar efter underrättelsen och om att omprövningen kommer att begränsas till en bedömning av om artikel 3.2 avseende risk för omänsklig eller förnedrande behandling eller artiklarna 10–13 och 18 inte efterlevs ⇐ ,

(~~ef~~) ~~det faktum~~ ☒ om ☒ att medlemsstaternas behöriga myndigheter ⇒ och Europeiska unionens asylmyndighet behandlar sökandens personuppgifter, däribland för att ⇐ ~~kan komma att~~ utbyta uppgifter om honom eller henne i det enda syftet att tillämpa de skyldigheter som följer av denna förordning,

↓ ny

g) om de kategorier av personuppgifter som avses,

↓ 604/2013 (anpassad)
⇒ ny

(~~fh~~) ☒ om ☒ rätten att få åtkomst till uppgifter som rör sökanden och att begära att sådana uppgifter rättas om de är oriktiga eller raderas om de är olagligen behandlade, samt förfarandena för utövande av dessa rättigheter, inklusive kontaktuppgifter till de myndigheter som avses i artikel ~~35~~ 47 och till de nationella tillsynsmyndigheter som är ansvariga att pröva frågor om skydd av personuppgifter ⇒ samt uppgiftsskyddsombudets kontaktuppgifter, ⇐ ;

↓ ny

i) i förekommande fall, om det tilldelningsförfarande som fastställs i kapitel VII.

↓ 604/2013 (anpassad)
⇒ ny

2. Den information som avses i punkt 1 ska tillhandahållas sökanden skriftligt, på ett språk denne förstår eller rimligen kan förväntas förstå. Medlemsstaterna ska använda sig av den gemensamma broschyr som utarbetats för ändamålet i enlighet med punkt 3.

Om det är nödvändigt för att sökanden ska kunna ta till sig informationen, ska den även tillhandahållas muntligen, till exempel i samband med den personliga intervju som avses i artikel ~~5~~ 7.

3. Kommissionen ska genom genomförandeakter utarbeta en gemensam broschyr samt en särskild broschyr för ensamkommande barn som innehåller åtminstone den information som avses i punkt 1 i denna artikel. Denna gemensamma broschyr ska även innehålla information om tillämpningen av förordning (EU) [*förslag till förordning om omarbetning av förordning (EU) nr 603/2013*] och särskilt i vilket syfte en sökandes uppgifter kan komma att behandlas inom Eurodac. Den gemensamma broschyren ska utformas på ett sådant sätt att den möjliggör

för medlemsstaterna att komplettera den med ytterligare medlemsstatsspecifik information. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel ~~44~~ 56.2 i denna förordning.

Artikel ~~5~~ 7

Personlig intervju

1. I syfte att underlätta förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat ska den fastställande medlemsstaten genomföra en personlig intervju med sökanden, $\Rightarrow$ om inte sökanden har avvikit eller de uppgifter sökanden lämnat enligt artikel 4.2 räcker för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig $\Leftarrow$ Intervjun ska också ge sökanden möjlighet att ta till sig den information som denne tillhandahållits i enlighet med artikel ~~4~~ 6.

~~2. Den personliga intervjun behöver inte genomföras om~~

~~a) sökanden har avvikit, eller~~

~~b) sökanden efter att ha mottagit den information som avses i artikel 4 redan har tillhandahållit den information som är relevant för att fastställa ansvarig medlemsstat på annat sätt. Den medlemsstat som avstår från att genomföra intervjun ska ge sökanden möjlighet att lägga fram all ytterligare information som är relevant för att fastställandet av ansvarig medlemsstat ska kunna utföras korrekt, innan beslut fattas om att överföra sökanden till den ansvariga medlemsstaten i enlighet med artikel 26.1.~~

~~32. Den personliga intervjun ska äga rum inom skälig tid och, under alla omständigheter, innan något beslut har fattats om att överföra sökanden till den ansvariga medlemsstaten i enlighet med artikel 26.1 $\Rightarrow$ någon framställan om övertagande gjorts i enlighet med artikel 24 $\Leftarrow$.~~

~~43. Den personliga intervjun ska genomföras på ett språk som sökanden förstår eller rimligen kan förväntas förstå och på vilket han eller hon kan kommunicera. Om så behövs ska medlemsstaterna anlita en tolk som kan säkerställa en fungerande kommunikation mellan sökanden och den person som genomför den personliga intervjun.~~

~~54. Den personliga intervjun ska genomföras under förhållanden som säkerställer tillbörlig konfidentialitet. Den ska utföras av en person som har behörighet enligt nationell rätt.~~

~~65. Den medlemsstat som genomför den personliga intervjun ska göra en skriftlig sammanfattning som åtminstone ska innehålla de viktigaste uppgifter som sökanden har lämnat vid intervjun. Denna sammanfattning kan göras i form av en rapport eller ett standardformulär. Medlemsstaten ska se till att sökanden och/eller den juridiska rådgivaren eller annan rådgivare som företräder sökanden i god tid får tillgång till sammanfattningen.~~

Artikel ~~6~~ 8

Skydd för underåriga

1. Barnets bästa ska vara en fråga av största vikt för medlemsstaterna vid alla förfaranden som föreskrivs i denna förordning.

2. $\boxtimes$ Varje $\boxtimes$ medlemsstat ~~erna~~ $\Rightarrow$ där ett ensamkommande barn måste vistas $\Leftarrow$ ska se till att en företrädare företräder och/eller bistår ~~den~~ $\boxtimes$ det $\boxtimes$ ensamkommande barnet i samband med ~~alla~~ $\boxtimes$ relevanta $\boxtimes$ förfaranden som föreskrivs i denna förordning. Företrädaren ska ha de kvalifikationer och den sakkunskap som behövs för att säkerställa att barnets bästa beaktas under de förfaranden som genomförs enligt denna förordning.

Företrädaren ska ha tillgång till innehållet i de relevanta handlingarna i sökandens akt, inklusive den särskilda broschyren för ensamkommande barn.

Denna punkt ska inte påverka tillämpningen av de relevanta bestämmelserna i artikel 25 i direktiv 2013/32/EU.

3. Vid bedömningen av barnets bästa ska medlemsstaterna samarbeta nära med varandra och särskilt ta vederbörlig hänsyn till följande faktorer:

- a) Möjligheterna till familjeåterförening.
- b) Den underåriges välbefinnande och sociala utveckling.
- c) Säkerhets- och trygghetshänsyn, särskilt om det finns en risk för att den underårige är offer för människohandel.
- d) Den underåriges egna synpunkter, beroende på hans eller hennes ålder och mognad.

↓ ny

4. Innan ett ensamkommande barn överförs till den ansvariga medlemsstaten, eller i förekommande fall till den tilldelade medlemsstaten, ska den överförande medlemsstaten säkerställa att den ansvariga medlemsstaten eller den tilldelade medlemsstaten snarast vidtar de åtgärder som avses i artiklarna 14 och 24 i direktiv 2013/33/EU och artikel 25 i direktiv 2013/32/EU. Alla beslut om att överföra ensamkommande barn ska föregås av en bedömning av barnets bästa. Bedömningen ska bygga på de omständigheter som anges i punkt 3. Bedömningen ska göras skyndsamt av personal med erforderlig kompetens och erfarenhet för att säkerställa att barnets bästa beaktas.

↓ 604/2013 (anpassad)

⇒ ny

45. Vid tillämpning av artikel ~~8~~ 10 ska den medlemsstat där det ensamkommande barnet lämnade in ansökan om internationellt skydd så snart som möjligt vidta lämpliga åtgärder för att identifiera de familjemedlemmar, ~~syskon~~ eller släktingar till det ensamkommande barnet som befinner sig på medlemsstaternas territorium, samtidigt som man värnar om barnets bästa.

I detta syfte kan den medlemsstaten begära hjälp från internationella eller andra relevanta organisationer, och kan underlätta den underåriges tillgång till sådana organisationers verksamhet för att efterforska anhöriga.

Personalen vid de behöriga myndigheter som avses i artikel ~~35~~ 47 och som handlägger framställningar rörande ensamkommande barn ska ha fått och ska fortsätta få lämplig fortbildning om underårigas särskilda behov.

56. I syfte att underlätta lämpliga åtgärder för att identifiera familjemedlemmar, ~~syskon~~ eller släktingar till ett ensamkommande barn som bor på en annan medlemsstats territorium i enlighet med punkt ~~4~~ 5 i denna artikel ska kommissionen anta genomförandeakter inklusive ett standardformulär för utbyte av relevanta uppgifter mellan medlemsstaterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel ~~44~~ 56.2.

KAPITEL III

KRITERIER FÖR ATT FASTSTÄLLA ANSVARIG MEDLEMSSTAT

Artikel ~~7~~ 9

Kriteriernas rangordning

1. Kriterierna för att fastställa ansvarig medlemsstat ska tillämpas $\Rightarrow$ endast en gång, $\Leftarrow$ i den ordning de anges i detta kapitel.

2. Ansvarig medlemsstat i enlighet med kriterierna i detta kapitel ska fastställas på grundval av situationen vid den tidpunkt då sökanden först lämnade in sin ansökan om internationellt skydd i en medlemsstat.

~~3. Vid tillämpningen av kriterierna i artiklarna 8, 10 och 16 ska medlemsstaterna beakta alla tillgängliga bevis angående närvaron på en medlemsstats territorium av familjemedlemmar, släktingar eller andra närstående till sökanden, på villkor att dessa bevis läggs fram innan en annan medlemsstat samtycker till att överta eller återta den berörda personen i enlighet med artiklarna 22 respektive 25 och att sökandens tidigare ansökningar om internationellt skydd ännu inte blivit föremål för ett första beslut i sak.~~

Artikel ~~8~~ 10

Underåriga

$\Rightarrow$ 1. Om den sökande är ett ensamkommande barn ska bara kriterierna i denna artikel tillämpas, i den ordning de anges i punkterna 2–5 $\Leftarrow$

~~12. Om sökanden är ett ensamkommande barn ska a~~ Ansvarig medlemsstat ska vara den där en familjemedlem eller ett syskon till det ensamkommande barnet lagligen vistas, förutsatt att det är för den underåriges bästa. Om den sökande är en gift underårig vars make eller maka inte lagligen vistas på medlemsstaternas territorium, ska ansvarig medlemsstat vara den medlemsstat där fadern, modern eller en annan vuxen som enligt lag eller praxis i den medlemsstaten ansvarar för den underårige eller syskon, lagligen vistas.

~~23. Om den sökande är ett ensamkommande barn och~~ har en släkting som vistas lagligt i en annan medlemsstat och det vid en individuell prövning har fastställts att släktingen kan ta hand om honom eller henne, ska den medlemsstaten sammanföra den underårige med släktingen och vara ansvarig medlemsstat, förutsatt att det är för den underåriges bästa.

~~34. Om familjemedlemmar, syskon~~ eller släktingar som avses i punkterna ~~1~~, ~~2~~ och ~~2~~ ~~3~~ vistas i mer än en medlemsstat, ska ansvarig medlemsstat fastställas på grundval av vad som är bäst för det ensamkommande barnet.

~~45. I frånvaro av en familjemedlem, ett syskon~~ eller en släkting som avses i punkterna ~~1~~, ~~2~~ och ~~2~~ ~~3~~ ska ansvarig medlemsstat vara den där den underårige $\Rightarrow$ först $\Leftarrow$ har lämnat in sin ansökan om internationellt skydd ~~förutsatt att det är~~ $\boxtimes$ förutsatt att det inte kan styrkas att det inte är $\boxtimes$ för den underåriges bästa.

~~56. Kommissionen ska ges~~ $\boxtimes$ ska ha $\boxtimes$ befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel ~~45~~ ~~57~~ med avseende på identifiering av familjemedlemmar, ~~syskon~~ eller släktingar till det ensamkommande barnet, kriterier för att fastställa förekomsten av erkända familjeband, kriterier som ska beaktas vid bedömningen av en släktings förmåga att ta hand om det ensamkommande barnet i de fall när familjemedlemmar, syskon eller släktingar vistas

i mer än en medlemsstat, Kommissionen ska vid utövandet av sina befogenheter att anta delegerade akter inte överskrida räckvidden av barnets bästa enligt artikel ~~6~~ 8.3.

~~67~~. Kommissionen ska genom genomförandekter fastställa enhetliga villkor för samråd och utbyte av uppgifter mellan medlemsstaterna. Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel ~~44~~ ~~56~~.2.

Artikel ~~9~~ 11

Familjemedlemmar som har beviljats internationellt skydd

Om en familjemedlem till sökanden, oberoende av om familjen bildades redan i ursprungslandet, har beviljats rätt att i egenskap av person som beviljats internationellt skydd vistas i en medlemsstat, ska den medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd, om de berörda personerna skriftligen uttryckt önskemål om detta.

Artikel ~~10~~ 12

Familjemedlemmar som har ansökt om internationellt skydd

Om en familjemedlem till sökanden befinner sig i en medlemsstat och har lämnat in en ansökan om internationellt skydd i den medlemsstaten som ännu inte blivit föremål för ett första beslut i sak, ska medlemsstaten i fråga ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd, om de berörda personerna skriftligen uttryckt önskemål om detta.

Artikel ~~11~~ 13

Förfarande rörande familjer

Om flera familjemedlemmar ~~och/eller underåriga ogifta syskon~~ lämnar in ansökningar om internationellt skydd samtidigt i samma medlemsstat, eller vid olika tidpunkter som ligger så nära varandra att förfarandena för att fastställa ansvarig medlemsstat kan genomföras samlat, och om tillämpningen av kriterierna i denna förordning skulle leda till att de separerades, ska följande bestämmelser ligga till grund för att fastställa ansvarig medlemsstat:

- a) Den medlemsstat som genom kriterierna fastställs som ansvarig för övertagande av flertalet familjemedlemmar och/eller underåriga ogifta syskon ska ansvara för prövningen av ansökningar om internationellt skydd från alla familjemedlemmar och/eller underåriga ogifta syskon.
- b) I annat fall ska den medlemsstat som genom kriterierna fastställs som ansvarig för prövningen av ansökan från den äldste av dem ansvara för prövningen.

Artikel ~~12~~ 14

Utfärdande av uppehållstillstånd eller viseringar

1. Om sökanden har ett giltigt uppehållstillstånd ⇒ eller ett uppehållstillstånd som löpte ut senast två år innan den första ansökan lämnades in ⇐ ska den medlemsstat som utfärdat tillståndet ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd.
2. Om sökanden har en giltig visering ⇒ eller en visering som löpte ut senast sex månader innan den första ansökan lämnades in ⇐ ska den medlemsstat som utfärdat viseringen ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd, såvida inte viseringen har utfärdats på en annan medlemsstats vägnar i enlighet med en sådan överenskommelse om representation som avses i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 ~~av den 13 juli~~

~~2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar~~²⁹. I så fall ska den representerade medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd.

3. Om sökanden har flera giltiga uppehållstillstånd eller viseringar, utfärdade av olika medlemsstater, ska ansvaret för att pröva ansökan om internationellt skydd tilldelas medlemsstaterna i följande ordning:

- a) Den medlemsstat som har utfärdat uppehållstillstånd med längst giltighetstid eller, om tillstånden gäller för lika lång tid, den medlemsstat som har utfärdat det uppehållstillstånd som löper ut sist.
- b) Den medlemsstat som har utfärdat den visering som löper ut sist, om de olika viseringarna är av samma art.
- c) Om viseringarna är av olika art, den medlemsstat som har utfärdat viseringen med den längsta giltighetstiden eller, om viseringarna gäller för lika lång tid, den medlemsstat som har utfärdat den visering som löper ut sist.

~~4. Om sökanden endast har ett eller flera uppehållstillstånd som löpt ut inom den senaste tvåårsperioden eller en eller flera viseringar som löpt ut inom den senaste sexmånadersperioden och som gjort det möjligt för honom eller henne att resa in på en medlemsstats territorium, ska punkterna 1, 2 och 3 vara tillämpliga så länge som sökanden inte lämnar medlemsstaternas territorium.~~

~~Om sökanden har ett eller flera uppehållstillstånd som löpt ut sedan mer än två år tillbaka eller en eller flera viseringar som löpt ut sedan mer än sex månader tillbaka och som gjort det möjligt för honom eller henne att resa in på en medlemsstats territorium, och om han eller hon inte har lämnat medlemsstaternas territorium, ska den medlemsstat där ansökan om internationellt skydd lämnas in vara ansvarig.~~

54. Om ett uppehållstillstånd eller en visering har utfärdats på grundval av en fiktiv eller lånad identitet eller på grundval av förfalskade, efterbildade eller ogiltiga handlingar, ska detta inte hindra att den medlemsstat som utfärdat uppehållstillståndet eller viseringen tilldelas prövningsansvaret. Den medlemsstaten ska dock inte vara ansvarig om den kan visa att ett bedrägeri har begåtts efter det att uppehållstillståndet eller viseringen utfärdades.

Artikel ~~13~~ 15

Inresa och/eller vistelse

~~1.~~ Om det har fastställts, på grundval av sådana bevis eller indicier som tas upp i de två förteckningar som avses i artikel ~~22.3~~ 25.4 i denna förordning, inklusive sådana uppgifter som avses i förordning [förslag till förordning om omarbetsning av förordning (EU) nr 603/2013] att en sökande utan tillstånd har passerat gränsen till en medlemsstat landvägen, sjövägen eller luftvägen från ett tredjeland, ska den medlemsstat där inresan ägt rum ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd. ~~Detta ansvar ska upphöra tolv månader efter det att den otillåtna gränspassagen ägde rum.~~

~~2. När en medlemsstat inte kan eller inte längre kan hållas ansvarig i enlighet med punkt 1 i denna artikel och om det har fastställts, på grundval av sådana bevis eller indicier som tas upp i de två förteckningar som nämns i artikel 22.3, att sökanden som har rest in på en medlemsstats territorium utan tillstånd eller vars sätt att resa in inte kan fastställas har vistats en sammanhängande period på minst fem månader i en medlemsstat innan ansökan om~~

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

~~internationellt skydd lämnades in, ska den medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd.~~

~~Om sökanden har vistats under tidsperioder på minst fem månader i flera medlemsstater, ska den medlemsstat där han eller hon senast vistats ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd.~~

Artikel ~~14~~ 16

Inresa efter upphävt viseringskrav

1. Om en tredjelandsmedborgare eller en statslös person reser in på en medlemsstats territorium där han eller hon inte behöver visering ska den medlemsstaten ansvara för prövningen av dennes ansökan om internationellt skydd.

~~2. Principen i punkt 1 ska inte tillämpas om tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen lämnar in sin ansökan om internationellt skydd i en annan medlemsstat där han eller hon inte heller behöver visering för inresa till territoriet. I detta fall ska den andra medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd.~~

Artikel ~~15~~ 17

Ansökan på det internationella transitområdet på en flygplats

Om en ansökan om internationellt skydd görs av en tredjelandsmedborgare eller en statslös person på det internationella transitområdet på en flygplats i en medlemsstat ska den medlemsstaten ansvara för prövningen.

KAPITEL IV

PERSONER I BEROENDESTÄLLNING OCH DISKRETIONÄR BEDÖMNING

Artikel ~~16~~ 18

Personer i beroendeställning

1. Om en sökande på grund av graviditet, ett nyfött barn, svår sjukdom, allvarligt funktionshinder eller hög ålder är beroende av hjälp från sitt barn, sitt syskon eller sin förälder som är lagligen bosatt i en av medlemsstaterna, eller om ett barn, syskon eller förälder som är lagligen bosatt i en av medlemsstaterna är beroende av sökandens hjälp ska medlemsstaterna normalt hålla samman eller sammanföra sökanden med det barnet, syskonet eller den föräldern, förutsatt att familjebanden fanns i ursprungslandet, att barnet, syskonet eller föräldern eller sökanden kan ta hand om personen i beroendeställning och de berörda personerna skriftligen uttryckt önskemål om detta.

2. Om det barn, det syskon eller den förälder som avses i punkt 1 är lagligen bosatt i en annan medlemsstat än den där sökanden befinner sig, ska ansvarig medlemsstat vara den där barnet, syskonet eller föräldern är lagligen bosatt, såvida inte sökandens hälsotillstånd under en betydande tid hindrar honom eller henne från att resa till den medlemsstaten. I sådant fall ska ansvarig medlemsstat vara den där sökanden vistas. Den medlemsstaten ska inte omfattas av skyldigheten att föra barnet, syskonet eller föräldern till sitt territorium.

3. Kommissionen ~~ska ges~~ ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel ~~45~~ 57 med avseende på de faktorer som ska beaktas vid bedömningen av ett beroendeförhållande, kriterier för att fastställa förekomsten av erkända familjeband, de kriterier som ska beaktas för att bedöma den berörda personens förmåga att ta hand om personen i beroendeställning och de faktorer som ska beaktas vid bedömningen av en oförmåga att resa under en betydande tid.

4. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa enhetliga villkor för samråd och utbyte av uppgifter mellan medlemsstaterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel ~~44~~ 56.2.

Artikel ~~17~~ 19

Diskretionär bedömning

1. Med avvikelse från artikel 3.1 ~~⇒~~ och endast så länge ingen ansvarig medlemsstat fastställts ~~⇐~~, får varje medlemsstat besluta att pröva en ansökan om internationellt skydd som den har mottagit från en tredjelandsmedborgare eller en statslös person ~~⇒~~ av familjeskäl avseende anhöriga som inte omfattas av artikel 2 g ~~⇐~~, även om det inte föreligger någon sådan skyldighet enligt de kriterier som anges i denna förordning.

Den medlemsstat som beslutar att pröva en ansökan om internationellt skydd enligt denna punkt ska bli ansvarig medlemsstat och ska påta sig de skyldigheter som följer av detta ansvar. I tillämpliga fall ska denna medlemsstat ~~genom det elektroniska kommunikationsnätet "DubliNet" som inrättats genom artikel 18 i förordning (EG) nr 1560/2003~~, underrätta den tidigare ansvariga medlemsstaten, den medlemsstat som genomför ett förfarande för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig eller den medlemsstat som har mottagit en framställan om övertagande ~~eller återtagande~~.

Den medlemsstat som blir ansvarig enligt denna punkt ska omedelbart ange detta i Eurodac i enlighet med *[förslag till förordning om omarbetning av förordning (EU) nr 603/2013]* genom att föra in det datum när beslutet att pröva ansökan fattades.

2. Den medlemsstat i vilken en ansökan om internationellt skydd lämnas in och som genomför förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat ~~eller den ansvariga medlemsstaten~~, får när som helst innan ~~⇒~~ en ansvarig medlemsstat fastställts ~~⇐~~ ett första beslut i sak har fattats anmoda en annan medlemsstat att överta en sökande för att sammanföra alla närstående ~~av humanitära skäl, särskilt familjeskäl eller kulturellt betingade faktorer~~, även om den andra medlemsstaten inte är ansvarig enligt kriterierna i artiklarna ~~9~~ 10 till ~~11~~ 13 och ~~16~~ 18. De berörda personerna måste lämna sitt samtycke skriftligen.

Framställan om övertagande ska innehålla alla uppgifter som den anmodande medlemsstaten har tillgång till, för att ge den anmodade medlemsstaten möjlighet att bedöma situationen.

Den anmodade medlemsstaten ska utföra de kontroller som behövs för att pröva de humanitära skäl som åberopas och lämna svar till den anmodande medlemsstaten inom ~~två~~ ~~⇒~~ en ~~⇐~~ månader från mottagandet av framställan ~~genom att använda det elektroniska kommunikationsnätet "DubliNet", som inrättats genom artikel 18 i förordning (EG) nr 1560/2003~~. Ett avslag på framställan ska motiveras.

Om den anmodade medlemsstaten godtar denna framställan, ska ansvaret för prövningen av ansökan överföras till den medlemsstaten.

KAPITEL V

DEN ANSVARIGA MEDLEMSSTATENS SKYLDIGHETER

Artikel ~~18~~ 20

Den ansvariga medlemsstatens skyldigheter

1. Den ansvariga medlemsstaten ska vara skyldig att

- a) på de villkor som anges i artiklarna ~~21~~ 24, ~~22~~ 25 och ~~29~~ 30 överta en sökande som har lämnat in en ansökan i en annan medlemsstat,
- b) på de villkor som anges i artiklarna ~~23~~, 26 ~~24, 25~~ och ~~29~~ 30 återta en sökande vars ansökan är under prövning och som har lämnat in en ansökan i en annan medlemsstat eller som befinner sig i en annan medlemsstat utan uppehållstillstånd,
- c) på de villkor som anges i artiklarna ~~23~~, 26 ~~24, 25~~ and ~~29~~ 30 återta en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som har återkallat en ansökan under prövning och lämnat in en ansökan i en annan medlemsstat eller som befinner sig i en annan medlemsstat utan uppehållstillstånd,
- d) på de villkor som anges i artiklarna ~~23~~, 26 ~~24, 25~~ och ~~29~~ 30 återta en tredjelandsmedborgare eller en statslös person vars ansökan har avslagits och som har lämnat in en ansökan i en annan medlemsstat eller som befinner sig i en annan medlemsstat utan uppehållstillstånd.

↓ ny

e) på de villkor som anges i artiklarna 26 och 30 a återta en person som beviljats internationellt skydd och som lämnat in en ansökan i en annan medlemsstat än den ansvariga medlemsstat som beviljat skyddsstatus eller som befinner sig på en annan medlemsstats territorium än den ansvariga medlemsstat som beviljat skyddsstatus utan uppehållstillstånd.

2. I den situation som avses i punkt 1 a ska den ansvariga medlemsstaten pröva eller slutföra prövningen av ansökan om internationellt skydd.

3. I den situation som avses i punkt 1 b ska den ansvariga medlemsstaten pröva eller slutföra prövningen av ansökan om internationellt skydd enligt det påskyndade förfarande som avses i artikel 31.8 i direktiv 2013/32/EU.

4. I den situation som avses i punkt 1 c ska den ansvariga medlemsstaten behandla ytterligare utsagor eller en ny ansökan från sökanden som en sådan efterföljande ansökan som avses i direktiv 2013/32/EU.

5. I den situation som avses i punkt 1 d ska beslut om att avvisa ansökan som fattas av den behöriga myndigheten i den ansvariga medlemsstaten inte kunna överklagas enligt kapitel V i direktiv 2013/32/EU.

6. Om en medlemsstat utfärdar uppehållstillstånd till sökanden, ska de skyldigheter som avses i punkt 1 övergå på den medlemsstaten.

7. Den ansvariga medlemsstaten ska i den elektroniska fil som avses i artikel 22.2 notera att den är ansvarig.

↓ 604/2013 (anpassad)

⇒ ny

~~2. Den ansvariga medlemsstaten ska i de situationer som avses i punkt 1 a och b pröva eller slutföra prövningen av den ansökan om internationellt skydd som den sökande lämnat in.~~

~~I de fall som omfattas av punkt 1 c ska den ansvariga medlemsstaten, om den hade beslutat att avbryta prövningen av en ansökan efter det att den dragits tillbaka av den sökande före avgörande i sak i första instans, säkerställa att den sökande har rätt att begära att prövningen av hans eller hennes ansökan slutförs eller rätt att lämna in en ny ansökan om internationellt skydd, som inte ska behandlas som en efterföljande ansökan enligt direktiv 2013/32/EU. I dessa fall ska medlemsstaterna säkerställa att prövningen av ansökan slutförs.~~

~~I de fall som omfattas av punkt 1 d ska den ansvariga medlemsstaten, om ansökan endast har avslagits i första instans, säkerställa att den berörda personen har eller har haft tillgång till ett effektivt rättsmedel, i enlighet med artikel 46 i direktiv 2013/32/EU.~~

Artikel 19

Ansvarets upphörande

~~1. Om en medlemsstat utfärdar uppehållstillstånd till sökanden, ska de skyldigheter som anges i artikel 18.1 överföras till den medlemsstaten.~~

~~2. De skyldigheter som anges i artikel 18.1 ska upphöra om den ansvariga medlemsstaten, när den anmodas att överta eller återta en sökande eller annan person som avses i artikel 18.1 c eller d, kan konstatera att den berörda personen har lämnat medlemsstaternas territorium under minst tre månader, om han eller hon inte har ett giltigt uppehållstillstånd som utfärdats av den ansvariga medlemsstaten.~~

~~En ansökan som lämnas in efter en period av frånvaro som avses i första stycket ska betraktas som en ny ansökan, som ger upphov till ett nytt förfarande för fastställande av ansvarig medlemsstat.~~

~~3. De skyldigheter som anges i artikel 18.1 c och d ska upphöra om den ansvariga medlemsstaten, efter att ha blivit anmodad att ta tillbaka en sökande eller annan person som avses i artikel 18.1 c eller d, kan konstatera att den berörda personen har lämnat medlemsstaternas territorium i enlighet med ett beslut om återsändande eller ett avlägsnandebeslut som medlemsstaten fattat efter det att ansökan återkallats eller avslagits.~~

~~En ansökan som lämnas in efter det att ett avlägsnandebeslut har verkställts ska betraktas som en ny ansökan, som ger upphov till ett nytt förfarande för fastställande av ansvarig medlemsstat.~~

KAPITEL VI

~~FÖRFARANDEN FÖR ÖVERTAGANDE OCH ÅTERTAGANDE~~

AVDELNING I

INLEDANDE AV FÖRFARANDET

Artikel ~~20~~ 21

Inledande av förfarandet

1. Förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat ska inledas när en ansökan om internationellt skydd första gången lämnas in i en medlemsstat $\Rightarrow$, förutsatt att den medlemsstat där ansökan första gången lämnas in inte redan är ansvarig medlemsstat enligt artikel 3.4 eller 3.5 $\Leftarrow$.

2. En ansökan om internationellt skydd ska anses inlämnad vid den tidpunkt då en formell ansökan från den sökande eller en rapport från myndigheterna inkom till de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten. Om ansökan inte är skriftlig, bör rapporten upprättas så snart som möjligt efter avsiktsförklaringen.

3. Vid tillämpningen av denna förordning ska situationen för underåriga barn som medföljer sökanden och som uppfyller definitionen av familjemedlemmar betraktas som oskiljaktig från hans eller hennes familjemedlems situation och det ska ankomma på den medlemsstat som är ansvarig för att pröva den familjemedlemmens ansökan om internationellt skydd, även om den underårige inte själv är en sökande, förutsatt att detta är för den underåriges bästa. Barn som föds efter sökandens ankomst till medlemsstaternas territorium ska behandlas på samma sätt, utan att ett nytt förfarande för övertagande behöver inledas.

4. Om en ansökan om internationellt skydd lämnas in till de behöriga myndigheterna i en medlemsstat av en sökande som befinner sig på en annan medlemsstats territorium, ska fastställandet av ansvarig medlemsstat göras av den medlemsstat där sökanden befinner sig. Den medlemsstat där sökanden befinner sig ska utan dröjsmål underrättas av den medlemsstat som har mottagit ansökan om internationellt skydd och ska därefter med avseende på tillämpningen av denna förordning anses vara den medlemsstat där ansökan om internationellt skydd lämnats in.

Sökanden ska skriftligen underrättas om denna ändring av den medlemsstat som genomför förfarandet för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig och vilken dag den ägde rum.

5. En sökande som befinner sig i en annan medlemsstat utan uppehållstillstånd eller som där har lämnat in en ansökan om internationellt skydd efter att ha återkallat sin första ansökan som lämnats in i en annan medlemsstat under förfarandet för fastställande av ansvarig medlemsstat, ska återtas av den medlemsstat där den ansökan om internationellt skydd först lämnades in, enligt villkoren i artiklarna 23, 26 ~~24, 25~~ och ~~29~~ 30 i syfte att avsluta förfarandet för fastställande av ansvarig medlemsstat.

~~Denna skyldighet ska upphöra om den medlemsstat som anmodats att slutföra förfarandet för fastställande av ansvarig medlemsstat kan konstatera att sökanden under tiden har lämnat medlemsstaternas territorium under minst tre månader eller har beviljats uppehållstillstånd i en annan medlemsstat.~~

~~En ansökan som lämnas in efter en sådan frånvaroperiod som avses i andra stycket ska betraktas som en ny ansökan, som ger upphov till ett nytt förfarande för fastställande av ansvarig medlemsstat.~~

↓ ny

AVDELNING II

Registrering och övervakning av ansökan

Artikel 22

Registrering

1. Inom den tidsperiod som avses i artikel 10.1 i förordning [*förslag till förordning om omarbetning av förordning (EU) nr 603/2013*] ska den medlemsstat där en ansökan om internationellt skydd lämnats in i det automatiska system som avses i artikel 44.1 ange

a) att en ansökan lämnats in,

b) eventuell anknytning till ansökningar från familjemedlemmar eller släktingar som reser tillsammans,

c) det referenstal som avses i artikel 12 i) i förordning [*förslag till förordning om omarbetning av förordning (EU) nr 603/2013*].

2. När de uppgifter som avses i punkt 1 förts in ska det automatiska system som avses i artikel 44 tilldela varje ansökan ett unikt ansökningsnummer, skapa en elektronisk fil för varje ansökan och informera den medlemsstat där ansökan lämnats in om ansökningsnumret.

3. Medlemsstaterna ska veckovis informera Europeiska unionens asylbyrå om hur många tredjelandsmedborgare som faktiskt vidarebosatts. Byrån ska validera informationen och föra in uppgifterna i det automatiska systemet.

4. Om en träff i Eurodac visar att den sökande tidigare hade lämnat in en ansökan om internationellt skydd innan denne avvikit eller avvisats från medlemsstaternas territorium ska den medlemsstat där den nya ansökan lämnas in även ange vilken medlemsstat som var ansvarig för prövningen av den första ansökan.

5. Den medlemsstat där ansökan lämnas in ska göra en sökning i VIS i enlighet med artikel 21 i förordning (EG) 767/2008. När en träff i VIS ger vid handen att sökanden har en giltig visering, eller en visering som löpte ut senast sex månader innan den första ansökan lämnades in, ska medlemsstaten ange viseringsansökans nummer, utfärdande medlemsstat, den myndighet som utfärdat eller förnyat viseringen samt om viseringen utfärdats för en annan medlemsstats räkning.

Uppgifter i det automatiska systemet

1. Det automatiska system som avses i artikel 44.1 ska i realtid ange

- a) det sammanlagda antalet asylansökningar som lämnats in i unionen,
- b) det faktiska antal asylansökningar som lämnats in i varje medlemsstat,
- c) hur många tredjelandsmedborgare som vidarebosatts av varje medlemsstat,
- d) det faktiska antal asylansökningar som ska prövas av var och en av de ansvariga medlemsstaterna,
- e) varje medlemsstats andel i förhållande till referensnyckeln i artikel 35.

2. I den elektroniska fil som avses i artikel 22.2 ska enbart följande uppgifter registreras:

- a) Det unika ansökningsnummer som avses i artikel 22.2.
- b) Den anknytning som avses i artikel 22.1 b och artikel 22.4.
- c) Det referenstal som avses i artikel 12 i) i förordning [*förslag till förordning om omarbetning av förordning (EU) nr 603/2013*].
- d) Uppgifter om registrering efter den säkerhetskontroll som avses i artikel 40.
- e) Den ansvariga medlemsstaten.
- f) Om det på det sätt som avses i artikel 22.4 finns uppgift om att samma person lämnat in en tidigare ansökan om internationellt skydd, uppgifter om vilken medlemsstat som ansvarade för prövningen av den tidigare ansökan.
- g) Om det på det sätt som avses i artikel 22.5 finns uppgift om att sökanden har visering, uppgifter om vilken medlemsstat som utfärdat eller förnyat viseringen, eller på vilken medlemsstats vägnar viseringen utfärdats, samt numret på viseringsansökan.
- h) Om tilldelningsmekanismen enligt kapitel VII är tillämplig ska de uppgifter som avses i artikel 36.4 och artikel 39 h föras in.

3. Efter information från den ansvariga medlemsstaten enligt artiklarna 20.7 och 22.3 ska det automatiska system som avses i artikel 44.1 räkna in den ansökan och den faktiskt vidarebosatta tredjelandsmedborgaren i den medlemsstatens andel.

4. De elektroniska filerna ska raderas automatiskt efter den tidsfrist som fastställs i artikel 17.1 i förordning [*förslag till förordning om omarbetning av förordning (EU) nr 603/2013*].

AVDELNING ~~II~~ III

FÖRFARANDE VID FRAMSTÄLLNINGAR OM ÖVERTAGANDE

Artikel ~~21~~ 24

Framställan om övertagande

1. Om en medlemsstat som har mottagit en ansökan om internationellt skydd bedömer att en annan medlemsstat ska ansvara för prövningen av denna ansökan, ~~får~~ ⇒ ska ⇐ den förstnämnda medlemsstaten så snart som möjligt och i vart fall inom ~~tre~~ ⇒ en ⇐ månader från det att asylansökan lämnades in enligt artikel ~~20~~ 21.2 anmoda den senare medlemsstaten att överta sökanden.

Utan hinder av första stycket ska, vid en träff i Eurodac på grundval av uppgifter som registrerats i enlighet med artikel 13 i förordning [*förslag till förordning om omarbetning av förordning (EU) nr 603/2013*] ⇒ eller en träff i VIS med uppgifter som registrerats i enlighet med artikel 21.2 i förordning (EU) nr 767/2008 ⇐, framställan göras inom två månader ⇒ veckor ⇐ från det att den träffen registrerades i ~~enlighet med artikel 15.2 i den förordningen.~~

Om framställan om övertagande av en sökande inte görs inom de tidsfrister som anges i första och andra styckena, ska den medlemsstat där ansökan om internationellt skydd lämnades in ansvara för prövningen.

~~2. Den anmodande medlemsstaten får begära ett brådskande svar, om ansökan om internationellt skydd har lämnats in efter vägrat inresa eller vistelse, efter anhållande på grund av vistelse utan tillstånd eller efter delgivning eller verkställighet av avlägsnandebeslut. I en sådan framställan ska grunderna till varför ett brådskande svar är nödvändigt samt en svarsfrist anges. Svarsfristen ska vara minst en vecka.~~

~~32.~~ I de fall som avses i punkterna 1 och 2 ska framställan om en annan medlemsstats övertagande göras på ett standardformulär och ska omfatta bevis eller indicier i enlighet med de två förteckningar som nämns i artikel ~~22.3~~ 25.4 och/eller relevanta uppgifter ur sökandens redogörelse, som krävs för att myndigheterna i den anmodade medlemsstaten ska kunna kontrollera om den är ansvarig enligt kriterierna i denna förordning.

Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa enhetliga villkor för förberedelse och inlämning av framställningar om övertagande. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel ~~44~~ 56.2.

Artikel ~~22~~ 25

Svar på en framställan om övertagande

1. Den anmodade medlemsstaten ska utföra de kontroller som behövs och fatta beslut om en framställan om övertagande av en sökande inom ~~två~~ ⇒ en ⇐ månader från det att framställan mottogs.

↓ ny

2. Utan hinder av första stycket ska, vid en träff i Eurodac på grundval av uppgifter som registrerats i enlighet med artikel 13 i förordning [förslag till förordning om omarbetning av förordning (EU) nr 603/2013] eller en träff i VIS med uppgifter som registrerats i enlighet med artikel 21.2 i förordning (EU) 767/2008, den anmodade medlemsstaten fatta beslut om framställan inom två veckor från det att den mottogs.

↓ 604/2013 (anpassad)
⇒ ny

23. Under förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat ska bevis och indicier användas.

34. Kommissionen ska genom genomförandeakter utarbeta och regelbundet göra en översyn av två förteckningar, med relevanta uppgifter om bevis och indicier enligt de kriterier som anges i leden a och b i denna punkt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44 56.2.

a) Bevis

i) Här avses formella bevis som avgör ansvar enligt denna förordning, så länge de inte vederläggs genom motbevis.

ii) Medlemsstaterna ska till den kommitté som avses i artikel 4456 lämna förslagor till de olika kategorierna av administrativa dokument, i enlighet med den indelning som fastställs i förteckningen över formella bevis.

b) Indicier

i) Här avses indikationer som, även om de kan motsägas, i vissa fall kan vara tillräckliga, beroende på vilket bevisvärde de tillmäts.

ii) Deras bevisvärde, i förhållande till ansvaret för prövningen av ansökan om internationellt skydd ska bedömas från fall till fall.

45. Beviskraven bör inte gå utöver det som är nödvändigt för att rätt kunna tillämpa denna förordning.

56. Om det saknas formell bevisning, ska den anmodade medlemsstaten ta på sig ansvaret om det finns indicier som är sammanhängande, kontrollerbara och tillräckligt detaljerade för att ansvaret ska kunna fastställas.

~~6. Om den anmodande medlemsstaten har begärt ett brådskande svar, i enlighet med bestämmelserna i artikel 21.2, ska den anmodade medlemsstaten göra allt den kan för att svara inom den angivna fristen. I undantagsfall, där det kan visas att prövningen av en framställan om övertagande är särskilt komplicerad, får den anmodade medlemsstaten lämna svar efter det att den begärda tidsgränsen har överskridits, men ska under alla förhållanden svara inom en månad. I sådana situationer måste den anmodade medlemsstaten meddela sitt beslut att uppskjuta sitt svar till den anmodande medlemsstaten inom den ursprungligen begärda tidsfristen.~~

7. ~~Om inget svar har lämnats~~ ⇒ Om den anmodade medlemsstaten inte invänder mot framställan ⇐ inom ~~två månader~~ ⇒ en månad ⇐ enligt punkt 1 ~~respektive en månad enligt punkt 6~~ ⇒ med motiverade skäl, eller i förekommande fall inom två veckor enligt punkt 2, ⇐

ska framställan anses godtagen och medföra skyldighet att överta personen, vilket innefattar en skyldighet att tillhandahålla lämpliga ankomstarrangemang.

AVDELNING ~~III~~ IV

FÖRFARANDE VID ~~FRAMSTÄLLNINGAR~~ ☒ MEDDELANDE ☒ OM ÅTERTAGANDE

Artikel ~~23~~ 26

Inlämning av ett ☒ meddelande ☒ om återtagande ~~en framställan om återtagande om en ny ansökan har lämnats in i den anmodande medlemsstaten~~

1. ~~Om en medlemsstat som mottagit ☒ I de situationer som ☒ avses i artikel ~~18~~ 20.1 b, c, eller d $\Rightarrow$ eller e $\Leftarrow$ en ny ansökan om internationellt skydd anser att en annan ☒ ska den ☒ medlemsstat där personen vistas ska vara ansvarig enligt artikel 20.5 och artikel 18.1 b, c eller d kan den anmoda den andra medlemsstaten att återta personen om denne inte avvikit $\Rightarrow$ utfärda ett meddelande om återtagande inom två veckor efter mottagande av träffen i Eurodac, och överföra personen till den ansvariga medlemsstaten $\Leftarrow$.~~

~~2. Framställan om återtagande ska göras så fort som möjligt och senast inom två månader från det att en träff registrerades i Eurodac, i enlighet med artikel 9.5 i förordning (EU) nr 603/2013.~~

~~Om framställan om återtagande grundar sig på andra bevis än uppgifter som erhållits från Eurodacsystemet, ska den översändas till den anmodade medlemsstaten inom tre månader från den dag då ansökan om internationellt skydd lämnades in i enlighet med artikel 20.2.~~

~~3. Om framställan om återtagande inte görs inom de tidsperioder som anges i punkt 2 ska ansvaret för prövningen av ansökan om internationellt skydd åligga den medlemsstat där den nya ansökan lämnades in.~~

~~4. Framställan $\Rightarrow$ Meddelande $\Leftarrow$ om återtagande ska göras på ett standardformulär och ska omfatta bevis eller indicier enligt beskrivningen i de två förteckningar som framgår av artikel ~~22.3~~ 25.4 och/eller relevanta uppgifter ur den berörda personens redogörelse så att myndigheterna i den anmodade medlemsstaten ska kunna kontrollera om den är ansvarig enligt kriterierna i denna förordning.~~

☒ ny

~~3. Den ansvariga medlemsstaten ska omedelbart bekräfta mottagandet till den medlemsstat som avsant meddelandet.~~

☒ 604/2013

$\Rightarrow$ ny

4. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta enhetliga villkor för förberedelse och inlämning av $\Rightarrow$ meddelanden $\Leftarrow$ ~~framställningar~~ om återtagande. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel ~~44~~ 56.2.

Artikel 24

Framställan om återtagande om en ny ansökan inte har lämnats in i den anmodande medlemsstaten

1. Om en medlemsstat inom vars territorium en person som avses i artikel 18.1 b, c eller d vistas utan uppehållstillstånd och där någon ny ansökan om internationellt skydd inte har lämnats in, anser att en annan medlemsstat ska ha ansvaret enligt artikel 20.5 och artikel 18.1 b, c eller d kan den anmoda den medlemsstaten att återta den personen.

2. Om en medlemsstat inom vars territorium en person vistas utan uppehållstillstånd beslutar att göra en sökning i Eurodacsystemet i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 603/2013 ska, med avvikelse från artikel 6.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna³⁰, framställan om återtagande av en person som avses i artikel 18.1 b eller c i den här förordningen eller en person som avses i artikel 18.1 d, vars ansökan om internationellt skydd inte har avslagits genom ett slutligt beslut, göras så fort som möjligt och senast inom två månader från det att en träff registrerades i Eurodac, enligt artikel 17.5 i förordning (EU) nr 603/2013.

Om framställan om återtagande grundar sig på andra bevis än uppgifter som erhållits från Eurodacsystemet, ska den översändas till den anmodade medlemsstaten inom tre månader från den dag då den anmodande medlemsstaten blir medveten om att den andra medlemsstaten kan vara ansvarig för personen i fråga.

3. Om framställan om återtagande inte görs inom de tidsperioder som anges i punkt 2 ska den medlemsstat inom vars territorium den berörda personen vistas utan uppehållstillstånd ge personen möjlighet att lämna in en ny ansökan.

4. Om en person som avses i artikel 18.1 d i denna förordning, vars ansökan om internationellt skydd har avslagits genom ett slutligt beslut i en medlemsstat, befinner sig i en annan medlemsstat utan uppehållstillstånd kan den andra medlemsstaten antingen anmoda den tidigare medlemsstaten att återta personen i fråga eller genomföra ett återvändandeförfarande i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG.

Om den senare medlemsstaten beslutar att anmoda den tidigare medlemsstaten att återta personen i fråga ska direktiv 2008/115/EG inte tillämpas.

5. En framställan om återtagande av den person som avses i artikel 18.1 b, c eller d ska göras på ett standardformulär och ska omfatta bevis eller indicier enligt beskrivningen i de två förteckningar som framgår artikel 22.3 och/eller relevanta uppgifter ur den berörda personens redogörelse för att myndigheterna i den anmodade medlemsstaten ska kunna kontrollera huruvida den är ansvarig på grundval av de kriterier som fastställs i denna förordning.

Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa och regelbundet göra en översyn av de två förteckningar i vilka relevanta bevis eller indicier fastställs i enlighet med de kriterier som fastställs i artikel 22.3 a och b och ska anta enhetliga villkor för förberedelse och inlämning av framställningar om återtagande. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.2.

Artikel 25

Svar på en framställan om återtagande

³⁰

EUT L 348, 24.12.2008, s. 98.

~~1. Den anmodade medlemsstaten ska utföra nödvändiga kontroller och meddela beslut om framställan att återta den berörda personen så fort som möjligt och under inga omständigheter senare än en månad från den dag då framställan mottogs. Om framställan grundar sig på uppgifter som erhållits från Eurodacsystemet, ska den tidsfristen minskas till två veckor.~~

~~2. Underlåtenhet att agera inom den frist på en månad respektive två veckor som anges i punkt 1 ska anses som ett godtagande av framställan och medföra skyldighet att återta den berörda personen, vilket innefattar en skyldighet att ombesörja lämpliga ankomstarrangemang.~~

AVDELNING ~~IV~~ V

RÄTTSSÄKERHETSGARANTIER

Artikel ~~26~~ 27

Meddelande av ett beslut om överföring

1. Om den anmodade medlemsstaten samtycker till att överta ~~eller återta~~ en sökande ~~eller annan person som avses i artikel 18.1 c eller d~~ ska den anmodande medlemsstaten meddela den ~~berörda personen~~ ⇒ sökande skriftligen och utan dröjsmål ⇐ om beslutet att överföra honom eller henne till den ansvariga medlemsstaten och, i tillämpliga fall, om beslutet att inte pröva hans eller hennes ansökan om internationellt skydd.

↓ ny

2. När den sökande eller en annan person som avses i artikel 20.1 c, d eller e ska återtas ska den medlemsstat där den berörda personen vistas utan onödigt dröjsmål skriftligen underrätta personen om beslutet att överföra denne till den ansvariga medlemsstaten.

↓ 604/2013 (anpassad)

⇒ ny

3. Om den berörda personen företräds av en juridisk eller annan rådgivare kan medlemsstaten välja att meddela beslutet till en sådan juridisk eller annan rådgivare i stället för till den berörda personen och, i tillämpliga fall, underrätta den berörda personen om beslutet.

~~24. Det beslut som avses i punkterna 1 ⇒ och 2 ⇐ ska omfatta information om tillgängliga rättsmedel, vilket i tillämpliga fall innebär rätten att ansöka om suspensiv verkan,~~ och om de tidsfrister som gäller för utnyttjande av sådana rättsmedel och för genomförandet av överföringen och ska vid behov innehålla information om den plats och den dag på vilken den berörda personen ska infinna sig, om den personen beger sig till den ansvariga medlemsstaten på egen hand.

Medlemsstaterna ska säkerställa att uppgifter om personer eller enheter som kan tillhandahålla rättsligt bistånd till den berörda personen lämnas till den berörda personen tillsammans med det beslut som avses i punkterna 1 ⇒ och 2 ⇐, om de uppgifterna inte redan har tillhandahållits.

25. Om den berörda personen inte biträds eller företräds av en juridisk eller annan rådgivare ska medlemsstaten informera honom eller henne om de viktigaste delarna av beslutet, som

alltid ska omfatta information om tillgängliga rättsmedel och de tidsfrister som gäller för utnyttjande av sådana rättsmedel på ett språk som den berörda personen förstår eller rimligen kan förväntas förstå.

Artikel ~~27~~ 28

Rättsmedel

1. En sökande eller annan person som avses i artikel ~~18~~ 20.1 c, ~~eller d~~ ⇒ eller e ⇐ ska ha rätt till ett effektivt rättsmedel, i form av överklagande eller omprövning i domstol av de faktiska och rättsliga omständigheterna när det gäller det beslut om överföring.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva en ~~skälig~~ tidsperiod ⇒ på 7 dagar efter det att beslut om överföring meddelats ⇐ inom vilken den berörda personen får utöva sin rätt till ett effektivt rättsmedel enligt punkt 1.

3. ~~Vad eller~~ överklagande av eller ansökan om omprövning av beslut om överföring ska ~~medlemsstaterna i sin nationella rätt föreskriva att~~ ⇒ domstolen inom 15 dagar fatta beslut i sak om överklagandet eller omprövningen. Ingen överföring ska göras innan beslut om överklagandet eller omprövningen fattats. ⇐

~~a) överklagandet eller omprövningen innebär att den berörda personen ska ha rätt att stanna kvar i den berörda medlemsstaten i väntan på resultatet av överklagandet eller omprövningen, eller~~

~~b) överföringen avbryts automatiskt och avbrytandet upphör efter en viss skälig tidsperiod, under vilken en domstol efter noggrann och minutiös kontroll av begäran ska ha beslutat huruvida suspensiv verkan med anledning av ett överklagande eller en begäran om omprövning ska beviljas, eller~~

~~c) den berörda personen har möjlighet att inom en skälig tidsperiod begära att en domstol avbryter verkställigheten av överföringsbeslutet i väntan på resultatet av överklagandet eller omprövningen. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns ett effektivt rättsmedel genom att avbryta verkställigheten av överföringen till dess att ett beslut har fattats om den första begäran om uppskov. Ett beslut om huruvida verkställandet av överföringsbeslutet ska avbrytas ska fattas inom en skälig tidsperiod, och samtidigt medge en noggrann och minutiös kontroll av begäran om uppskov. Ett beslut om att inte avbryta verkställigheten av överföringsbeslutet ska vara motiverat.~~

~~4. Medlemsstaterna får föreskriva att de behöriga myndigheterna på eget initiativ får besluta att avbryta verkställigheten av överföringsbeslutet i väntan på utfallet av överklagandet eller omprövningen.~~

↓ ny

4. Omfattningen av det effektiva rättsmedel som avses i punkt 1 ska begränsas till en bedömning av risken för att artikel 3.2 avseende omänsklig eller förnedrande behandling eller artiklarna 10–13 och 18 överträds.

5. Om inget sådant beslut om överföring som avses i punkt 1 fattas ska medlemsstaterna tillhandahålla ett effektivt rättsmedel inför domstol om den sökande hävdar att en familjemedlem, eller avseende ensamkommande barn en släkting, lagligen vistas i en annan

medlemsstat än den som prövar sökandens ansökan om internationellt skydd och därför anser att denna andra medlemsstat bör vara ansvarig för att pröva ansökan.

↓ 604/2013 (anpassad)

⇒ ny

56. Medlemsstaterna ska se till att den berörda personen har tillgång till rättsligt bistånd samt, om så krävs, språkligt stöd.

67. Medlemsstaterna ska se till att rättsligt bistånd på begäran tillhandahålls kostnadsfritt om den berörda personen inte själv kan stå för kostnaderna. Medlemsstaterna får föreskriva att en sökande inte ska behandlas mer förmånligt i fråga om avgifter och andra kostnader än medlemsstatens egna medborgare när det gäller rättsligt bistånd.

Medlemsstaterna får, utan att tillgången till rättsligt bistånd begränsas godtyckligt, föreskriva att kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde inte ska beviljas om den behöriga myndigheten eller en domstol anser att överklagandet eller omprövningen saknar rimliga utsikter till framgång.

Om en myndighet som inte är en domstol beslutar att inte bevilja kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde med hänvisning till denna punkt ska medlemsstaterna sörja för rätten till ett effektivt rättsmedel i domstol för att överklaga eller begära omprövning av det beslutet.

⇒ Om beslutet överklagas ska detta utgöra ett sådant effektivt rättsmedel som avses i punkt 1. ⇐

Vid uppfyllande av kraven i denna punkt ska medlemsstaterna se till att tillgången till rättsligt bistånd och biträde inte begränsas godtyckligt och att sökandens tillgång till rättslig prövning inte hindras.

Rättsligt bistånd ska åtminstone inbegripa sammanställning av de handlingar som krävs inom ramen för förfarandet samt företrädande i domstol, och kan begränsas till tillgång till juridisk eller annan rådgivare som anvisas särskilt i nationell rätt för att bistå och företräda.

Förfaranden för tillgång till rättsligt bistånd ska fastställas i nationell rätt.

AVDELNING ~~VI~~ VI

FÖRVAR INFÖR EN ÖVERFÖRING

Artikel ~~28~~ 29

Förvar

1. Medlemsstaterna får inte hålla en person i förvar enbart av det skälet att han eller hon är föremål för det förfarande som fastställs genom denna förordning.

2. Om det finns en betydande risk för att en person avviker får medlemsstaterna ta honom eller henne i förvar i syfte att säkerställa överföringsförfarandena i enlighet med denna förordning på grundval av en individuell bedömning och endast om hållandet i förvar är proportionellt och andra, mindre ingripande åtgärder inte kan tillämpas verkningsfullt.

3. Förvar bör pågå en så kort tidsperiod som möjligt och ska inte pågå längre än vad som rimligen krävs för att med tillbörlig aktsamhet fullgöra de nödvändiga administrativa förfarandena till dess att överföringen enligt denna förordning har genomförts.

Om en person hålls i förvar enligt denna artikel ska en framställan om övertagande ~~eller återtagande~~ ⇒ eller ett meddelande om återtagande ⇐ göras senast ~~en månad~~ ⇒ två veckor ⇐ efter det att ansökan lämnades in. Den medlemsstat som genomför förfarandet i enlighet med denna förordning ska ~~i sådant fall~~ begära ett brådskande svar ⇒ på framställan om övertagande ⇐ Detta svar ska lämnas inom ~~två veckor~~ ⇒ en ⇐ vecka~~er~~ från mottagandet av framställan ⇒ om övertagande ⇐ Underlåtenhet att svara inom ~~två veckor~~ ⇒ en vecka ⇐ ska anses som ett godtagande av framställan ⇒ om övertagande ⇐ och medföra skyldighet att överta ~~eller återta~~ ⇒ personen ⇐ , vilket innefattar en skyldighet att ombesörja lämpliga ankomstarrangemang.

Om en person hålls i förvar enligt denna artikel ska överföringen av denna person från den anmodande medlemsstaten till den ansvariga medlemsstaten verkställas så snart det är praktiskt möjligt, och senast inom ~~sex~~ ⇒ fyra ⇐ veckor ⇒ från det slutliga beslutet om överföring ⇐ ~~från det att en annan medlemsstats framställan om övertagande eller återtagande av den berörda personen godtogs implicit eller explicit eller från den tidpunkt då överklagandet eller omprövningen inte längre har suspensiv verkan i enlighet med artikel 27.3.~~

Om den anmodande medlemsstaten inte respekterar tidsfristerna för att göra en framställan om övertagande ~~eller återtagande~~ ⇒ eller meddelande om återtagande ⇐ eller om överföringen inte verkställs inom den tidsfrist på ~~sex~~ ⇒ fyra ⇐ veckor som avses i tredje stycket ska personen inte längre hållas i förvar. Artiklarna ~~21~~ 24, ~~23~~ 26 ~~24~~ och ~~29~~ 30 ska fortsätta att gälla.

4. När det gäller förhållanden för tagande i förvar, och tillämpliga garantier för personer som tagits i förvar, i syfte att säkerställa överföringsförfarandena till den ansvariga medlemsstaten, ska artiklarna 9, 10 och 11 i direktiv 2013/33/EU tillämpas.

AVDELNING ~~VI~~ VII

ÖVERFÖRINGAR

Artikel ~~29~~ 30

Närmare bestämmelser och tidsfrister

⇓ ny

1. Den fastställande medlemsstaten som fått framställan om övertagande i enlighet med artikel 20.1 a godtagen eller som lämnat ett sådant meddelande om återtagande som avses i artikel 20.1 b–e ska fatta beslut om överföring senast en vecka från godtagandet eller meddelandet och ska överföra den asylsökande eller den berörda personen till den ansvariga medlemsstaten.

↓ 604/2013 (anpassad)

⇒ ny

Överföringen av sökanden eller en annan person som avses i artikel ~~18~~ 20.1 c, ~~eller d~~ ⇒ eller e ⇐ från den anmodande medlemsstaten till den ansvariga medlemsstaten ska verkställas i enlighet med den anmodande medlemsstatens nationella rätt, efter samråd mellan de berörda

medlemsstaterna, så snart det är praktiskt möjligt och senast $\Rightarrow$ inom fyra veckor från det slutliga beslutet om överföring $\Leftarrow$ ~~sex månader efter det att framställan från en annan medlemsstat om övertagande eller återtagande av den berörda personen godtog eller det slutliga beslutet i fråga om överklagande eller omprövning med suspensiv verkan fattades i enlighet med artikel 27.3.~~

Om överföringar till den ansvariga medlemsstaten sker genom kontrollerad avresa eller avresa med eskort ska medlemsstaterna se till att de genomförs på ett humant sätt och med full respekt för de berörda personernas grundläggande rättigheter och mänskliga värdighet.

Vid behov ska den anmodande medlemsstaten förse sökanden med en passersedel. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa passersedelns utformning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel ~~44~~ 56.2.

Den ansvariga medlemsstaten ska alltefter omständigheterna underrätta den anmodande medlemsstaten om huruvida den berörda personen kommit fram i god ordning eller inte har infunnit sig inom den fastställda tidsfristen.

~~2. Om överföringen inte görs inom tidsfristen på sex månader ska den ansvariga medlemsstaten befrias från sin skyldighet att överta eller återta den berörda personen, varpå ansvaret övergår på den anmodande medlemsstaten. Denna tidsfrist får förlängas till högst ett år om överföringen inte kunnat utföras på grund av att den berörda personen varit frihetsberövad, eller till högst 18 månader om den berörda personen håller sig undan.~~

~~32.~~ Om en person har överförts felaktigt, eller om ett beslut om överföring upphävs efter överklagande eller omprövning sedan överföringen har verkställts, ska den medlemsstat som genomförde överföringen omedelbart ta tillbaka den berörda personen.

~~43.~~ Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa enhetliga villkor för samråd och informationsutbyte mellan medlemsstater, särskilt i fall av uppskjutna eller försenade överföringar, överföringar efter tyst godkännande eller i fall av överföringar av underåriga eller personer i beroendeställning samt kontrollerade överföringar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel ~~44~~ 56.2.

Artikel ~~30~~ 31

Kostnader för överföring

1. Kostnaderna för överföring till den ansvariga medlemsstaten av en sökande eller annan person som avses i artikel ~~19~~ 20.1 c, ~~eller d~~ $\Rightarrow$ eller e $\Leftarrow$ ska bäras av den överförande medlemsstaten.

2. Om den berörda personen ska sändas tillbaka till en medlemsstat, till följd av en felaktig överföring eller ett beslut om överföring som upphävts efter överklagande eller omprövning sedan överföringen har verkställts, ska den medlemsstat som ursprungligen genomförde överföringen ansvara för kostnaderna för att återföra den berörda personen till sitt territorium.

3. Personer som ska överföras i enlighet med denna förordning ska inte bära kostnaderna för denna överföring.

Artikel ~~31~~ 32

Utbyte av relevant information innan en överföring genomförs

1. Den medlemsstat som genomför överföringen av en sökande eller en annan person som avses i artikel ~~19~~ 20.1 c eller d ska meddela den ansvariga medlemsstaten personuppgifter om

den person som ska överföras som är ~~☒~~ adekvata ~~☒~~ lämpliga, relevanta och rimliga ~~⇒~~ inte mer omfattande än vad som krävs ~~⇐~~ i det enda syftet att säkerställa att de behöriga myndigheterna i enlighet med nationell rätt i den ansvariga medlemsstaten är i stånd att tillhandahålla den personen adekvat stöd, inbegripet sådan omedelbar sjukvård som är nödvändig för att tillvarata personens vitala intressen, och att säkerställa kontinuitet i det skydd och de rättigheter som följer av denna förordning och andra relevanta rättsinstrument om asyl. Dessa uppgifter ska överlämnas till den ansvariga medlemsstaten inom en skälig tidsperiod innan ett överförande genomförs för att säkerställa att dess behöriga myndigheter i enlighet med nationell rätt har tillräckligt med tid för att vidta nödvändiga åtgärder.

2. Den överförande medlemsstaten ska, i den mån sådana uppgifter är tillgängliga för den behöriga myndigheten i enlighet med nationell rätt, till den ansvariga medlemsstaten översända alla uppgifter som har betydelse för att tillvarata de rättigheter och omedelbara särskilda behov som den person som ska överföras har, särskilt följande:

- a) De omedelbara åtgärder som den ansvariga medlemsstaten måste vidta för att se till att de särskilda behoven hos den person som ska överföras tillgodoses på lämpligt sätt, inklusive eventuell omedelbart nödvändig sjukvård.
- b) Kontaktuppgifter till familjemedlemmar, släktingar eller andra närstående i den mottagande medlemsstaten, i tillämpliga fall.
- c) I fråga om underåriga, uppgifter om deras utbildning.
- d) En bedömning av sökandens ålder.

3. Utbytet av uppgifter enligt denna artikel får endast ske mellan de myndigheter som anmälts till kommissionen i enlighet med artikel ~~35~~ 47 i denna förordning via det elektroniska kommunikationsnätet DubliNet som inrättats genom artikel 18 i förordning (EG) nr 1560/2003. De utväxlade uppgifterna får bara användas för de ändamål som anges i punkt 1 i den här artikeln och får inte behandlas ytterligare.

4. I syfte att underlätta utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna ska kommissionen genom genomförandeakter upprätta ett standardformulär för översändande av nödvändiga uppgifter enligt denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel ~~44~~ 56.2.

5. Bestämmelserna i artikel ~~34.8 34.12~~ ~~⇒~~ 46.8 ~~⇐~~ är tillämpliga på utbytet av uppgifter i enlighet med den här artikeln.

Artikel ~~32~~ 33

Utbyte av uppgifter om personers hälsotillstånd innan en överföring genomförs

1. I det enda syftet att tillhandahålla läkarvård eller behandling, särskilt när det gäller funktionshindrade, äldre personer, gravida kvinnor, underåriga och personer som har varit utsatta för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykiskt, fysiskt och sexuellt våld, ska den överförande medlemsstaten, i den mån sådana uppgifter är tillgängliga för den behöriga myndigheten i enlighet med nationell rätt, till den ansvariga medlemsstaten översända uppgifter om eventuella särskilda behov hos den person som ska överföras, vilket i enskilda fall kan inbegripa uppgifter om den personens fysiska och mentala hälsotillstånd. Uppgifterna ska överföras i ett gemensamt hälsointyg tillsammans med nödvändiga handlingar. Den ansvariga medlemsstaten ska se till att dessa särskilda behov tillgodoses på lämpligt sätt, särskilt genom att tillhandahålla nödvändig läkarvård.

Kommissionen ska genom genomförandeakter utarbeta det gemensamma hälsointyget. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel ~~44~~ 56.2.

2. Den överförande medlemsstaten får endast överföra de uppgifter som avses i punkt 1 till den ansvariga medlemsstaten efter det att den sökande och/eller dennes företrädare uttryckligen gett sitt samtycke till detta eller, ~~i sådana fall där vederbörande är fysiskt eller rättsligt oförmögen att ge sitt samtycke~~ om det är nödvändigt $\Rightarrow$ för att skydda folkhälsan och den allmänna säkerheten, $\Leftarrow$ $\boxtimes$ eller, i sådana fall där vederbörande är fysiskt eller rättsligt oförmögen att ge sitt samtycke, $\Leftarrow$ $\boxtimes$ för att tillvarata den sökandes eller en annan persons vitala intressen. Avsaknad av samtycke, vilket inbegriper nekat samtycke ska inte utgöra något hinder för genomförande av överföringen.

3. Den behandling av uppgifter om personers hälsotillstånd som avses i punkt 1 får endast utföras av hälso- och sjukvårdspersonal som enligt nationell rätt eller nationella regler som fastställts av behöriga nationella organ omfattas av tystnadsplikt inom hälso- och sjukvården, eller av andra personer som omfattas av motsvarande tystnadsplikt.

4. Utbytet av uppgifter enligt denna artikel får endast ske mellan yrkesutbildad hälso- och sjukvårdspersonal eller andra personer som anges i punkt 3. De utbytta uppgifterna får bara användas för de ändamål som anges i punkt 1 och får inte behandlas ytterligare.

5. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta enhetliga villkor och praktiska arrangemang för utbyte av de uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel ~~44~~ 56.2.

6. Bestämmelserna i artikel ~~34.8–34.12~~ $\Rightarrow$ 46.8 $\Leftarrow$ är tillämpliga på utbytet av uppgifter i enlighet med den här artikeln.

Artikel 33

En mekanism för tidig varning, beredskap och krishantering

~~1. Om kommissionen, i synnerhet på grundval av uppgifter som stödkontoret samlat in i enlighet med förordning (EU) nr 439/2010, slår fast att tillämpningen av den här förordningen kan äventyras antingen till följd av att det finns en betydande risk för stora påfrestningar på en medlemsstats asylsystem och/eller på grund av funktionsproblem hos en medlemsstats asylsystem, ska kommissionen i samarbete med stödkontoret utfärda rekommendationer till den medlemsstaten och uppmana den att upprätta en förebyggande handlingsplan.~~

~~Den berörda medlemsstaten ska meddela rådet och kommissionen huruvida den avser att upprätta en förebyggande handlingsplan i syfte att åtgärda påfrestningarna på asylsystemet och/eller asylsystemets funktionsproblem, och samtidigt skydda de grundläggande rättigheterna för personer som ansöker om internationellt skydd.~~

~~En medlemsstat får efter egen bedömning och på eget initiativ upprätta en förebyggande handlingsplan och senare revidera denna. När en förebyggande handlingsplan upprättas kan medlemsstaten kan begära bistånd från kommissionen, andra medlemsstater, stödkontoret eller andra berörda unionsorgan.~~

~~2. Om en förebyggande handlingsplan upprättas ska den berörda medlemsstaten förelägga rådet och kommissionen planen och regelbundet rapportera till dem om dess genomförande. Kommissionen ska också informera Europaparlamentet om den förebyggande handlingsplanens viktigaste delar. Kommissionen ska förelägga rådet och Europaparlamentet rapporter om dess genomförande.~~

Den berörda medlemsstaten ska vidta alla lämpliga åtgärder för att åtgärda de särskilda påfrestandena på dess asylsystem eller se till att identifierade problem åtgärdas innan läget förvärras. Om den förebyggande handlingsplanen omfattar åtgärder som syftar till att åtgärda särskilda påfrestandar på en medlemsstats asylsystem som kan äventyra tillämpningen av denna förordning ska kommissionen rådgöra med stödkontoret innan den lägger fram rapporter för Europaparlamentet och rådet.

3. Om kommissionen på grundval av stödkontorets analys slår fast att den förebyggande handlingsplanens genomförande inte har avhjälpt de konstaterade bristerna eller om det finns en allvarlig risk för att asylsituationen i den berörda medlemsstaten ska utvecklas till en kris, som knappast kan avhjälpas genom en förebyggande handlingsplan, kan kommissionen, i tillämpliga fall i samarbete med stödkontoret, begära att den berörda medlemsstaten upprättar en krishanteringsplan och, vid behov, reviderar denna. Krishanteringsplanen ska under hela processen säkerställa att unionens asylregler följs, särskilt när det gäller grundläggande rättigheter för personer som ansöker om internationellt skydd.

Efter en begäran om att en krishanteringsplan ska upprättas ska den berörda medlemsstaten i samarbete med kommissionen och stödkontoret, och senast tre månader efter begäran utarbeta en sådan plan.

Den berörda medlemsstaten ska lägga fram sin krishanteringsplan och ska minst en gång var tredje månad rapportera om dess genomförande till kommissionen och andra berörda aktörer, t.ex. stödkontoret, i tillämpliga fall.

Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om krishanteringsplanen, eventuella revideringar av denna samt dess genomförande. I dessa rapporter ska den berörda medlemsstaten inkludera uppgifter i syfte att övervaka att krishanteringsplanen följs exempelvis i fråga om förfarandets längd, villkoren vid förvar och mottagningskapaciteten i förhållande till inflödet av sökande.

4. Rådet ska under hela den process för tidig varning, beredskap och krishantering som fastställs i denna artikel noggrant övervaka situationen och kan begära ytterligare information samt ge politisk vägledning, särskilt när det gäller hur brådskande och allvarlig situationen är och därmed huruvida en medlemsstat måste upprätta antingen en förberedande handlingsplan eller, vid behov, en krishanteringsplan. Europaparlamentet och rådet kan under hela processen diskutera och ge vägledning om eventuella solidaritetsåtgärder, såsom de finner lämpligt.

↓ ny

KAPITEL VII

Korrigerande tilldelningsmekanism

Artikel 34

Allmän princip

1. Den tilldelningsmekanism som avses i detta kapitel ska användas till förmån för medlemsstater som står inför ett oproportionerligt stort antal ansökningar om internationellt skydd som ska prövas av landet enligt denna förordning.

2. Punkt 1 ska tillämpas när det automatiska system som avses i artikel 44.1 anger att antalet ansökningar om internationellt skydd för vilka en given medlemsstat är ansvarig enligt

kriterierna i kapitel III, artiklarna 3.2, 3.3, 18 och 19 tillsammans med antalet personer som faktiskt vidarebosatts överstiger 150 % av det referenstal som fastställts för medlemsstaten med hjälp av referensnyckeln i artikel 35.

3. En medlemsstats referenstal ska fastställas genom att tillämpa referensnyckeln i artikel 35 på det sammanlagda antalet asylansökningar samt på det sammanlagda antalet vidarebosatta personer som varje ansvarig medlemsstat fört in i det automatiska systemet under de föregående 12 månaderna.

4. Det automatiska systemet ska en gång i veckan underrätta medlemsstaterna, kommissionen och Europeiska unionens asylbyrå om de ansvariga medlemsstaternas respektive andel av det totala antalet ansökningar.

5. Det automatiska systemet ska kontinuerligt bevaka om någon av medlemsstaterna hamnar över den tröskel som avses i punkt 2 och i så fall underrätta medlemsstaten och kommissionen om detta, med angivande av hur många fler ansökningar än tröskeln som givits in.

6. Efter sådan underrättelse som avses i punkt 5 ska den korrigerande tilldelningen tillämpas.

Artikel 35

Referensnyckel

1. Vid användningen av korrigeringsmekanismen ska varje medlemsstats referenstal räknas fram med hjälp av en referensnyckel.

2. Den referensnyckel som avses i punkt 1 ska bygga på följande kriterier för varje medlemsstat, enligt Eurostats uppgifter:

a) Befolkningsmängd (50 % av vikten).

b) Total BNP (50 % av vikten).

3. De kriterier som avses i punkt 2 ska tillämpas enligt den formel som anges i bilaga I.

4. Europeiska unionens asylbyrå ska fastställa referensnyckeln och anpassa siffrorna för de olika kriterierna i referensnyckeln samt den referensnyckel som avses i punkt 2 varje år, med utgångspunkt i Eurostats uppgifter.

Artikel 36

Tillämpning av referensnyckeln

1. När den tröskel som avses i artikel 34.2 är uppnådd ska det automatiska system som avses i artikel 44.1 tillämpa den referensnyckel som avses i artikel 35 på de medlemsstater som är ansvariga för färre ansökningar än sin andel enligt artikel 35.1 och underrätta medlemsstaterna därom.

2. Asylsökande som lämnat in ansökan i den tilldelande medlemsstaten efter sådan underrättelse om tilldelning som avses i artikel 34.5 ska tilldelas de medlemsstater som avses i punkt 1, och dessa medlemsstater ska fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig.

3. Asylansökningar som ska avvisas eller som prövas med det påskyndade förfarandet enligt artikel 3.3 ska inte omfattas av tilldelningsmekanismen.

4. Med hjälp av den referensnyckel som avses i punkt 1 ska det automatiska system som avses i artikel 44.1 ange vilken medlemsstat som ska vara tilldelad medlemsstat och senast 72 timmar efter den registrering som avses i artikel 22.1 underrätta den tilldelande respektive tilldelade medlemsstaten samt lägga till den tilldelade medlemsstaten i den elektroniska fil som avses i artikel 23.2.

Artikel 37

Ekonomisk solidaritet

1. Tre månader efter denna förordnings ikraftträdande, och vid utgången av varje tolv månadersperiod därefter, får en medlemsstat i det automatiska systemet föra in uppgift om att den tillfälligt inte kommer att delta i den korrigerande tilldelningsmekanism som inrättas genom kapitel VII i denna förordning i egenskap av tilldelad medlemsstat; den ska i så fall underrätta övriga medlemsstater, kommissionen och Europeiska unionens asylbyrå.

2. Det automatiska system som avses i artikel 44.1 ska i så fall tillämpa referensnyckeln under denna tolv månadersperiod på de medlemsstater som är ansvariga för färre asylansökningar än sin andel enligt artikel 35.1, med undantag för den medlemsstat som fört in uppgifterna samt den tilldelande medlemsstaten. Det automatiska system som avses i artikel 44.1 ska räkna in varje asylansökan som annars skulle ha tilldelats den medlemsstat som fört in uppgifterna i enlighet med artikel 36.4 i dess andel.

3. Vid utgången av den tolv månadersperiod som avses i punkt 2 ska det automatiska systemet meddela den medlemsstat som inte deltar i den korrigerande tilldelningsmekanismen om hur många asylansökningar landet i annat fall skulle ha tilldelats. Därefter ska medlemsstaten betala en solidaritetsavgift på 250 000 euro per sökande som annars skulle tilldelats den medlemsstaten under den aktuella tolv månadersperioden. Solidaritetsavgiften ska betalas till den medlemsstat som fastställs som ansvarig för att pröva asylansökan.

4. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter anta beslut enligt det granskningsförfarande som avses i artikel 56 och fastställa formerna för tillämpningen av punkt 3.

5. Europeiska unionens asylbyrå ska övervaka och till kommissionen årligen rapportera om tillämpningen av systemet med solidaritetsavgifter.

Artikel 38

Den tilldelande medlemsstatens skyldigheter

Den tilldelande medlemsstaten ska göra följande:

- a) Senast en vecka från den underrättelse som avses i artikel 36.4 fatta beslut om överföring av den sökande till den tilldelade medlemsstaten, om inte den tilldelande medlemsstaten inom samma tid accepterar att överta ansvaret för att pröva asylansökan i enlighet med kriterierna i artiklarna 10–13 och artikel 18.

- b) Utan dröjsmål underrätta den sökande om beslutet att överföra honom eller henne till den tilldelade medlemsstaten.
- c) Överföra den sökande till den tilldelade medlemsstaten, senast fyra veckor från det slutliga beslutet om överföring.

Artikel 39

Den tilldelade medlemsstatens skyldigheter

Den tilldelade medlemsstaten ska göra följande:

- a) Till den tilldelande medlemsstaten bekräfta mottagande av meddelandet om tilldelning och ange hos vilken behörig myndighet den sökande ska anmäla sig efter överföringen.
- b) Underrätta den tilldelande medlemsstaten om huruvida den sökande anlänt eller inte har infunnit sig inom utsatt tid.
- c) Ta emot den sökande och hålla den personliga intervjun enligt artikel 7 i förekommande fall.
- d) I egenskap av ansvarig medlemsstat pröva ansökan om internationellt skydd, om inte en annan medlemsstat är ansvarig för att pröva ansökan i enlighet med artiklarna 10–13 eller artiklarna 16–18.
- e) Om en annan medlemsstat är ansvarig för att pröva en ansökan i enlighet med artiklarna 10–13 eller artiklarna 16–18 ska den tilldelade medlemsstaten begära att den andra medlemsstaten övertar den sökande.
- f) I förekommande fall underrätta den ansvariga medlemsstaten om överföringen till den medlemsstaten.
- g) I förekommande fall överföra den sökande till den ansvariga medlemsstaten.
- h) I förekommande fall notera i den elektroniska fil som avses i artikel 23.2 att landet kommer att pröva ansökan om internationellt skydd i egenskap av ansvarig medlemsstat.

Artikel 40

Utbyte av relevanta uppgifter för säkerhetskontroll

1. När ett beslut om överföring fattats i enlighet med artikel 38 a ska den tilldelande medlemsstaten samtidigt översända den sökandes fingeravtryck som tagits i enlighet med förordning (*förslag till förordning om omarbetning av förordning (EU) nr 603/2013*) till den tilldelade medlemsstaten, och detta enbart i syfte att kontrollera om sökanden på allvarliga grunder kan betraktas som en fara för den inre säkerheten eller den allmänna ordningen.
2. Om säkerhetskontroll av en sökande visar att denne på allvarliga grunder kan betraktas som en fara för den inre säkerheten eller den allmänna ordningen bör upplysningar om

registreringen delas med de rättsvårdande myndigheterna i den tilldelande medlemsstaten och inte kommuniceras via de elektroniska kanaler som avses i artikel 47.4.

Inom en vecka efter mottagandet av fingeravtrycken ska den tilldelade medlemsstaten underrätta den tilldelande medlemsstaten om sådana registreringar och ange vilka rättsvårdande myndigheter i den medlemsstat där ansökan lämnats in som fått full information, samt notera registreringen i det automatiska systemet i enlighet med artikel 23.2 d.

3. När säkerhetskontrollen bekräftar att sökanden på allvarliga grunder kan betraktas som en fara för den inre säkerheten eller den allmänna ordningen ska den tilldelande ansökningsmedlemsstaten vara ansvarig för att pröva ansökan med påskyndat förfarande i enlighet med artikel 31.8 i direktiv 2013/32/EU.

4. De utväxlade uppgifterna får bara användas för de ändamål som anges i punkt 1 och får inte behandlas ytterligare.

Artikel 41

Tilldelningsförfarande

1. Kapitel V och avsnitt II–VII i kapitel VI ska gälla i tillämpliga delar.

2. Familjemedlemmar som omfattas av tilldelningsförfarandet ska placeras i samma medlemsstat.

Artikel 42

Kostnader för överföring på grund av tilldelning

Den tilldelande medlemsstaten ska ersättas med ett schablonbelopp på 500 euro per person som överförs till den tilldelade medlemsstaten i enlighet med artikel 38 c. Detta finansiella stöd ska utbetalas enligt förfarandena i artikel 18 i förordning (EU) nr 516/2014.

Artikel 43

Upphörande av korrigerande tilldelning

Det automatiska systemet ska underrätta medlemsstaterna och kommissionen så snart antalet asylansökningar för vilka den tilldelande medlemsstaterna är ansvarig enligt denna förordning sjunker under 150 % av dess andel i enlighet med artikel 35.1.

Efter sådan underrättelse som avses i punkt 2 ska den korrigerande tilldelningen upphöra att tillämpas på den medlemsstaten.

KAPITEL ~~VII~~ VIII

ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 44

Automatiskt system för registrering, övervakning och tilldelningsmekanismen

1. Ett automatiskt system ska inrättas för registrering och övervakning av andelen ansökningar om internationellt skydd i enlighet med artikel 22 samt för tillämpning av den tilldelningsmekanism som inrättas genom kapitel VII.
2. Det automatiska systemet ska bestå av ett centralt system och en infrastruktur för kommunikation mellan det centrala systemet och de nationella infrastrukturerna.
3. Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa som inrättades genom förordning (EU) nr 1077/2011 ska vara ansvarig för att förbereda, utveckla och driva det centrala systemet och infrastrukturen för kommunikation mellan det centrala systemet och de nationella infrastrukturerna.
4. De nationella infrastrukturerna ska utvecklas och drivas av medlemsstaterna.

Artikel 45

Tillgång till det automatiska systemet

1. Medlemsstaternas behöriga asylmyndigheter som avses i artikel 47 ska ha tillgång till det automatiska system som avses i artikel 44.1 för att föra in de uppgifter som avses i artikel 20.7, artikel 22.1, 22.4 och 22.5, artikel 37.1 och artikel 39 h.
2. Europeiska unionens asylbyrå ska ha tillgång till det automatiska systemet för att föra in och bearbeta referensnyckeln i enlighet med artikel 35.4 och för att föra in de uppgifter som avses i artikel 22.3.
3. De uppgifter som avses i artikel 23.2, artikel 36.4 och artikel 39 h ska endast vara sökbara för behöriga asylmyndigheter i de medlemsstater som avses i artikel 47 för de syften som anges i denna förordning och i förordning [förslag till förordning om omarbetning av förordning (EU) nr 603/2013].
4. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta enhetliga villkor och praktiska arrangemang för utbyte av de uppgifter som avses i punkterna 1 och 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 56.2.

Artikel ~~34~~ 46

Utbyte av uppgifter

1. Varje medlemsstat ska till varje annan medlemsstat som begär det vidarebefordra sådana personuppgifter om sökanden som är ☒ adekvata ☒ ~~lämpliga~~, relevanta och ~~rimliga~~ ⇒ **inte mer omfattande än vad som krävs** ⇐ för att

- a) fastställa ansvarig medlemsstat,
- b) pröva ansökan om internationellt skydd,
- c) uppfylla alla skyldigheter som följer av denna förordning.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 får endast avse

- a) personuppgifter om sökanden och i förekommande fall hans eller hennes familjemedlemmar, släktingar eller andra närstående (fullständigt namn, i förekommande fall tidigare namn, smeknamn eller pseudonymer, nuvarande och tidigare medborgarskap, samt födelsedatum och födelseort),
- b) identitets- och resehandlingar (referenser, giltighetstid, datum för utfärdande, utfärdande myndighet, plats för utfärdande m.m.),
- c) andra uppgifter som behövs för att fastställa sökandens identitet, inklusive fingeravtryck ~~som behandlats~~ ⇒ som insamlats från sökanden av medlemsstaten, i synnerhet för de syften som avses i artikel 40 ⇐ i enlighet med förordning[*förslag till förordning om omarbetning av förordning (EU) nr 603/2013*],
- d) orter där sökanden uppehållit sig och resvägar,
- e) uppehållstillstånd och viseringar som har utfärdats av en medlemsstat,
- f) platsen där ansökan lämnades in,
- g) det datum en eventuell tidigare ansökan om internationellt skydd inlämnades, det datum den aktuella ansökan inlämnades, hur långt handläggningen framskridit och innehållet i ett eventuellt beslut.

3. Vidare får den ansvariga medlemsstaten, om det skulle krävas i samband med prövningen av ansökan om internationellt skydd, anmoda en annan medlemsstat att lämna ut de uppgifter som sökanden åberopat till stöd för sin ansökan och skälen för eventuella beslut som fattats rörande sökanden. Den andra medlemsstaten får vägra att tillmötesgå denna framställan, om utlämnandet av uppgifterna skulle kunna äventyra dess väsentliga intressen eller skyddet av den berörda personens eller någon annans grundläggande fri- och rättigheter. Uppgifterna får endast lämnas ut om personen som ansöker om internationellt skydd skriftligen gett sitt samtycke till detta till den anmodande medlemsstaten. I så fall måste den sökande känna till vilka specifika uppgifter han eller hon har samtyckt till att lämna ut.

4. En framställan om uppgifter ska endast översändas i samband med enskild ansökan om internationellt skydd. Den ska motiveras, och om den har till syfte att kontrollera om det föreligger ett kriterium som kan medföra ansvar för den anmodade medlemsstaten ska det i framställan uppges på vilka bevis, inklusive relevant information från säkra källor om var och hur sökande reser in på medlemsstaternas territorium, eller på vilken särskild och

kontrollerbar del i sökandens redogörelse framställan grundar sig. Sådan information från säkra källor kan inte i sig anses tillräcklig för att avgöra en medlemsstats ansvar och behörighet enligt denna förordning, men den kan vara till hjälp vid bedömningen av andra indikationer som har samband med en enskild sökande.

5. Den anmodade medlemsstaten ska vara skyldig att svara inom ~~fem~~ ⇒ två ⇐ veckor. Alla förseningar med att svara ska vederbörligen motiveras. Bristande efterlevnad av tidsfristen på ~~fem~~ ⇒ två ⇐ veckor ska inte befria den anmodade medlemsstaten från skyldigheten att svara. Om de undersökningar som utförs av den anmodade medlemsstat som inte har hållit fristen undanhåller uppgifter som visar att den är ansvarig, ~~kan den medlemsstaten inte åberopa utgången av den tidsfrist som föreskrivs i artiklarna 21, 23 och 24 som skäl för att vägra att tillmötesgå en framställan om övertagande eller återtagande. I sådana fall ska tidsfristerna i artikel ~~artiklarna 21, 24~~ 23 och 24 för framställan om övertagande eller återtagande förlängas med lika lång tid som svaret från den anmodade medlemsstaten är försenat.~~

6. Utbyte av uppgifter ska ske på begäran av en medlemsstat och får bara äga rum mellan de myndigheter som har utsetts av respektive medlemsstat; varje medlemsstat ska meddela kommissionen vilken myndighet som har utsetts i enlighet med artikel ~~35~~ 47.1.

7. De utväxlade uppgifterna får bara användas för de ändamål som anges i punkt 1. I varje medlemsstat får uppgifterna beroende på sin art och den mottagande myndighetens befogenheter endast vidarebefordras till myndigheter och domstolar som har till uppgift att

- a) fastställa ansvarig medlemsstat,
- b) pröva ansökan om internationellt skydd,
- c) uppfylla alla skyldigheter som följer av denna förordning.

~~8. Den medlemsstat som överför uppgifter ska ansvara för att de är riktiga och aktuella. Om det framkommer att den har överfört uppgifter som är felaktiga eller som inte borde ha överförts, ska de mottagande medlemsstaterna underrättas om det utan dröjsmål. De ska rätta eller radera dessa uppgifter.~~

~~9. Sökanden ska ha rätt att på begäran få ta del av de uppgifter om honom eller henne som behandlats.~~

~~Om sökanden konstaterar att uppgifterna har behandlats i strid med denna förordning eller direktiv 95/46/EG, särskilt genom att de är ofullständiga eller felaktiga, ska han eller hon ha rätt att få dem rättade eller raderade.~~

~~Den myndighet som rättar eller raderar uppgifterna ska alltefter omständigheterna underrätta den medlemsstat som har lämnat eller mottagit uppgifterna.~~

~~Sökanden ska ha rätt att väcka talan eller klaga vid de behöriga myndigheterna eller domstolarna i den medlemsstat som vägrat sökanden rätt att få åtkomst till uppgifter som rör honom eller henne eller rätt att få sådana uppgifter rättade eller raderade.~~

~~108.~~ I varje berörd medlemsstat ska överföringen och mottagandet av de utväxlade uppgifterna noteras i den berörda personens personakt och/eller i ett register.

~~11. De utväxlade uppgifterna ska inte bevaras längre än vad som är nödvändigt för de ändamål som de har utväxlats för.~~

~~12. Om uppgifterna inte behandlas automatiskt, inte ingår i eller inte kommer att ingå i ett register, ska varje medlemsstat vidta lämpliga åtgärder för att genom effektiva kontroller se till att denna artikel efterlevs.~~

Artikel ~~35~~ 47

Behöriga myndigheter och resurser

1. Varje medlemsstat ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om vilka specifika myndigheter som är ansvariga för att skyldigheterna enligt denna förordning och eventuella ändringar av denna uppfylls. Medlemsstaterna ska se till att dessa myndigheter har de resurser som krävs för att utföra sitt arbete och i synnerhet för att inom föreskrivna tidsfrister besvara framställningar om uppgifter och om övertagande, ~~och framställningar om återtagande~~ ⇒ meddelanden om återtagande och, om tillämpligt, fullgöra sina skyldigheter med avseende på korrigeringsmekanismen ⇐ ~~av sökande~~.
2. Kommissionen ska offentliggöra en konsoliderad förteckning över de myndigheter som avses i punkt 1 i *Europeiska unionens officiella tidning*. Om förteckningen ändras ska kommissionen offentliggöra en uppdaterad konsoliderad förteckning en gång per år.
3. De myndigheter som avses i punkt 1 ska erhålla den fortbildning som krävs för tillämpningen av denna förordning.
4. Kommissionen ska genom genomförandeakter upprätta säkra elektroniska överföringskanaler mellan de myndigheter som avses i punkt 1 ⇒ samt mellan dem och Europeiska unionens asylbyrå ⇐ för överföring av ⇒ uppgifter, fingeravtryck som tagits i enlighet med förordning [*förslag till förordning om omarbetning av förordning (EU) nr 603/2013/EU*], ⇐ framställningar, ⇒ meddelanden, ⇐ svar och all skriftlig korrespondens och som säkerställer att avsändarna automatiskt får ett elektroniskt mottagningsbevis. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel ~~44~~ 56.2.

Artikel ~~36~~ 48

Administrativa överenskommelser

1. Medlemsstaterna får sinsemellan ingå bilaterala administrativa överenskommelser om hur denna förordning ska tillämpas i praktiken och därmed underlätta dess genomförande och göra den effektivare. Dessa överenskommelser får avse
 - a) utbyte av sambandspersoner,
 - b) enklare förfaranden och kortare frister för översändande och prövning av framställningar om övertagande eller återtagande av sökande.
2. Medlemsstaterna får också bibehålla de administrativa överenskommelser som ingåtts enligt förordning (EG) nr 343/2003 ⇒ och förordning (EU) nr 604/2013 ⇐ I den mån sådana överenskommelser inte överensstämmer med den här förordningen ska de berörda medlemsstaterna ändra överenskommelserna för att undanröja bristande överensstämmelse som konstaterats.
- ~~3. Innan de överenskommelser som avses i punkt 1 b ingås eller ändras ska de berörda medlemsstaterna samråda med kommissionen när det gäller överenskommelsens överensstämmelse med denna förordning.~~
- ~~4. Om kommissionen finner att de överenskommelser som avses i punkt 1 b inte överensstämmer med denna förordning, ska den inom en skälig tidsperiod informera de berörda medlemsstaterna. Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att ändra den berörda överenskommelsen inom skälig tid för att undanröja bristande överensstämmelse som konstaterats.~~

~~5. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om alla överenskommelser som avses i punkt 1, och om uppsägning eller ändring av dem.~~

↓ ny

Artikel 49

Nät för Dublinenheter

Europeiska unionens asylbyrå ska inrätta och sköta verksamheten i ett nät för de behöriga myndigheter som avses i artikel 47.1 för att förbättra det praktiska samarbetet och informationsutbytet i alla frågor som gäller tillämpningen av den föreliggande förordningen, däribland utvecklingen av praktiska verktyg och riktlinjer.

↓ 604/2013 (anpassad)

⇒ ny

KAPITEL VIII

FÖRLIKNING

Artikel 37

Förlikning

~~1. Om de berörda medlemsstaterna inte lyckas lösa en tvist rörande tillämpningen av denna förordning kan de tillgripa det förlikningsförfarande som anges i punkt 2.~~

~~2. Förlikningsförfarandet inleds genom att en av de oeniga medlemsstaterna vänder sig till ordföranden för den kommitté som inrättats genom artikel 44. Genom att godta användandet av förlikningsförfarande, förbinder sig de berörda medlemsstaterna att ta största hänsyn till den lösning som föreslås.~~

~~Kommitténs ordförande ska utse tre ledamöter i kommittén som företräder tre medlemsstater som inte är inblandade i saken. De tre ledamöterna ska ta del av parternas argument skriftligt eller muntligt och ska efter överläggningar föreslå en lösning inom en månad, i förekommande fall efter omröstning.~~

~~Förhandlingarna ska ledas av kommitténs ordförande eller dennes ersättare. Ordföranden kan ge uttryck för sin uppfattning, men får inte delta i omröstningen.~~

~~Oavsett om parterna godtar eller förkastar den föreslagna lösningen ska denna stå fast och inte kunna ändras.~~

KAPITEL IX

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel ~~38~~ 50

Säkerhet och skydd för uppgifter

1. Medlemsstaterna ska ~~vidta alla~~ ☒ vidta ☒ lämpliga ☒ tekniska och organisatoriska ☒ åtgärder för att garantera säkerheten för de personuppgifter som ~~översänds~~ ⇒ som behandlas enligt denna förordning ⇐, särskilt för att ~~undvika~~ ☒ förebygga ☒ olaglig eller obehörig åtkomst, eller röjande, ändring eller förlust av personuppgifter som behandlas.

~~Varje medlemsstat ska föreskriva att den eller de nationella tillsynsmyndigheter som utses enligt artikel 28.1 i direktiv 95/46/EG på ett oberoende sätt, i enlighet med dess nationella rätt, ska övervaka att den berörda medlemsstatens behandling av personuppgifter i enlighet med denna förordning är laglig.~~

↓ ny

2. Varje medlemsstats behöriga tillsynsmyndighet eller tillsynsmyndigheter ska övervaka lagligheten i behandling av personuppgifter som utförs av de myndigheter som avses i artikel 47 i de aktuella medlemsstaterna, däribland överföring till och från det automatiska system som avses i artikel 44.1 och till de myndigheter som är behöriga att utföra sådana säkerhetskontroller som avses i artikel 40.

3. All behandling av personuppgifter som utförs av Europeiska unionens asylbyrå ska ske under tillsyn av Europeiska datatillsynsmannen i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001 och bestämmelserna om uppgiftsskydd i [förslag till förordning om Europeiska unionens asylbyrå och om återkallande av förordning (EU) nr 439/2010].

↓ 604/2013 (anpassad)

⇒ ny

Artikel ~~39~~ 51

Tystnadsplikt

Medlemsstaterna ska se till att de myndigheter som avses i artikel ~~35~~ 47 är bundna av reglerna om tystnadsplikt enligt nationell rätt beträffande uppgifter de får kännedom om genom sitt arbete.

Artikel ~~40~~ 52

Sanktioner

Medlemsstaterna ☒ ska anta bestämmelser om ☒ ~~vidta nödvändiga åtgärder för att se till att varje missbruk av uppgifter som behandlas i enlighet med denna förordning medför~~ sanktioner, däribland administrativa sanktioner och/eller straffrättsliga påföljder i enlighet med nationell rätt, ⇒ för överträdelser av denna förordning och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. De sanktioner som föreskrivs ska vara ⇐ ~~att de är~~ effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel ~~41~~ 53

Övergångsbestämmelser

Om asylansökan lämnats in efter [den första dag som följer på den dag denna förordning trädde i kraft] ~~det datum som avses i artikel 49 andra stycket~~, ska omständigheter som kan

göra en medlemsstat ansvarig enligt bestämmelserna i denna förordning beaktas även om de förelåg före detta datum, ~~med undantag av de händelser som avses i artikel 13.2.~~

↓ ny

Med avvikelse från artikel 34.2 ska den korrigerande tilldelningsmekanismen inte utlösas under de tre första månaderna efter det att denna förordning trätt i kraft. Med avvikelse från artikel 34.3 ska referensperioden, efter utgången av de tre första månader som följer på det att förordningen trätt i kraft och fram till dess att förordningen varit i kraft i ett år, vara den tid som följer efter det att förordningen trätt i kraft.

↓ 604/2013

Artikel ~~42~~ 54

Beräkning av tidsfrister

Varje tidsfrist som föreskrivs i denna förordning ska beräknas enligt följande:

- a) När en frist uttryckt i dagar, veckor eller månader ska räknas från den tidpunkt då en händelse inträffar eller en åtgärd vidtas, inräknas inte i fristen den dag då händelsen inträffade eller åtgärden vidtogs.
- b) En frist uttryckt i veckor eller månader ska löpa ut vid utgången av den dag i fristens sista vecka eller månad som infaller på samma veckodag eller samma datum som den dag då den händelse eller åtgärd från vilken fristen ska räknas inträffade eller vidtogs. Om en frist är uttryckt i månader och den dag då fristen skulle löpa ut inte förekommer i den sista månaden, ska fristen löpa ut vid utgången av den månadens sista dag.
- c) Fristerna ska innefatta lördagar, söndagar och lagstadgade helgdagar i de berörda medlemsstaterna.

Artikel ~~43~~ 55

Territoriellt tillämpningsområde

Bestämmelserna i denna förordning ska vad beträffar Republiken Frankrike endast tillämpas på dess europeiska territorium.

Artikel ~~44~~ 56

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
 2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
- Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel ~~45~~ 57

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna ~~8.5~~ 10.6 och ~~16~~ 18.3 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av femårsperioden. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av varje tidsperiod.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna ~~8.5~~ 10.6 och ~~16~~ 18.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

↓ 604/2013 (anpassad)

⊗ 4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. ⊗

↓ 604/2013

~~45~~. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

↓ 604/2013 (anpassad)

⇒ ny

~~56~~. En delegerad akt som antas enligt artiklarna ~~8.5~~ 10.6 och ~~16~~ 18.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av ~~fyra~~ ⇒ två ⇐ månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel ~~46~~ 58

⊗ Översyn, ⊗ ~~ö~~Övervakning och utvärdering

Senast den [18 månader efter ikraftträdandet] och därefter varje år ska kommissionen se över hur den korrigerande tilldelningsmekanism som inrättas enligt kapitel VII i denna förordning fungerar, och i synnerhet de trösklar som fastställs i artikel 34.2 och artikel 43 i förordningen.

Kommissionen ska senast ⇒ [tre år efter ikraftträdandet] ⇐ ~~den 21 juli 2016~~ rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning och föreslå eventuella

nödvändiga ändringar. Medlemsstaterna ska senast sex månader innan den fristen löper ut lämna kommissionen alla upplysningar som behövs för att utarbeta rapporten.

Efter att ha lagt fram den rapport som avses i första stycket ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning samtidigt som rapporterna om genomförandet av Eurodacs systemet enligt artikel ~~40~~ 42 i [~~förslag till förordning om omarbete av förordning (EU) nr 603/2013~~].

Artikel ~~47~~ 59

Statistik

1. Enligt artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd³¹ ska medlemsstaterna tillhandahålla kommissionen (Eurostat) statistik om tillämpningen av denna förordning och förordning (EG) nr 1560/2003.

↓ ny

2. Europeiska unionens asylbyrå ska varje kvartal offentliggöra de uppgifter som avses i artikel 34.4.

↓ 604/2013 (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~48~~ 60

Upphävande

Förordning (EG) nr 343/2003 ~~☒~~ (EU) nr 604/2013 ~~☒~~ upphävs ⇒ för de medlemsstater som är bundna av denna förordning och i förhållande till deras inbördes skyldigheter ⇐ .

~~Artiklarna 11.1, 13, 14 och 17 i förordning (EG) nr 1560/2003 ska upphöra att gälla.~~

Hänvisningar till den upphävda förordningen ~~eller de upphävda artiklarna~~ ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel ~~49~~ 61

Ikraftträdande och tillämplighet

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Förordningen ska tillämpas på ansökningar om internationellt skydd som lämnas in [~~☒~~ från och med den första dagen efter dess ikraftträdande ~~☒~~] ~~den sjätte månaden efter dess ikraftträdande och ska från och med den dagen gälla alla framställningar om övertagande eller återtagande av sökande, oberoende av när ansökan gjordes.~~ Vilken medlemsstat som är

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd (EUT L 199, 31.7.2007, s. 23).

ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som lämnas in före detta datum ska avgöras enligt kriterierna i förordning nr ~~343/2003~~ 604/2013.

~~Hänvisningar i denna förordning till förordning (EU) nr 603/2013, direktiv 2013/32/EU och direktiv 2013/33/EU ska till den dag de börjar tillämpas tolkas som hänvisningar till förordning (EG) nr 2725/2000³², direktiv 2003/9/EG³³ respektive direktiv 2005/85/EG³⁴.~~

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

³² ~~Rådets förordning (EG) nr 2725/2000 av den 11 december 2000 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen (EUT L 316, 15.12.2000, s. 1).~~

³³ ~~Rådets direktiv 2003/9/EG av den 27 januari 2003 om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna (EUT L 31, 6.2.2003, s. 18).~~

³⁴ ~~Rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus (EUT L 326, 13.12.2005, s. 13).~~

↓ 604/2013 (anpassad)

BILAGA I

~~FÖRORDNINGAR SOM UPPHÄVS (SOM DET HÄNVISAS TILL I ARTIKEL 48)~~

~~Rådets förordning (EG) nr 343/2003~~

~~(EUT L 50, 25.2.2003, s. 1)~~

~~Kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003 — endast artiklarna 11.1, 13, 14 och 17~~

~~(EUT L 222, 5.9.2003, s. 3)~~

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 343/2003	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 a	Artikel 2 a
Artikel 2 b	—
Artikel 2 c	Artikel 2 b
Artikel 2 d	Artikel 2 c
Artikel 2 e	Artikel 2 d
Artikel 2 f	Artikel 2 e
Artikel 2 g	Artikel 2 f
—	Artikel 2 h
—	Artikel 2 i
Artikel 2 h	Artikel 2 j
Artikel 2 i	Artikel 2 g
—	Artikel 2 k
Artikel 2 j och k	Artikel 2 l och m
—	Artikel 2 n
Artikel 3.1	Artikel 3.1
Artikel 3.2	Artikel 17.1
Artikel 3.3	Artikel 3.3
Artikel 3.4	Artikel 4.1 första meningen
—	Artikel 4.1 a–f
—	Artikel 4.2 och 4.3

Artikel 4.1–4.5	Artikel 20.1–20.5
—	Artikel 20.5 tredje stycket
—	Artikel 5
—	Artikel 6
Artikel 5.1	Artikel 7.1
Artikel 5.2	Artikel 7.2
—	Artikel 7.3
Artikel 6 första stycket	Artikel 8.1
—	Artikel 8.3
Artikel 6 andra stycket	Artikel 8.4
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9	Artikel 12
Artikel 10	Artikel 13
Artikel 11	Artikel 14
Artikel 12	Artikel 15
—	Artikel 16
Artikel 13	Artikel 3.2
Artikel 14	Artikel 11
Artikel 15.1	Artikel 17.2 första stycket
Artikel 15.2	Artikel 16.1
Artikel 15.3	Artikel 8.2
Artikel 15.4	Artikel 17.2 fjärde stycket
Artikel 15.5	Artiklarna 8.5, 8.6 och 16.2
Artikel 16.1 a	Artikel 18.1 a
Artikel 16.1 b	Artikel 18.2
Artikel 16.1 c	Artikel 18.1 b

Artikel 16.1 d	Artikel 18.1 e
Artikel 16.1 e	Artikel 18.1 d
Artikel 16.2	Artikel 19.1
Artikel 16.3	Artikel 19.2 första stycket
—	Artikel 19.2 andra stycket
Artikel 16.4	Artikel 19.3
—	Artikel 19.3 andra stycket
Artikel 17	Artikel 21
Artikel 18	Artikel 22
Artikel 19.1	Artikel 26.1
Artikel 19.2	Artikel 26.2 och artikel 27.1
—	Artikel 27.2–27.6
Artikel 19.3	Artikel 29.1
Artikel 19.4	Artikel 29.2
—	Artikel 29.3
Artikel 19.5	Artikel 29.4
Artikel 20.1 första meningen	Artikel 23.1
—	Artikel 23.2
—	Artikel 23.3
—	Artikel 23.4
Artikel 20.1 a	Artikel 23.5 första stycket
—	Artikel 24
Artikel 20.1 b	Artikel 25.1
Artikel 20.1 c	Artikel 25.2
Artikel 20.1 d	Artikel 29.1 första stycket
Artikel 20.1 e	Artikel 26.1 och 26.2, artikel 27.1, artikel 29.1 andra och tredje

	styckena
Artikel 20.2	Artikel 29.2
Artikel 20.3	Artikel 23.5 andra stycket
Artikel 20.4	Artikel 29.4
—	Artikel 28
—	Artikel 30
—	Artikel 31
—	Artikel 32
—	Artikel 33
Artikel 21.1–21.9	Artikel 34.1–34.9 första till tredje styckena
—	Artikel 34.9 fjärde stycket
Artikel 21.10–21.12	Artikel 34.10–34.12
Artikel 22.1	Artikel 35.1
==	Artikel 35.2
—	Artikel 35.3
Artikel 22.2	Artikel 35.4
Artikel 23	Artikel 36
—	Artikel 37
—	Artikel 40
Artikel 24.1	—
Artikel 24.2	Artikel 41
Artikel 24.3	—
Artikel 25.1	Artikel 42
Artikel 25.2	—
Artikel 26	Artikel 43
Artikel 27.1 och 27.2	Artikel 44.1 och 44.2

Artikel 27.3	—
—	Artikel 45
Artikel 28	Artikel 46
—	Artikel 47
—	Artikel 48
Artikel 29	Artikel 49

Förordning (EG) nr 1560/2003	Denna förordning
Artikel 11.1	—
Artikel 13.1	Artikel 17.2 första stycket
Artikel 13.2	Artikel 17.2 andra stycket
Artikel 13.3	Artikel 17.2 tredje stycket
Artikel 13.4	Artikel 17.2 första stycket
Artikel 14	Artikel 37
Artikel 17.1	Artiklarna 9, 10, 17.2 första stycket
Artikel 17.2	Artikel 34.3

BILAGA I

Formel för referensnyckeln i enlighet med artikel 35 i förordningen:

$$\text{Befolkningseffekt}_{\text{MS}} = \frac{\text{Befolkning}_{\text{MS}}}{\text{Befolkning}_{\text{EU28}}}^{35}$$

$$\text{BNI-effekt}_{\text{MS}} = \frac{\text{BNI}_{\text{MS}}}{\text{BNI}_{\text{EU28}}}^{36}$$

$$\text{Andel}_{\text{MS}} = 50\% \text{ Befolkningseffekt}_{\text{MS}} + 50\% \text{ BNI-effekt}_{\text{MS}}$$

³⁵ För tre av medlemsstaterna beror deltagandet på hur deras rättigheter enligt relevanta protokoll och övriga instrument utövas.

³⁶ För tre av medlemsstaterna beror deltagandet på hur deras rättigheter enligt relevanta protokoll och övriga instrument utövas.

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EU) nr 604/2013	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 första meningen	Artikel 2 första meningen
Artikel 2 a–n	Artikel 2 a–n
-	Artikel 2 o, p, q och r
Artikel 3.1 och 3.2	Artikel 3.1 och 3.2
Artikel 3.3	-
-	Artikel 3.3., 3.4 och 3.5
-	Artiklarna 4 och 5
Artikel 4.1 första meningen	Artikel 6.1 första meningen
-	Artikel 6.1 a
Artikel 4.1 a	Artikel 6.1 b
Artikel 4.1 b	Artikel 6.1 c
Artikel 4.1 c	Artikel 6.1 d
Artikel 4.1 d	Artikel 6.1 e
Artikel 4.1 e	Artikel 6.1 f
-	Artikel 6.1 g
Artikel 4.1 f	Artikel 6.1 h
-	Artikel 6.1 i
Artikel 4.2 och 4.3	Artikel 6.2 och 6.3
Artikel 5.1	Artikel 7.1
Artikel 5.2	-
Artikel 5.3	Artikel 7.2
Artikel 5.4	Artikel 7.3

Artikel 5.5
Artikel 5.6
Artikel 6.1, 6.2 och 6.3
-
Artikel 6.4
Artikel 6.5
Artikel 7.1 och 7.2
Artikel 7.3
-
Artikel 8.1
Artikel 8.2
Artikel 8.3
Artikel 8.4
Artikel 8.5
Artikel 8.6
Artikel 9
Artikel 10
Artikel 11
Artikel 12.1, 12.2 och 12.3
Artikel 12.4
Artikel 12.5
Artikel 13.1
Artikel 13.2
Artikel 14.1
Artikel 14.2
Artikel 15
Artikel 16

Artikel 7.4
Artikel 7.5
Artikel 8.1, 8.2 och 8.3
Artikel 8.4
Artikel 8.5
Artikel 8.6
Artikel 9.1 och 9.2
-
Artikel 10.1
Artikel 10.2
Artikel 10.3
Artikel 10.4
Artikel 10.5
Artikel 10.6
Artikel 10.7
Artikel 11
Artikel 12
Artikel 13
Artikel 14.1, 14.2 och 14.3
-
Artikel 14.4
Artikel 15
-
Artikel 16
-
Artikel 17
Artikel 18

Artikel 17

Artikel 18.1 första meningen

Artikel 18.1 a–d

-

-

Artikel 18.2

Artikel 19

Artikel 20.1, 20.2, 20.3 och 20.4

Artikel 20.5 första stycket

Artikel 20.5 andra och tredje styckena

-

-

Artikel 21.1

Artikel 21.2

Artikel 21.3

Artikel 22.1

-

Artikel 22.2

Artikel 22.3

Artikel 22.4

Artikel 22.5

Artikel 22.6

Artikel 22.7

Artikel 23.1

Artikel 23.2

Artikel 23.3

Artikel 23.4

Artikel 19

Artikel 20.1 första meningen

Artikel 20.1 a–d

Artikel 20 e

Artikel 20.3, 20.3, 20.4, 20.5, 20.6 och 20.7

-

-

Artikel 21.1, 21.2, 21.3 och 21.4

Artikel 21.5 första stycket

-

Artikel 22

Artikel 23

Artikel 24.1

-

Artikel 24.2

Artikel 25.1

Artikel 25.2

Artikel 25.3

Artikel 25.4

Artikel 25.5

Artikel 25.6

-

Artikel 25.7

Artikel 26.1

-

-

Artikel 26.2

-	Artikel 26.3
-	Artikel 26.4
Artikel 24	-
Artikel 25	-
Artikel 26.1	Artikel 27.1 och 27.3
-	Artikel 27.2
Artikel 26.3	Artikel 27.4
Artikel 27.1, 27.2 och 27.3	Artikel 28.1, 28.2 och 28.3
Artikel 27.4	-
-	Artikel 28.4
-	Artikel 28.5
Artikel 27.5	Artikel 28.6
Artikel 27.6	Artikel 28.7
Artikel 28	Artikel 29
Artikel 29.1	Artikel 30.1
Artikel 29.2	-
Artikel 29.3	Artikel 30.2
Artikel 29.4	Artikel 30.3
Artikel 30	Artikel 31
Artikel 31	Artikel 32
Artikel 32	Artikel 33
Artikel 33	-
-	Artikel 34
-	Artikel 35
-	Artikel 36
-	Artikel 37
-	Artikel 38

-	Artikel 39
-	Artikel 40
-	Artikel 41
-	Artikel 42
-	Artikel 43
-	Artikel 44
-	Artikel 45
Artikel 34.1, 34.2, 34.3, 34.4, 34.5, 34.6 och 34.7	Artikel 46.1, 46.2, 46.3, 46.4, 46.5, 46.6, och 46.7
Artikel 34.8	-
Artikel 34.9	-
Artikel 34.10	Artikel 46.8
Artikel 34.11	-
Artikel 34.12	-
Artikel 35	Artikel 47
Artikel 36.1 och 36.2	Artikel 48.1 och 48.2
Artikel 36.3	-
Artikel 36.4	-
Artikel 36.5	-
-	Artikel 49
Artikel 37	-
Artikel 38.1 första stycket	Artikel 50.1
Artikel 38.1 andra stycket	-
-	Artikel 50.2
-	Artikel 50.3
Artikel 39	Artikel 51
Artikel 40	Artikel 52

Artikel 41	Artikel 53, första stycket
-	Artikel 53, andra stycket
Artikel 42	Artikel 54
Artikel 43	Artikel 55
Artikel 44	Artikel 56
Artikel 45.1, 45.2 och 45.3	Artikel 57.1, 57.2 och 57.3
-	Artikel 57.4
Artikel 45.4	Artikel 57.5
Artikel 45.5	Artikel 57.6
Artikel 46	Artikel 58
Artikel 47	Artikel 59
-	Artikel 59.2
Artikel 48	Artikel 60
Artikel 49	Artikel 61
Bilaga I	-
Bilaga II	-
-	Bilaga I
-	Bilaga II

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- **Förslagens eller initiativets beteckning**

Förslag till förordning om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som lämnats in i en av medlemsstaterna av en tredjelandsmedborgare eller en statslös person (omarbetning)

- **Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen³⁷**

18 – Migration och inrikes frågor

- **Typ av förslag eller initiativ**

☐ Ny åtgärd

☐ Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd³⁸

✓ **Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden**

☐ Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

- **Mål**

- *Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till*

I den europeiska migrationsagendan (COM(2015) 240 final) uppgav kommissionen att den skulle utvärdera Dublinsystemet och bedöma om en omarbetning av de rättsliga kriterierna enligt Dublinsystemet behövs för att få en rättvisare fördelning av asylsökande i EU.

Migrationskrisen har lagt i dagen betydande strukturella svagheter och brister i utformningen och genomförandet av den europeiska asyl- och migrationspolitiken, däribland Dublinsystemet, som inte har utformats för att åstadkomma en hållbar fördelning av ansvaret för asylsökande inom EU. Såsom noterades i slutsatserna från Europeiska rådets möten den 18–19 februari 2016 respektive den 17–18 mars 2016 är det dags att gå vidare med reformer av EU:s befintliga regelverk så att en human och effektiv asylpolitik kan säkerställas.

I kommissionens meddelande för en reform av det gemensamma asylsystemet och ökade möjligheter till laglig inresa till Europa av den 6 april 2016 (COM(2016) 197 final) uttalade kommissionen att en prioriterad fråga är att inrätta ett hållbart och rättvist system för att avgöra vilken medlemsstat som ansvarar för att pröva asylansökan, med god solidaritet och rättvis fördelning av ansvaret mellan medlemsstaterna tack vare en rättvis fördelning av asylsökande. Kommissionen åtog sig att föreslå en ändring av Dublinförordningen genom att antingen anpassa och komplettera den med en rättvis korrigeringsmekanism eller införa ett nytt system med en fördelningsnyckel.

³⁷ Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

³⁸ I den mening som avses i artikel 54.2 a och b i budgetförordningen.

En rättvis fördelning av asylsökande skulle väsentligt förändra dagens ekonomiska landskap och stöd bör tillhandahållas för att utveckla mottagningskapaciteten, såväl med avseende på infrastruktur som driftskostnader, i synnerhet i medlemsstater som hittills inte behövt hantera ett stort antal asylsökande.

- *Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs*

Specifikt mål nr...

1.3: Förbättra skyddet och solidariteten

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

18.03 – Asyl och migration

Öka effektiviteten och ändamålsenligheten i systemet för att fastställa vilken medlemsstat som ansvarar för att pröva en ansökan om internationellt skydd som lämnats in i en medlemsstat av en tredjelandsmedborgare.

Öka solidariteten och ansvarsfördelningen mellan medlemsstaterna.

- *Verkan eller resultat som förväntas*

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Medlemsstaterna och unionen i sin helhet kommer att dra nytta av den nya Dublinförordningens effektivare och ändamålsenligare enhetliga system, som kommer att kunna fungera även vid stora inflöden av tredjelandsmedborgare. Medlemsstater som står inför ett oproportionerligt stort antal ansökningar som de ansvarar för att pröva kommer att kunna använda en korrigerande tilldelningsmekanism för att mildra det särskilda migrationstryck de utsätts för så att de kan hantera eftersläpningen i handläggningen av asylansökningarna.

Den som söker internationellt skydd kommer att kunna dra nytta av ett effektivare och snabbare system för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig, vilket därmed ger snabbare tillgång till asyلفörfarandet och sakprövningen av ansökan av en enda klart och tydligt angiven ansvarig medlemsstat.

Mottagningskapaciteten väntas öka, i synnerhet i medlemsstater som hittills inte behövt hantera ett stort antal asylsökande. Medlemsstaterna skulle vidare få hjälp med att tillhandahålla mat och grundläggande hjälp till överförda asylsökande.

- *Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan*

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

Inrättande och drift av det automatiska systemet inom sex månader från det att denna förordning trätt ikraft.

Antal överföringar av personer som sökt internationellt skydd.

Antal mottagningsplatser som delvis finansieras via de ytterligare anslag som ska göras till Asyl-, migrations- och integrationsfonden för att genomföra detta förslag under perioden 2017–2020.

Antal överförda asylsökande som fått bistånd varje år via de via de ytterligare anslag som ska göras till Asyl-, migrations- och integrationsfonden för att genomföra detta förslag.

- **Motivering till förslaget eller initiativet**

- *Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt*

Förslagets mål är följande:

- Öka Dublinsystemets förmåga att på ett effektivt och ändamålsenligt sätt fastställa vilken enskild medlemsstat som är ansvarig för att pröva ansökan om internationellt skydd genom att göra kriterierna och systemen för detta enhetligare.
- Bidra till att förebygga sekundär förflyttning inom EU, bland annat genom att avvärja missbruk och asylshopping.
- Säkerställa god solidaritet och rättvis ansvarsfördelning genom en korrigerande tilldelningsmekanism som ska användas när någon av medlemsstaterna står inför ett oproportionerligt stort antal asylansökningar som landet ansvarar för att pröva.

- *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå*

Inrättande av kriterier och mekanismer för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som lämnats in i en av medlemsstaterna av en tredjelandsmedborgare eller en statslös person kan inte göras av medlemsstaterna var för sig utan enbart på unionsnivå.

Mervärdet i det föreliggande förslaget är att göra den nuvarande Dublinförordningen enhetligare och effektivare samt att inrätta ett system för rättvisekorrigeringar som kan användas under perioder med oproportionerligt stort tryck på en medlemsstat.

- *Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder*

Efter kommissionens utvärdering drogs slutsatsen att dagens Dublinsystem inte fungerar tillfredsställande. Flera ändringar krävs för att göra systemet enhetligare och mer effektivt.

Dublinsystemet utformades inte som ett verktyg för solidaritet och ansvarsfördelning. Migrationskrisen har tydliggjort denna brist, varför förslaget även bör innehålla bestämmelser om en korrigerande tilldelningsmekanism.

- *Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter*

1. Överföringskostnader:

Enligt det föreliggande förslaget ska den medlemsstat som gör överföring till den tilldelade medlemsstaten ha rätt att få ett schablonbelopp på 500 euro per överförd person, vilket ska finansieras via den delade förvaltningen av Asyl-, migrations- och integrationsfonden.

Genom Asyl-, migrations- och integrationsfonden finns redan en möjlighet att på frivillig grund överföra personer som ansöker om internationellt skydd inom ramen för varje medlemsstats nationella program (artiklarna 7 och 18 i förordning (EU) nr 516/2014).

Enligt rådets beslut (2015/1523 och 2015/1601) om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland bör 160 000 tredjelandsmedborgare överföras fram till den 26 september 2017. Det föreliggande förslaget påverkar inte genomförandet av de besluten.

Lämpliga system kommer att inrättas för att öka synergier och undvika onödiga överlappningar mellan det nya förslaget och befintliga instrument.

2. Inrättande och tekniskt underhåll av automatiserade it-system för tilldelning av asylsökande:

Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA) ska ha ansvar för att förbereda, utveckla och driva det automatiska it-systemet för tilldelning av asylsökande.

3. Ökning av mottagningskapacitet:

För att stödja tillämpningen av denna förordning behövs ytterligare mottagningskapacitet, i synnerhet i medlemsstater som hittills inte behövt hantera ett stort antal asylsökande.

4. Tillhandahållande av mat och grundläggande hjälp till överförda asylsökande:

För att underlätta tillämpningen av denna förordning krävs hjälp med att tillhandahålla mat och grundläggande hjälp till överförda asylsökande.

- **Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen**

☐ Förslag eller initiativ som pågår under **begränsad tid**

- ☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.
- ☐ Resursanvändning från 2016 till 2020.

✓ Förslag eller initiativ som pågår under **en obegränsad tid**

- Efter en inledande period 2017–2020,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

- **Planerad metod för genomförandet**

☐ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

- ☐ inom dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer
- ☐ via genomförandeorgan

✓ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

✓ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet delegeras till

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ✓ organ som avses i artiklarna 208 och 209 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten
- Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

Anmärkningar

Överföringarna och stödet till mottagningskapacitet och driftskostnader ska täckas inom ramen för delad förvaltning av Asyl-, migrations- och integrationsfonden.

Inrättandet och det tekniska underhållet av it-systemet ska skötas av eu-LISA (indirekt förvaltning) och de därmed sammanhängande kostnaderna omfattas av detta förslag.

FÖRVALTNING

Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Kommissionen ska senast två år efter ikraftträdandet av förordningen rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning och föreslå eventuella nödvändiga ändringar. Medlemsstaterna ska senast sex månader innan den fristen löper ut lämna kommissionen alla upplysningar som behövs för att utarbeta rapporten.

Efter att ha lagt fram den rapport som avses i första stycket ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning samtidigt med rapporterna om genomförandet av Eurodacsystemet enligt (artikel 40 i förordning (EU) nr 603/2013).

En enhetlig och effektiv ram för rapportering, övervakning och utvärdering har införts för delad förvaltning. För varje nationellt program ska medlemsstaterna inrätta en övervakningskommitté där kommissionen kan delta i en rådgivande funktion.

Medlemsstaterna ska årligen rapportera om genomförandet av det fleråriga programmet. Dessa rapporter är en förutsättning för årliga utbetalningar inom ramen för förfarandet för avslutande av räkenskaperna enligt förordning (EU) nr 514/2014.

Senast den 30 juni 2018 kommer kommissionen i enlighet med artikel 57.2 i förordning (EU) nr 514/2014 att lägga fram en halvtidsutvärdering om genomförandet av Asyl-, migrations- och integrationsfonden, som även ska omfatta de ekonomiska medel som görs tillgängliga genom den föreliggande förordningen.

Kommissionen kommer vidare att lägga fram en rapport om efterhandsutvärdering till den 30 juni 2024, vilken även kommer att omfatta hur Asyl-, migrations- och integrationsfonden påverkat utvecklingen av området med frihet, säkerhet och rättvisa, däribland det gemensamma europeiska asylsystemet.

Regelbundna rapporter om hur arbetet framskrider med inrättandet och det tekniska underhållet av it-systemet ska lämnas av eu-LISA. Byrån är underställd krav på regelbunden uppföljning och rapportering. Före den 31 mars varje år ska byråns styrelse anta byråns konsoliderade årsrapport för föregående år och senast den 15 juni översända den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt revisionsrätten. Rapporten ska offentliggöras. Vart tredje år ska kommissionen göra en utvärdering med hjälp av utvärderingskriterierna för att granska hur verkningsfullt, ändamålsenligt och effektivt byråns arbete varit samt byråns arbetsmetoder i förhållande till dess mål, uppdrag och arbetsuppgifter. Vid utvärderingen ska man framför allt granska om det finns ett eventuellt behov av att ändra byråns mandat och de ekonomiska konsekvenserna av en sådan ändring.

- **Administrations- och kontrollsystem**
- *Risker som identifierats*

Generaldirektoratet för migration och inrikes frågor har inte stött på betydande risker för fel i sina utgiftsprogram. Detta bekräftas av att det upprepade gånger inte har konstaterats några påtagliga fel i revisionsrättens årsrapporter och av att den kvarstående felfrekvensen legat under 2 % under de senaste åren i de årliga verksamhetsrapporterna från GD Migration och inrikes frågor.

Förvaltnings- och kontrollsystemet följer de allmänna krav som anges i de europeiska struktur- och investeringsfonderna och uppfyller till fullo budgetförordningens krav.

Perioderna för stödberättigande kommer att sammankopplas med kommissionens årsredovisning genom den fleråriga programplaneringen och den årliga räkenskapsavslutningen på grundval av den ansvariga myndighetens utbetalningar.

Kontroller på plats kommer att genomföras som ett led i kontrollerna på den första nivån, dvs. av den ansvariga myndigheten, och kommer att ligga till grund för den årliga förvaltningsförklaringen.

Bruket av schablonbelopp (förenklat kostandsalternativ) för överföringarna ska vidare minska risken för misstag när ansvariga myndigheter tillämpar detta förslag.

- *Uppgifter om det interna kontrollsystemet*

Förutom alla sedvanliga kontrollsystem kommer GD Migration och inrikes frågor även att tillämpa sin strategi mot bedrägerier, vilken antogs den 9 april 2013. Strategin utvecklades efter kommissionens nya strategi mot bedrägerier av den 24 juni 2011 och därför är generaldirektoratets interna bedrägerikontroller helt överensstämmande med kommissionens strategi och metoden för hantering av risken för bedrägeri är anpassad för att fastställa områden med bedrägeririsk och lämpliga motåtgärder.

GD Migration och inrikes frågor antog även den 4 november 2015 en revisionsstrategi för den delade förvaltningen av Asyl-, migrations- och integrationsfonden samt Fonden för inre säkerhet. GD Migration och inrikes frågor håller för närvarande på att utveckla en kontrollstrategi för den delade förvaltningen av dessa två fonder. Denna strategi kommer att beakta alla kontroller som krävs för förvaltningen av nationella program inom ramen för de båda fonderna.

- *Beräknade kostnader för och fördelar med kontroller – bedömning av förväntad risk för fel*

Försumbara kontrollkostnader och mycket ringa risk för fel.

- **Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter**

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

Vid delad förvaltning är medlemsstaterna skyldiga att inrätta bedrägeriförebyggande åtgärder som är effektiva och proportionerliga i förhållande till de kartlagda riskerna för bedrägerier, i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 514/2014.

Vid indirekt förvaltning fastställs åtgärder mot bedrägerier i artikel 35 i förordning (EU) 1077/2011 enligt följande:

1. I syfte att bekämpa bedrägeri, korruption och andra rättsstridiga handlingar ska förordning (EG) nr 1073/1999 gälla.
2. Byrån ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och ska utan dröjsmål utfärda lämpliga föreskrifter för alla anställda vid byrån.
3. I beslut om finansiering samt i de avtal om och instrument för genomförande som införts till följd av dessa beslut, ska det uttryckligen föreskrivas att revisionsrätten

och Olaf vid behov får utföra kontroller på plats hos dem som mottagit anslag från byrån samt hos de aktörer som har fördelat dessa anslag.

I enlighet med denna bestämmelse fattade styrelsen för eu-LISA den 28 juni 2012 ett beslut om villkor och närmare bestämmelser för interna utredningar för att bekämpa bedrägerier, korruption och all annan olaglig verksamhet som kan skada unionens intressen.

Kommissionens strategi mot bedrägerier kommer också att vara tillämplig.

BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
		Diff./Icke-diff ³⁹	från Eftaländer ⁴⁰	från kandidat - länder ⁴¹	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budget-förordningen
	3 Säkerhet och medborgarskap					
	18.030101 – Stärka och utveckla det gemensamma europeiska asylsystemet och förbättra solidariteten och ansvarsfördelningen mellan medlemsstaterna	Differentierade	NEJ	NEJ	JA*	JA
	18.0207 – Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa	Differentierade	NEJ	NEJ	JA*	NEJ

* eventuella bidrag från de Schengenassocierade länderna om de vill delta i det nya Dublinsystemet

³⁹ Differentierade Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

⁴⁰ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁴¹ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

- **Beräknad inverkan på utgifterna**
- *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	3 Säkerhet och medborgarskap
---	--------	------------------------------

KOMMISSIONEN			År2017	År2018	År2019	År2020	Följande år	TOTALT
•Driftsanslag								
Budgetrubrik (nr) 18.030101	Åtaganden	(1)	445	460	460	460		1825
	Betalningar	(2)	33,3	261,35	457,35	460	613	1825
Budgetrubrik (nr) 18.0207	Åtaganden	(1a)	1,750	0,983	0,135	0,735		3,603
	Betalningar	(2 a)	1,750	0,983	0,135	0,735		3,603
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ⁴²								
Budgetrubrik (nr)		(3)						
TOTALA anslag för KOMMISSIONEN	Åtaganden	=1+1a+3	446,75	460,983	460,135	460,735		1828,603
	Betalningar	=2+2a+3	35,05	262,333	457,485	460,735	613	1828,603
TOTALA anslag för RUBRIK 3	Åtaganden	=4+ 6	446,75	460,983	460,135	460,735		1828,603
	Betalningar	=5+ 6	35,05	262,333	457,485	460,735	613	1828,603

⁴² Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

i den fleråriga budgetramen									
-----------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Följande ska anges om flera rubriker i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

•TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)							
	Betalningar	(5)							
•TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)							
TOTALA anslag för RUBRIKERN 1–4 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+ 6	446,75	460,983	460,135	460,735			1828,603
	Betalningar	=5+ 6	35,05	262,333	457,485	460,735		613	1828,603

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Administrativa utgifter”
---	----------	----------------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År2017	År2018	År2019	År2020	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	TOTALT
KOMMISSIONEN							
•Personalresurser		0,536	0,536	0,536	0,536		2,144
•Övriga administrativa utgifter		0,06	0,06	0,03	0,03		0,18
TOTALT	Anslag	0,596	0,596	0,566	0,566		2,324

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,596	0,596	0,566	0,566				2,324
---	---------------------------------------	-------	-------	-------	-------	--	--	--	-------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År2017	År2018	År2019	År2020	Följande år	TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIKERN 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	447,346	461,579	460,701	461,301		1830,927
	Betalningar	35,646	262,929	458,051	460735,566	613	1830,927

- *Beräknad inverkan på driftsanslagen*

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning ↓			År2017		År2018		År2019		År2020		År2021				TOTALT		
	RESULTAT																
	Typ ⁴³	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal
SPECIFIKT MÅL nr 1 ⁴⁴ ...																	
- Resultat	It-system och underhåll	ej tillämpligt	1	1,750	1	0,983	1	0,135	1	0,735							3,603
- Resultat	Överföringar	0,0005	150000	75	200000	100	200000	100	200000	100							375
- Resultat	Mottagningsplatser	0,002	50000	100													100

⁴³ Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).
⁴⁴ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

- Resultat	Driftskostnader	0,0018	150000	270	200000	360	200000	360	200000	360								1350
TOTALA KOSTNADER				446,75		460,983		460,135		460,735								1828,603

- Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur
- Sammanfattning
- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År2017	År2018	År2019	År2020	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	TOTALT
--	--------	--------	--------	--------	---	--------

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	0,536	0,536	0,536	0,536				2,144
Övriga administrativa utgifter	0,06	0,06	0,03	0,03				0,18
Delsumma RUBRIK 5i den fleråriga budgetramen	0,596	0,596	0,566	0,566				2,324

Belopp utanför RUBRIK 5⁴⁵ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Andra utgifter av administrativ natur								
DelsummaBelopp utanför RUBRIK 5i den fleråriga budgetramen								

TOTALT	0,596	0,596	0,566	0,566				2,324
---------------	-------	-------	-------	-------	--	--	--	-------

Anslag som krävs för personal och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁴⁵

Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

1.1.1.1. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	År2017	År2018	År 2019	År 2020	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
•Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
18 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	4	4	4	4			
XX 01 01 02 (vid delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)⁴⁶							
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)							
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)							
XX 01 04 yy ⁴⁷	- vid huvudkontoret						
	- vid delegationer						
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT	4	4	4	4			

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

⁴⁶ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁴⁷ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Stödja, behandla och övervaka verksamheten i samband med genomförandet av det föreliggande förslaget, huvudsakligen avseende överföring av personer som ansökt om internationellt skydd.
Extern personal	ej tillämpligt

- *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
- ✓ De ekonomiska behoven är förenliga med gällande fleråriga budgetram, men kan inbegripa användning av särskilda instrument enligt definitionen i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013⁴⁸. □ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

[...]

- □ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

[...]

• *Bidrag från tredje part*

- ✓ Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet
- ✓ Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande*:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År2017	År2018	År2019	År2020	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilken extern organisation eller annan källa som bidrar till finansieringen	pm	pm	pm	pm				pm
TOTAL medfinansiering	pm	pm	pm	pm				pm

* eventuella bidrag från de Schengenassocierade länderna om de vill delta i det nya Dublinsystemet

⁴⁸ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014-2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).